

SỰ KIÊN TRÌ

 Cảm ơn anh, Anh Neville. Xin Chúa ban phước cho anh. Cảm ơn anh.

Xin chào, các bạn. Thật là một đặc ân được ở đây buổi sáng hôm nay trong Sự Hiện Diện của Chúa, trong đền tạm này với dân sự. Và một ngày trời đang mưa bên ngoài, và tôi vừa mới lái xe đến ngay giờ này, và cách mà anh chị em đã hát và vỗ tay, chắc chắn phải là có cơn mưa phước lành ở bên trong. Vậy điều đó rất tốt. Cho nên chúng ta thật cảm ơn vì ngày hôm nay. Thật là một...Chúng ta phải có mưa. Nếu chúng ta không có mưa, thì Chủ không thể thu hoạch bông trái của Ngài. Vậy nên chúng ta phải có một—một cơn mưa bên trong, mưa thuộc linh, nếu không thì sẽ không có bông trái cho mùa gặt. Chúng ta phải có mưa bên ngoài nếu không chúng ta sẽ không có vụ thu hoạch tự nhiên nào. Đúng thế.

² Và, anh chị em biết, cả hai điều đó, cần phải có điều gì đó chết đi để chúng ta có thể sống. Mùa gặt mang lại sự sống, và sự sống phải sản sinh ra sự chết. Qua sự chết chúng ta lại sống. Anh chị em biết, mỗi ngày, bởi sự sống xác thịt của anh chị em, điều gì đó phải chết đi để anh chị em có thể sống. Anh chị em phải... điều gì đó chết. Vì thế anh—anh chị em ăn và sống bởi những vật chất đã chết. Nếu anh chị em ăn những miếng thịt heo, thì con heo phải chết. Nếu anh chị em ăn món bò bít-tết, thì con bò phải chết. Nếu anh chị em ăn bắp, thì bắp phải chết. Nếu anh chị em ăn bánh mì, ò, lúa mì phải chết. Anh chị em ăn canh cải, thì cây cải phải chết. Anh chị em sống nhờ vào những vật chất đã chết, một cách tự nhiên. Thế thì, điều đó há không chứng minh rằng Đấng nào đó phải chết để chúng ta có thể được sống Đời đời sao? Đấng Christ đã chết, Con của Đức Chúa Trời, để chúng ta có thể sống Đời đời. Vì vậy tôi thật hạnh phúc vì tất cả điều đó sáng hôm nay, là biết rằng những thời kỳ thẩm họa lớn này mà chúng ta đang sống hiện nay, và biết rằng Đấng Christ đã chết cho tội nhân, và ấy là tôi, mà Ngài đã chết cho tôi.

³ Bây giờ, tôi nghĩ Chúa nhật tuần trước anh chị em có nhớ rằng vài ngày trước đó Chúa đã phán với tôi và bảo chúng ta

sẽ...Anh chị em để ý trong băng ghi âm Chúa nhật tuần trước có những tai họa sắp xảy đến. Rồi tiếp đến tôi nghe chương trình phát thanh, và nước Đức đã có trận lụt tột tệ họ chưa từng có trong đất nước. Nó đã giết chết hàng trăm người, và thậm chí nhiều người tự tử. Tôi đã điếm qua điều này, tiếp đến. Và những con đê bị vỡ qua đó, và mọi thứ, tại nước Đức. Và nước Anh có những trận bão dữ dội nhất, tôi tin rằng, nó đã thổi bay, bảy mươi ngàn ngôi nhà, rồi. Đúng không? Ồ, chúng ta đang ở trong thì giờ cuối cùng. Chúa Jêsus sẽ xuất hiện một trong những ngày này, và chúng ta đang ở tại thời kỳ cuối cùng. Cứ nhớ, đây mới chỉ là bắt đầu, nó sẽ tiếp tục và tiếp tục xảy ra. Hiểu không? Chúng ta đang ở thời điểm cuối.

⁴ Bây giờ, ngày mai, ngay sau sứ điệp ngày hôm nay, chúng tôi sẽ sẵn sàng để trở lại Arizona, cho nên chúng tôi xin hội thánh cầu nguyện cho chúng tôi, và khi chúng tôi đi. Và rồi tôi phải có những quyết định quan trọng, thưa các bạn, và tôi không thể để mặc chúng được, bởi vì tôi không biết phải làm điều gì. Và tôi muốn yêu cầu hội thánh này, như một nhóm tín hữu đang lưu trú tại đây với chúng tôi, để anh chị em sẽ cầu nguyện cho tôi, hầu cho những quyết định của tôi sẽ là đúng nơi phải đi. Trong số ba trăm thành phố ở hải ngoại, tôi nghĩ, đang gọi, và—và—và ở Thụy Sĩ, Đức, và—và Châu Phi, và mọi nơi. Vậy nên chúng ta cầu nguyện để Đức Chúa Trời giúp đỡ chúng tôi thực hiện điều đúng tại nơi mà Ngài có thể sử dụng chúng tôi. Và xin anh chị em hãy cầu nguyện cho tôi. Tôi sẽ luôn luôn cầu nguyện cho anh chị em, anh chị em biết điều đó. Vậy anh chị em hãy cầu nguyện cho tôi để Chúa là Đức Chúa Trời hướng dẫn tôi.

⁵ Vậy thì, trên đường trở về từ Arizona, ý Chúa, tôi—tôi muốn nhiều người tập trung chú ý và chúng tôi sẽ thông báo điều đó tại hội thánh, họ sẽ ở đây, và tôi muốn dành nhiều thời gian hơn một chút để giảng cho hội chúng tại đây. Tôi có một Sứ điệp, và tôi muốn được giảng ra trong khoảng thời gian tám tiếng đồng hồ hay gần như thế, đấy, khoảng chừng đó. Khi chúng ta...

⁶ Một quý bà đã nói chuyện với tôi, Bà Wood tại hội thánh đây, tôi đã nói chuyện với bà, và tôi đã ở Milltown tại giáo hội Báp-tít nơi mà chúng tôi đã có buổi nhóm, và rồi tôi tin là một người trong buổi nhóm đầu tiên của họ, đã nói, “Anh Branham, tôi đến

lúc mười giờ, lúc đó anh đang giảng.” Và nói, “Anh đã giảng cho đến trưa, rồi suốt cả buổi chiều, rồi họ chỉ có một ít thời gian mười lăm, hai mươi phút để ăn trưa.” Và nói, “Chúng tôi ra về đêm đó lúc mười giờ tối, mà anh vẫn còn đang giảng.”

Tôi—tôi đã nói—đã nói, “Ồ, bà biết tôi không biết nhiều lắm, nhưng, bà biết đấy, khi tôi đặt những điều nhỏ mọn mà tôi biết qua một bên, và để cho Ngài làm việc nói, tôi...Ngài biết hết mọi sự.” Vì vậy, và tôi cũng thật thích nghe điều đó, cho nên tôi... Nhưng mà tôi thật sự đã nói điều đó hơi lòng vòng.

⁷ Nhưng, quay trở lại, ý Chúa, tôi muốn bắt đầu sớm và cứ kéo dài suốt cho một Sứ điệp mà Chúa đang đặt để trên lòng tôi. Và tôi cầu nguyện để Ngài ban cho tôi sự trọn vẹn của nó ngoài sa mạc, cho hội thánh trong thời đại cuối cùng này. Thấy đó, chỉ một trong những hành động cuối cùng của Thánh Linh, tôi tin, là gần rồi. Và chúng ta tin rằng Chúa Jêsus đang sửa soạn buông ra các từng trời với các quyền năng của Đức Chúa Trời, để nó sẽ xé rách các từng trời, mà chúng ta tin rằng Ngài sẽ làm điều đó. Và vì vậy chúng ta tin cậy rằng Ngài sẽ ban cho chúng ta một sứ điệp trọn vẹn hơn về điều đó khi chúng tôi trở lại. Và có khoảng...bắt đầu khoảng chín giờ sáng, và, hay chín giờ ba mươi, và kéo dài cho đến khoảng hai hoặc ba giờ chiều, hay bất cứ lúc nào tôi có được thì giờ để đi qua hết với nó, anh chị em thấy đó. Khi...

⁸ Rồi tôi nghĩ có lẽ rồi sẽ đi đến Châu Phi từ nơi đó, vậy, nếu Chúa tiếp tục dẫn dắt con đường đó, hay, trước tiên là Thụy Sĩ, rồi đến Palestine và Châu Phi, để thực hiện những hội nghị. Vậy, xin hãy cầu nguyện. Dù anh chị em làm bất cứ điều gì, cứ ngược lên ngày hôm nay và cầu nguyện, cầu nguyện. Đó là tất cả, đó là hy vọng duy nhất mà chúng ta có, là lời cầu nguyện.

⁹ Chúng ta đã trải qua...Tôi hy vọng tôi không phải là kẻ báng bổ, hay giống như người—người nào đó mà không biết mình đang nói gì, nhưng tôi nghĩ dân tộc chúng ta, như một dân tộc, tất cả sự cứu chuộc đã thuộc về quá khứ. Có quá...Nếu có đủ những Cơ-đốc nhân hoặc đủ khả năng để níu kéo nó lại với nhau, nhưng đầu cho nhiều nỗ lực níu kéo đã được thực hiện, với những nhà truyền giảng Tin lành vĩ đại và những buổi nhóm lớn ở khắp mọi nơi, mà nó vẫn cứ tiếp tục đâm đầu vào sự hỗn loạn. Vì vậy tôi—tôi tin rằng điều đó thật sự giống như mọi quốc gia lớn, đấy, tất

cả chúng đều phải sụp đổ. Chúng, tất cả những hệ thống này và đại loại như vậy phải sụp đổ.

¹⁰ Suy nghĩ đến những người hy sinh đời sống mình cho nền dân chủ. Đó là—đó là lòng trung thành đối với đất nước. Điều đó tốt. Không có gì chống lại điều đó. Nhưng còn đời sống dành cho Đấng Christ của chúng ta thì sao? Anh chị em thấy không? Một người được gọi là anh hùng; dấy lên, một người trẻ có cuộc sống đang thăng hoa, và chịu hi sinh đầu lệch khỏi vai, và là một anh hùng, và có lẽ có thể không nghe gì về điều đó trừ ra chính gia đình của anh ta ở quê nhà, hay người hàng xóm nào đó của anh mà đã biết anh. Nhưng tuy nhiên chúng ta lại e ngại bước ra và hành động đầy đủ cho Đấng Christ, anh em thấy, chỗ mà, “Ai gìn giữ sự sống mình thì sẽ mất; còn ai vì cố Ta mà mất sự sống mình thì sẽ tìm thấy nó, giữ sự sống mình.” Vậy chúng ta hãy—chúng ta hãy đặt mọi thứ mà chúng ta có ngay trong Chúa Jêsus và cứ biệt riêng chúng ta ra khỏi những điều thuộc về thế gian, và hướng về Ngài và tin Lời Ngài và cứ bước đi với Ngài.

¹¹ Bây giờ, ngay trước khi...Bây giờ, hôm nay, tôi xin lỗi, tôi... Chúa nhật vừa rồi tôi đã giữ anh chị em quá lâu với đề tài về sự hiệp nhất giữa Đức Chúa Trời và dân sự Ngài. Và bây giờ hôm nay tôi nghĩ tôi sẽ cho anh chị em ra về sớm hơn ngày hôm nay, bởi vì Chúa nhật vừa rồi có nhiều người được cầu nguyện cho và tôi không đủ thì giờ để điều hành hàng cầu nguyện sau khi—sau khi chúng ta đã trải qua sự giảng dạy. Và—và tôi nghĩ Chúa nhật trước họ đã phát ra một số thể hay cái gì đó cho dân sự, hay bất kể là cái gì, chúng tôi sẽ mời họ lên nếu họ ở trong tòa nhà này, và, nếu không có, thì chúng tôi sẽ cầu nguyện dù thể nào đi nữa.

¹² Bây giờ, hôm nay tôi chỉ muốn nói về một đề tài hầu gây dựng đức tin. Anh em phải như vậy. Nếu anh em đang xây dựng điều gì...Nếu có mục sư truyền đạo nào đang ở đây mà không có nghi ngờ gì ở đó, biết rằng khi anh em giảng cho dân sự anh em có một bầu không khí giảng dạy về sự cứu rỗi, rồi anh em muốn thực hiện được sự kêu gọi ấy cho điều đó. Và rồi nếu anh em muốn có một bầu không khí cho sự chữa lành, thì anh—anh em có được sự xúc dầu chính mình, bằng Lời Đức Chúa Trời, và phân phát nó cho dân sự, và điều đó đưa cả nhóm vào trong sự xúc dầu cho

một điều nào đó. Mặt khác, dưới sự mong đợi về những điều nào đó. Đây, chúng ta đang mong đợi điều gì đó.

¹³ Và anh chị em biết, tôi tin thế thì, để nâng điều đó cao hơn một chút, để Đức Chúa Trời có tất cả về Hội thánh Ngài lúc này, dân sót lại, được gọi ra thuộc Hội thánh Ngài, ở dưới sự mong đợi về sự Đến của Ngài, anh chị em thấy. Tôi nhớ tại cánh cổng trong sự đến của Ngài, đã phải có một buổi Lễ Thương Khó rất lớn khi họ biết Ngài đang đến với buổi lễ, và những sự mong đợi. Nhiều người trong họ đã mong đợi Ngài đến ở đó, để thấy loại phép lạ nào đó Ngài sẽ thực hiện. Hay là, và số người khác muốn thấy được Ngài. Số khác muốn trêu cười Ngài. Và nó hầu như là một—một kỳ lễ vượt qua khác biệt hơn đã có trong một thời gian dài, khi Ngài cười lừa vào thành phố. Chúng ta hãy thật sự mong đợi Ngài đến để rước chúng ta trở về Nhà, và rồi chúng ta sẽ... khi Ngài đến lần này.

¹⁴ Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu khi chúng ta thưa chuyện với Ngài. Bây giờ khắp cử tọa những người này, nếu có nan đề nào ở đây mà muốn bày tỏ với Đức Chúa Trời, mời anh chị em hãy đưa tay lên với Ngài, và, thưa rằng, “Đức Chúa Trời ôi, xin hãy thương xót con. Con—con cần sự cứu rỗi, con cần sự chữa lành, con muốn bước đi gần gũi hơn với Ngài.” Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Tất cả anh chị em trong tòa nhà này.

¹⁵ Lạy Cha trên Trời của chúng con, như chúng con đến gần ngôi ân điển của Ngài, trong Danh Chúa Jêsus, là Đấng mà đã mang chúng con đến với ân điển lạ lùng này, thật chúng con biết ơn Ngài với cả tấm lòng vì Ngài là Đấng không có tội và đã giáng xuống và mua chuộc sự cứu rỗi cho chúng con, là những kẻ chẳng ra gì, mà chúng con chẳng xứng đáng tuy nhiên lại có thể được đem đến gần Ngài bởi sự đổ Huyết của Ngài, hầu cho Ngài có thể rửa sạch chúng con bởi nước của Lời và dâng chúng con lên cho Cha Ngài như một người nữ trinh bạch, được thanh tẩy, được thánh hóa bởi Huyết Ngài, và được chấp nhận trước mặt Đức Chúa Trời, đã được rửa sạch và sẵn sàng. Khi chúng con đang nghĩ đến sự tẩy rửa Sinh Tế, nghĩ đến lúc Giăng nhìn thấy Ngài bước xuống nước, ông đã nói và bảo rằng, “Chính tôi cần phải chịu Ngài làm báp-têm, mà Ngài lại đến cùng tôi sao?”

¹⁶ Ngài đáp, “Hỡi Giăng, cứ làm, vậy đi.” Ô, con thích điều này. Nói cách khác, “Hỡi Giăng, ngươi là đấng tiên tri, Ta là Đức Chúa Trời của ngươi. Chúng ta đang dẫn dắt con người trong thời đại này. Ta biết ngươi hiểu, và Ta cũng hiểu. Nhưng, hỡi Giăng, hãy nhớ, chúng ta phải làm cho trọn mọi việc công bình như vậy.” Giăng, ông biết rằng Cửa Lễ phải được rửa sạch trước khi Nó được dâng lên, và Ngài là Cửa Lễ, cho nên ông đã làm báp-têm cho Ngài, Đấng vô tội, sự rửa sạch Cửa Lễ trước khi Nó được dâng lên.

¹⁷ Đức Chúa Trời ôi, xin tẩy sạch lòng chúng con sáng hôm nay. Xin rửa sạch chúng con bằng nước của Lời, để chúng con có thể dâng chính mình lên cho Ngài. Xin tẩy sạch chúng con, Chúa ôi, khỏi tất cả sự vô tín, để chúng con có thể được kéo đến gần Ngài như một cửa lễ sống, thánh khiết và đẹp lòng Đức Chúa Trời, vì đây là sự hậu việc phải lễ của chúng con. Chúng con cảm ơn Ngài vì những điều này. Cảm ơn Ngài vì mỗi người mà hiện diện. Nguyên xin Ngài ban phước trên Hội thánh phổ thông vĩ đại của Đức Chúa Trời hằng sống, xuyên suốt các dân tộc và trên khắp thế giới. Sáng hôm nay, nơi tòa giảng là chỗ mà quý vị mục sư truyền đạo đang đứng, con cầu xin Ngài tuôn đổ Thánh Linh Ngài, Chúa ôi, cách kỳ diệu trên mỗi mục sư trung tín với nhiệm vụ của mình, trên những nhà truyền bá Phúc âm, trên những giáo sĩ. Ôi Chúa, khi con nghĩ đến họ đang ở ngoài kia, một số người không có giày để mang, chỉ có cái quần cũ kỹ rách rưới quấn quanh mình, đang băng qua rừng nhiệt đới, để mang sự bình an và sự giải cứu đến với những ai mà xa cách Đấng Christ.

¹⁸ Chúa ôi, chúng con thưa, “Xin sai Chúa Jêsus đến mau chóng. Xin hãy đến, Chúa Jêsus ôi.” Và bây giờ chúng con thấy thiên nhiên, thấy chính dấu hiệu giống như ngôi sao mà đã dẫn đường những nhà thông thái đến Bết-lê-hem, đang xuất hiện trở lại. Chúa Jêsus đã phán sẽ có thời kỳ khó khăn, khốn khổ giữa những quốc gia, có những dấu hiệu trên trời và dưới đất, biển gầm rống, bão táp dữ dội và sóng thủy triều và động đất xảy ra tại nhiều nơi. Những điều này chỉ...chúng là những tiếng còi báo hiệu cảnh báo lòng của chúng con, Chúa ôi, hầu cho chúng con biết sẵn sàng. Chúng con không biết phút hay giờ nào Ngài có thể xuất hiện.

19 Và khi chúng con đến ngày hôm nay, chúng con cầu nguyện để Ngài sẽ ban phước cho điều thầm kín phía sau mỗi cánh tay mà đưa lên. Chúa ôi, Ngài biết tất cả về điều đó. Con cầu nguyện để Ngài rửa sạch họ, Chúa ôi, và của lễ và ước muốn của họ, và ban cho họ điều gì họ cần. Và hôm nay khi chúng con đến đây, Chúa ôi, con cầu xin nếu có ai đó không biết Ngài như là Đấng Cứu Thế, thì xin đây sẽ là ngày ấy, ngày vĩ đại nhất ấy trong đời họ, khi họ sẽ thưa “vâng” với Chúa Jêsus. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

20 Xin ban phước cho họ giờ này, Cha ôi, khi chúng con đang cố gắng chuẩn bị để khiến cho dân sự có đức tin, bởi việc đọc Lời Ngài. Đức Chúa Trời ôi, xin ban Lời Ngài với quyền năng, đến đầy dẫy trong tòa nhà ở đây, và vào trong những vùng mà những băng ghi âm sẽ đi đến, và những nước ngoài, bất cứ nơi đâu nó có thể đến, và xin cho nhiều người được cứu và được chữa lành ngày hôm nay vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Chúng con cầu xin bấy nhiêu lời trong Danh Con Thánh yêu dấu của Ngài, là Chúa Jêsus Christ. A-men.

21 Chúng ta cầu xin Đức Chúa Trời gia thêm những phước hạnh lớn lao của Ngài giờ này khi chúng ta đọc Lời Ngài. Nên nhớ, lời tôi sẽ sai, bởi chúng là lời của con người, nhưng Lời Ngài không thể sai. “Trời đất sẽ qua đi nhưng Lời Ta sẽ không bao giờ qua đi.” Đó thật là một hi vọng cho ngày hôm nay! Tôi cảm thấy như muốn hát lên cùng với Eddie Perronet, “Ngợi Danh Jêsus rất oai quyền thay, các thiên thần sấp trước Ngài; mang đến vương miện, và tôn Ngài là Chúa của muôn loài. Tôi nay đang đứng trên, Đấng Christ, như Tảng Đá vững chắc; tất cả các chỗ đứng khác, dường cát lún trôi.”

22 Bây giờ, với nhiều người trong các bạn mà đọc với chúng tôi và muốn đánh dấu vào phân đoạn, và thỉnh thoảng để liên hệ đến những câu Kinh Thánh mà tôi đã viết ra những ghi chú ở đây, sáng hôm nay chúng ta sẽ bắt đầu, đọc trong Phúc âm Ma-thi-ơ 15:21.

Rồi Đức Chúa Jêsus đi từ đó, vào bờ cõi thành Ty-rơ của Si-đôn.

Và, xảy có, một người đàn bà xứ Ca-na-an từ xứ ấy đến, mà kêu lên, rằng, Xin thương xót tôi, Ôi lạy Chúa, là con cháu vua Đa-vít; con gái tôi bị quỷ ám khôn cực lắm.

Nhưng Ngài chẳng đáp một lời. Và môn đồ bèn đến gần và cố nài xin Ngài, nói, Xin truyền cho đàn bà ấy về; vì người kêu van ở đằng sau chúng ta.

Nhưng Ngài trả lời và phán rằng, Ta chịu sai đến đây, chỉ vì các con chiêm lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên đó thôi.

Song người đàn bà lại gần và lạy Ngài, mà thưa rằng: Lạy Chúa, xin Chúa giúp tôi cùng.

Và Ngài trả lời và phán rằng, Không nên lấy bánh của con cái mà quăng nó cho những con chó ăn.

Và người lại thưa rằng, Thật như vậy, lạy Chúa: song mấy con chó ăn...những miếng bánh vụn mà được rơi xuống từ trên bàn chủ nó.

Lúc đó Chúa Jêsus bèn trả lời và phán rằng, Hỡi đàn bà kia, người có đức tin lớn: việc phải xảy ra theo ý người muốn. Và trong chính giờ đó con gái người liền được lành.

23 Bây giờ, sáng hôm nay chúng ta muốn nói về đức tin. Bây giờ, đề tài của tôi sáng hôm nay là: *Sự Kiên Trì*. *Sự Kiên Trì* có nghĩa là “kiên—kiên nhẫn, bền bỉ để thực hiện một mục tiêu.” Vậy thì, “Đức tin là sự biết chắc những điều mình đang trông mong, là bằng cứ của những điều chẳng xem thấy.”

24 Chúng ta có thân thể của mình, và bản thể của chúng ta giống như một hạt giống. Và một hạt giống ở bên ngoài có cái vỏ; bên trong vỏ có thịt, hay là cơm, tôi xin lỗi; và bên trong cơm có phôi. Đó là cách chúng ta có: thân thể, linh hồn, tâm thần. Bây giờ, đối với thân thể có năm giác quan: thị giác, vị giác, xúc giác, khứu giác, và thính giác. Đối với linh hồn thì có lương tâm, và vân vân, năm đại lộ dẫn đến nó.

25 Bên trong là một, một đại lộ. Và đại lộ đó cũng là nơi mà Đức Chúa Trời đã đặt trong mỗi con người bắt đầu từ A-đam và Ê-va, ý chí tự do. Anh chị em muốn sống hoặc muốn chết, anh chị em chỉ chọn được một trong hai. Ấy là, anh chị em được đặt căn bản trên tinh thần tự do đạo đức, và cho dù là linh gì đi nữa mà anh chị em để nó cai trị anh chị em sẽ sản sinh ra những bông trái, sự sống của anh chị em chịu sự cai trị bởi cái ở bên trong. Và đức tin...Rất nhiều người nương dựa trên năm giác quan bên ngoài này. Họ thì tốt, không có gì phải chống nghịch lại họ, nếu họ đồng

ý với giác quan thứ sáu này. Linh hồn này...linh này chỉ có thể là thuộc về hai loại, một trong chúng là Thánh Linh của Đức Chúa Trời, cái kia là linh của ma quỷ. Anh chị em không thể hầu việc cả hai chủ cùng một lúc. Anh chị em được dâng trọn cho phía bên này hoặc là phía bên kia. Và nếu anh chị em có Thánh Linh của Đức Chúa Trời trong anh chị em, thì anh chị em có đức tin, và anh chị em sẽ tin mọi Lời mà Đức Chúa Trời đã viết ra. Còn nếu không, anh chị em có thể là...

²⁶ Đây, ma quỷ không giống như một số người tưởng, “hắn thành thạo và mọi thứ,” nhưng hắn thì lừa dối. Ma quỷ khiến anh chị em nghĩ rằng mình là đúng. Nhưng khi anh chị em bắt đồng với Lời, điều đó cho thấy rằng đó không phải là Thánh Linh của Đức Chúa Trời, bởi vì Đức Thánh Linh đã viết ra Kinh Thánh. Và rồi điều đó phải hợp với Lời. Và nên nhớ Chúa nhật vừa rồi, chỉ một chút sự không tin về Lời Đức Chúa Trời. Ê-va, Sa-tan đã nói với bà sự thật, và hắn không hề chối bỏ Lời là đúng, nhưng mà chỉ một phần nhỏ của Lời đã gây nên tất cả rắc rối này. Người đàn bà đã không tin Nó bởi vì bà tìm kiếm sự khôn ngoan thay vì ở lại với Lời. Khi Đức Chúa Trời nói điều gì, thì dầu trời và đất có qua đi nhưng Lời Ngài sẽ không bao giờ qua đi. Lời Đức Chúa Trời phải được ứng nghiệm đến từng dấu chấm. Đúng từng chấm và nét, Nó phải được ứng nghiệm.

²⁷ Bây giờ, sự kiên trì, là bền bỉ kiên định, cố gắng để đạt đến một mục tiêu, cố gắng để, anh chị em đã định một điều gì đó trong tâm trí mình, và anh chị em—anh chị em kiên trì với nó bởi vì anh chị em tin nó chính là điều mà anh chị em muốn, và anh chị em tin mình có thể đạt được nó. Bây giờ...[Anh Branham hăng giọng—Bt.] Xin lỗi. Hãy kiên trì, anh chị em đã định trong trí mình bây giờ những gì mình sẽ làm. Vậy thì, anh chị em không thể có đức tin nơi Đức Chúa Trời mà không có sự hiểu biết Lời của Đức Chúa Trời hay biết điều gì đó về Đức Chúa Trời.

²⁸ Bây giờ, người nào đó nói với anh chị em, “Nếu anh sờ vào cây cột kia, anh sẽ được lành. Anh bị bệnh.” Tôi sẽ không tin điều đó. Anh chị em có thể làm điều đó. Nhưng đó chỉ là một chút sức mạnh quá nhỏ cho đức tin của tôi. Tôi—tôi không tin có quyền phép nào trong cây cột đó, không gì hơn việc tôi tin có quyền

phép trong một hình tượng hay đài tưởng niệm hay hình thập tự giá, hoặc cái gì đại loại như thế.

²⁹ Tôi tin quyền phép là ở trong Đấng Christ, và Đấng Christ chính là Lời. “Ban đầu có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Bây giờ, Chính Lời trở lại trong hình thể của Đức Thánh Linh, vào trong chúng ta, và Nó là Lời ở trong anh chị em. Đức Chúa Trời trong anh chị em. Rất nhiều người muốn chỉ ra Đức Chúa Trời với điều gì đó huyền bí cao siêu, hay rất cao xa quá không thể nào đạt tới. Đức Chúa Trời ở trong anh chị em. Niềm hy vọng về sự Vinh hiển, Đấng Christ, tâm trí mà đã ở trong Đấng Christ, thì ở trong anh chị em. Anh chị em đang vươn đến điều xa vời, cố gắng đạt được những điều đã được ban cho anh chị em rồi. Đức Chúa Trời, ở trong con người! Tất cả...

³⁰ Đấng Christ, khi Ngài còn ở trên đất, là thân thể của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã tạo nên thân thể này. Nó là một thân thể khác biệt, tuy nhiên đó là thân thể con người. Anh chị em biết, Sa-lô-môn đã xây cho Ngài một ngôi nhà. Nhưng Ê-tiên đã nói, “Nhưng Đấng Rất Cao chẳng ở trong nhà bởi tay người làm ra, nhưng có một thân thể mà Ngài đã chuẩn bị cho Ta.” Vậy thì, Đức Chúa Trời đã sửa soạn cho chính Ngài một thân thể trong hình thể của Đức Chúa Jê-sus, mà là Đấng Christ, có nghĩa là Đấng được xức dầu. Và, bây giờ, tất cả những gì Đức Chúa Trời đã có, đã ở trong Đấng Christ, Ngài là sự đầy đủ trọn vẹn về bốn tánh Đức Chúa Trời. Đó là những gì Kinh Thánh nói. Vậy thì, và tất cả những gì của Đức Chúa Trời có, Ngài đều đã đổ vào trong Đấng Christ. Ngài là Em-ma-nu-ên, tức là Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta!

³¹ Và tất cả điều mà Đấng Christ đã có, Ngài đã tuôn đổ vào trong Hội thánh. Nó là gì? Đấng được xức dầu, tiếp tục công việc Ngài để Lời Ngài có thể sống luôn luôn. Ngài đã sống bởi Lời của Cha. “Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi Lời được phán ra từ miệng của Đức Chúa Trời.” Và Hội thánh sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ Lời của Đấng Christ. Và Đức Thánh Linh đến và lấy Lời của Đấng Christ và làm cho Nó trở nên một hành động sống động ngày hôm nay. “Những kẻ tin sẽ được những dấu lạ này.”

³² Thấy đó, Đức Chúa Trời không thể thay đổi. Nếu Đức Chúa Trời từng làm một quyết định, thì quyết định đó phải tồn tại cách đó. Nếu Ngài thay đổi, thì Ngài cũng là con người giống như tôi, Ngài—Ngài chỉ là một con người mà có thể phạm sai lầm. Nhưng Ngài là vô hạn! Vì vậy, và Ngài là vô hạn và Ngài—Ngài là vô sở bất năng, và Ngài không thể phạm sai lầm và là Đức Chúa Trời. Vì vậy quyết định đầu tiên của Ngài...Khi một người phạm tội Ngài—Ngài đã tha thứ cho người ấy dựa trên căn bản sự tin vào Lời Ngài. Người thứ hai đến, Ngài phải hành động cùng cách đó nếu không thì Ngài đã hành động sai khi Ngài hành động trong lần đầu tiên. Nếu một người được chữa lành bởi sự chữa lành Thiêng liêng, bởi đức tin nơi Đức Chúa Trời, Ngài đã nhậm lời cầu xin cho người thứ nhất, nếu người kế tiếp đến, Đức Chúa Trời phải hành động theo cùng một cách nếu sự việc đáp ứng trên cùng một nền tảng. Nếu Ngài không làm vậy, Ngài thiên vị người đó và tỏ ra không vô tư, thì chắc chắn điều đó không làm cho Ngài là Đức Chúa Trời. Hiểu không?

³³ Anh chị em phải có đức tin vào mọi việc mình đang làm. “Và ví bằng lòng mình không cáo trách.” Nếu chúng ta biết Kinh Thánh dạy dỗ chúng ta điều gì đó và chúng ta không làm điều đó, thì có điều gì đó chúng ta không thể có đức tin. Đây, anh—anh chị em không thể tự đến với nhau, bởi vì anh chị em biết có những điều nào đó ở đây mà Đức Chúa Trời dạy, mà anh chị em không muốn đương đầu. Và khi anh chị em làm thế, thì anh chị em ở đâu? Anh chị em thấy, anh—anh chị em không thể có đức tin vào những điều mình đang bước đến. Anh em không thể đến đây và nói, “Tôi—tôi—tôi, tối hôm qua tôi đã uống say, và, lạy Chúa, sáng hôm nay tôi muốn Ngài chữa lành tôi. Tôi—tôi, tôi sẽ—tôi sẽ không uống nhiều nữa.” Anh em phải từ bỏ chính mình, phải dâng mình một cách hoàn toàn cho Đức Chúa Trời. Anh chị em phải vâng theo từng chút của Lời. Tổng khứ hoàn toàn và rồi nhận lấy Lời. Lời đó ở trong hội thánh. Nó là Lời hằng sống.

³⁴ Kinh Thánh dạy, “Lời là hạt giống mà người gieo giống đi ra đặt gieo.” Vậy thì, anh em không thể mong đợi việc gieo cỏ lùng và rồi gặt lúa mì. Nếu anh em gieo lúa mì, thì anh em gặt lúa mì.

Nếu anh em gieo cỏ lùng, thì gặt cỏ lùng. Vì vậy, anh em phải có Lời Đức Chúa Trời.

³⁵ Và đừng có tín hữu nào muốn đặt Lời Đức Chúa Trời nơi nào đó trong quá khứ, đừng bao giờ làm cho Ngài trở nên một Đức Chúa Trời yếu đuối hoặc là một Đức Chúa Trời lịch sử—lịch sử. Ngài là một Đức Chúa Trời sử gia, dĩ nhiên rồi, nhưng “Ngài không hề thay đổi,” Kinh Thánh nói, Hê-bơ-rơ 13:8, “hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Do đó, Ngài trong lịch sử như thế nào, thì Ngài cũng như vậy ngày hôm nay. Ngài không thể mất quyền năng của Ngài. Và chỗ yếu đuối là sự sa ngã trong các hội thánh của chúng ta, từ buổi ban đầu, trong thời hội thánh các sứ đồ đầu tiên. Và chúng ta đã làm gì? Chúng ta đã bắt đầu nhận lấy hội thánh đó và làm đổ vỡ sự thông công và tạo nên những bè phái và những tổ chức khác nhau, đến nỗi chúng ta đã đưa nó đi đến chỗ vô cùng hỗn loạn. Hãy quay về với Lời! Hãy trở về với Đức Chúa Trời! Hãy trở về với Lời hằng sống!

³⁶ Kinh Thánh đó không tạo ra mọi điều mà Nó nói Nó có, trên mọi lời hứa, thì tôi không có đức tin nào nơi Nó. Nhưng chính Lời đầu tiên mà đã phán, “Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng hãy đến cùng Ta,” khi tôi thử nghiệm điều đó, thì nó chính là lẽ thật. Thế thì Đây là Lời hay Nó không phải là Lời? Nếu Nó là Lời, thì Nó phải sanh ra mọi điều mà Nó đã hứa. Nếu không, thì nó... Điều nào đúng và điều nào là sai? Đối với tôi, hoặc tất cả là Lời của Đức Chúa Trời nếu không, thì không phải cái nào cả. Không gì cả hoặc là tất cả, chỉ có một. Cho nên tôi tin Lời, từng lời giáo huấn, từng dòng chữ, từng dấu chấm câu, từng dấu phẩy, từng gạch nối, tôi tin toàn bộ đều là Lời của Đức Chúa Trời. Phó thác linh hồn tôi cho Nó!

³⁷ Không rờ vào cây cột nào hết, không rờ thứ gì khác, hoặc cây cột chạm trở, hay người đàn ông hoặc đàn bà nào đó; tôi tin vào sự đụng chạm Đức Chúa Trời qua việc tin vào Lời Ngài, qua đức tin. Thế thì khi anh chị em làm điều đó, Lời đó sẽ trở nên một Lời sự sống, nảy mầm trong anh chị em. Và mỗi một Lời của Đức Chúa Trời được nảy mầm. Điều duy nhất, anh chị em lấy một nắm lúa mì và giữ nó ở đây trên bục giảng, nó sẽ chẳng bao giờ tạo nên thứ gì ở lại đây cả. Nó phải được gieo vào trong đất. Không chỉ trong đất, nhưng loại đất tốt mới hỗ trợ cho nó.

Nếu Lời tốt lành rơi vào đất cằn cỗi, nó sẽ mang lại một mùa vụ nghèo nàn. Anh chị em đem những hạt giống tốt và gieo xuống loại đất tốt, với điều kiện thuận lợi nó sẽ sinh sản ra gấp trăm lần. Lời của Đức Chúa Trời cũng vậy khi Nó được gieo vào lòng người, có đức tin, đức tin bất diệt vào Đức Chúa Jêsus Christ, với Đức Thánh Linh và quyền năng của Đức Chúa Trời ở đó tưới nước cho Nó, Nó sẽ nảy mầm và đem lại mọi sự Nó nói rằng Nó sẽ làm. Nó chính là Lời. Nó là—Nó là Lời Đức Chúa Trời.

³⁸ Chúa Jêsus phán, Giăng 14:12, “Kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm những việc Ta làm.” Ô, chắc chắn vậy! Tôi tin điều đó. “Những việc này mà Ta làm,” dịch cho đúng điều đó, “các người sẽ làm nhiều hơn việc này nữa.” Điều đó nói rằng, “Các người sẽ làm những việc lớn hơn việc này.” Anh chị em không thể làm lớn hơn; Ngài đã làm thiên nhiên ngừng lại, Ngài đã khiến kẻ chết sống lại, Ngài đã làm mọi thứ. Nhưng, nói cách khác, Đức Chúa Trời được bày tỏ trong một Người, Đấng Christ, bây giờ Ngài được bày tỏ một cách phổ quát trong Hội thánh Ngài. “Nhiều hơn việc này nữa,” những việc giống như vậy.

³⁹ Cách đây không lâu người nào đó đã nói với tôi, là lời phê bình nhỏ, nói, “‘Những việc lớn hơn,’ Ngài phán, ‘các người sẽ làm.’ Cho nên chúng ta làm những việc lớn hơn.”

⁴⁰ Tôi nói, “Hãy làm những việc nhỏ hơn trước khi anh làm việc lớn hơn. Cứ tỏ cho tôi thấy những việc nhỏ hơn đã.” Anh chị em có thể làm Nó, vắn vẹo Nó và cố làm cho Nó nói lên điều gì đó, nhưng Nó vẫn cứ y như vậy. Và anh chị em xem người nào mà có đủ đức tin để tin điều đó, thì Nó sẽ bày tỏ chính Nó giống như cách mà Đức Chúa Trời đã làm điều đó. Bây giờ ngày nay chúng ta bị điều khiển quá nhiều bởi những cảm xúc và đại loại như vậy, điều đó và các thứ. Tôi không có gì chống lại nó, đó là tùy thuộc giữa cá nhân và Đức Chúa Trời.

⁴¹ Nhưng, đối với tôi, mọi lời, mọi hành động phải đến từ Kinh Thánh này. Nó phải là Lời Đức Chúa Trời, thì tôi biết nó là đúng. Nếu Đức Chúa Trời, Kinh Thánh, ủng hộ nó và nói nó đúng, với một lời hứa, thì ấy là Lẽ thật. Thật ai có đức tin, thì đứng vững trên Lời đó và làm cho Nó sống trở lại. “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Khi chúng ta thấy điều đó trong lời hứa của Đức Chúa Trời, thì chúng

ta mới có thể kiên trì. Chúng ta có thể thật sự tin, ở lại đó bởi vì đó là lời hứa của Đức Chúa Trời. Hãy ở lại sống đúng với nó cho dù mất bao lâu đi nữa, nó sẽ bày tỏ ra.

⁴² Anh em biết, một lần Ngài đã nói về hạt cải, hay đức tin như hạt cải, loại hạt nhỏ nhất. Hạt cải là một trong những loại hạt nhỏ bé nhất trên gian ngày nay. Nhưng nó là gì? Nó sẽ không pha trộn với thứ gì cả. Hạt cải sẽ không pha trộn với thứ khác. Anh chị em có thể lấy cây cải xoăn và rau bi-na, và tạo nên cây cải dầu và loại gì đó, và anh chị em có thể tạo ra chất liệu khác bởi việc lai tạo những hạt giống. Nhưng hạt cải thì không chịu pha trộn, người ta nói với tôi rằng anh em không thể pha trộn nó với thứ gì khác. Nó là hạt cải, và nó cứ vẫn là hạt cải.

⁴³ Và khi một người nhận lấy một Lời của Đức Chúa Trời, cho dù đức tin đó nhỏ bao nhiêu đi nữa, nhưng nếu nó không pha trộn với sự vô tin nào, thì nó sẽ dẫn người đó đến với Sự Sáng. Một số người trong chúng ta có đức tin lớn thì sẽ thật sự thực hiện được những phép lạ. Một số người có đức tin cứ giữ cho đến khi nó xảy ra. Nhưng nếu đó là đức tin chân thành, dầu chỉ nắm giữ nó một lần, không gì có thể lay chuyển anh chị em khỏi nó. Nó sẽ không chịu pha trộn. Rồi người đó cứ kiên trì. Người đó có tính kiên trì. Cho dù bao nhiêu người nói, “Thời kỳ phép lạ đã qua rồi,” người ấy không tin điều đó. Người ấy vẫn nắm giữ bởi vì người đã đáp ứng với hoàn cảnh và dầm thấm Lời đó vào trong tâm lòng của đức tin mà tin Nó. Người ấy tiếp tục giữ.

⁴⁴ Tôi biết điều đó. Tôi đã thấy bệnh ung bướu lìa khỏi người ta, và kẻ điếc, người câm, và người mù, phổ biến, khắp thế giới, người chết được sống lại, và tôi biết đó là thật. Đúng! Thực hiện dựa trên khả tượng, dĩ nhiên, rồi anh chị em biết. Rồi anh chị em biết ý muốn của Đức Chúa Trời là gì. Anh chị em không thể làm việc cho đến khi nào anh chị em biết ý muốn của Đức Chúa Trời. Một lời hứa trong Kinh Thánh mà nói với anh chị em điều nào đó, đó là Lời của Đức Chúa Trời. Rồi Ngài sai Thánh Linh Ngài đến lại trong hội thánh trong những ân tứ, để bày tỏ chính Ngài chỉ để đào thải những sự khác biệt nhỏ nhặt và đại loại như vậy, để làm cho chính Ngài có thật ở giữa chúng ta. Ôi, thật là, làm sao chúng ta có thể cầu xin điều gì khác, thấy không? khi Ngài

đến với chúng ta và tỏ chính Mình ra, để xác định chính Ngài, Đức Chúa Trời ở giữa dân sự Ngài.

45 “Còn ít lâu và thế gian,” thế gian, có một từ ngữ Hy Lạp, *kosmos*, mà có nghĩa là “trật tự thế gian.” Nó sẽ bị chìm. Mọi trật tự thế gian phải bị nhấn chìm, mọi quốc gia mà bị thống trị bởi Sa-tan. Đã luôn luôn có và sẽ luôn luôn bị như vậy, bên ngoài Y-sơ-ra-ên, khi họ trở thành một quốc gia. Sa-tan đã đưa Chúa Jê-sus lên đỉnh núi, nói, chỉ cho Ngài các nước của thế gian, tất cả điều đã có và sẽ đến, nói, “Ta sẽ—ta sẽ cho Người chúng nếu Người sắp mình xuống và thờ lạy ta.”

46 Ngài phán, “Hãy lui ra, hỡi Sa-tan.” Ngài biết Ngài sẽ thừa kế chúng trong Ngàn năm bình an. Nhưng mỗi một...Tôi đã từng đứng chỗ mà các Pha-ra-ôn đã cai trị thế gian, được biết, và anh em phải đào sâu xuống đất hai mươi bộ mới tìm được các vương quốc của họ, những cái ngai nơi họ đã từng ngồi, những Sê-sa của Rô-ma và—và những Pha-ra-ôn của Ai Cập, tất cả những thứ này. Và nếu thế gian này sẽ đứng vững, thì những nền dân chủ này cũng sẽ vậy. Nhưng đó là...tất cả chúng nói về điều gì? Điều gì đó trong lòng con người đang cố gắng tìm kiếm sự hiệp nhất đó.

47 Và nếu anh chị em chỉ ngược mắt lên, thì thấy sự hiệp nhất đến từ Đức Chúa Trời, quyền năng của Đức Chúa Trời. Khi kẻ tin, tạo vật trên đất ở đây mà Đức Chúa Trời đã dựng nên, được hiệp nhất với Đức Chúa Trời, thì có một sự hiệp nhất và ban cho đức tin. Và khi một người thấy điều đó, thì người ấy kiên trì, không ai sẽ lay chuyển người ấy được.

48 Chúa Jê-sus đã nói ở trên đó, “Các người cũng sẽ làm các việc Ta làm. Còn ít lâu và thế gian, *kosmos*, chẳng thấy Ta nữa.” Đó là trật tự thế gian, “Họ không nhìn thấy Ta nữa.”

49 Nhiều thành viên giáo hội, những người tử tế đi nhà thờ, sống dưới ý nghĩ đó mà họ cho là đúng. Ô, bạn chẳng đúng gì đâu như một thành viên giáo hội. Bạn là công dân. Bạn có thể cố gắng làm đúng, nhưng, thưa bạn, xin cho tôi nói với bạn, bạn phải được tái sinh. Các bạn không đến trong Hội thánh, các bạn không vào Hội thánh bằng cái bắt tay, các bạn không được vào Hội thánh bởi thành viên giáo hội. Các bạn bước vào Hội thánh bởi sự sanh ra.

⁵⁰ Tôi đã ở trong gia đình dòng họ Branham năm mươi hai năm rồi, họ không bao giờ mời tôi gia nhập gia đình để có cái tên tôi là Branham. Tôi đã được sinh trong gia đình dòng họ Branham. Tôi là một người họ Branham bởi sự sinh ra.

⁵¹ Và đó là phương cách anh chị em trở nên một Cơ-đốc nhân, bởi sự sinh ra, khi anh chị em được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Sự kiên trì! Vâng, đó là khi anh chị em có thể đạt được một việc gì đó. Tất cả những người trải qua các thời đại luôn có khả năng đạt được những gì...Họ kiên trì nếu họ—nếu họ có niềm tin vào những gì họ đang cố gắng đạt được. Nó phụ thuộc vào thành tựu của anh chị em là gì. Tùy thuộc vào điều anh chị em đang cố gắng làm, cho dù anh chị em có kiên trì hay không, đức tin nhiều chừng nào vào những điều anh chị em đang làm. Chúng ta phải có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Chúng ta phải tin Đức Chúa Trời.

⁵² Tôi còn nhiều lời Kinh Thánh được chép ra ở đây mà tôi muốn nhắc đến. Bây giờ, nếu một người đang cố gắng kiên trì, và người—người đó phải có điều gì đó trước tiên mà sẽ cho anh ta đức tin vào những gì anh ta đang làm. Bây giờ chúng ta nên nhớ, bắt đầu với, Kinh Thánh nói cho chúng ta rằng Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Bây giờ, hãy nhớ điều đó. Đức Chúa Trời, khi Đấng Christ còn ở trên đất, Ngài đã phán, “Các việc mà Ta làm các ngươi cũng sẽ làm.” Mác 16, nói, “Hãy đi khắp thế gian.” Bài diễn thuyết cuối cùng mà Chúa Jêsus đã ban cho hội thánh. Hãy lắng nghe.

⁵³ Sự mạng đầu tiên Ngài từng ban cho Hội thánh Ngài, là, hãy đi vào các thành phố trước khi Ngài đến, Ma-thi-ơ 10, và để “chữa lành kẻ đau, làm sạch kẻ phung, khiến kẻ chết sống lại, đuổi các quỷ, và các ngươi đã được lãnh không, thì hãy cho không.” Đó là mạng lệnh đầu tiên của Ngài cho Hội thánh.

⁵⁴ Mạng lệnh cuối cùng, hay những lời cuối cùng ra từ môi miệng Ngài khi Ngài được cất lên, cho đến khi Ngài trở lại với tiếng kêu vang, Tiếng của Thiên sứ trưởng, Ngài phán, “Hãy đi khắp thế gian, giảng Tin lành cho mọi người. Ai tin và chịu báp-têm sẽ được cứu rỗi. Ai chẳng tin sẽ bị đoán phạt, và...” *Và là một liên từ, kết nối câu lại với nhau.* “Và những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này. Lấy Danh Ta mà trừ quỷ, dùng tiếng mới mà nói. Nếu họ

bắt rắn trong tay hay uống vật chi độc, sẽ chẳng hại gì. Nếu họ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ bình phục.” Kinh Thánh chép, “Họ vui mừng trở về, Chúa cùng làm việc với họ, lấy các phép lạ cập theo lời giảng mà làm cho vững Đạo.” Thấy không? Họ đã... Họ kiên trì trong điều đó bởi vì họ có điều gì đó để đạt được. Họ có một sứ mạng chân thật. Sứ mạng đó đi bao xa? Đến khắp thế gian, với mọi người. Bao nhiêu thế hệ? Mọi thế hệ, mọi người.

⁵⁵ Phi-e-rơ đã giảng, vào Ngày lễ Ngũ tuần, “Hãy hối cải, ai nấy trong các người. Phải nhận Danh Chúa Jêsus Christ chịu báp-têm để được tha tội mình và các người sẽ được lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh, vì lời hứa thuộc về các người và con cái các người và thuộc về hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Làm sao anh chị em có thể đặt Đức Thánh Linh và quyền năng của Đấng Christ về lại với thời xưa (hầu như là thời tiền sử) thời những thế hệ xa xưa ấy? Đức Chúa Trời đã biết rằng người ta sẽ nói điều đó. Đó là lý do Ngài phán, “Ta sẽ không để cho các người mồ côi đâu. Ta lại sẽ nài xin Cha ban cho các người một Đấng Yên Ủi khác, là Đức Thánh Linh. Còn ít lâu và thế gian sẽ chẳng thấy Ta nữa, nhưng các người sẽ thấy Ta vì Ta...” Và *Ta* là một đại từ nhân xưng. “Ta sẽ ở với các người, thậm chí ở trong các người, cho đến tận thế.” A-men. Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không bao giờ thay đổi. Đức Chúa Trời đang sống trong Hội thánh Ngài, trong dân sự Ngài.

⁵⁶ “Còn giáo phái thì sao, Anh Branham?” Ngài không đề cập đến vấn đề giáo phái. Đức Chúa Trời giải quyết với những cá nhân. Mỗi người nam, mỗi người nữ, trai hay gái mà tin nơi Ngài. Cho dù họ thuộc giáo phái gì đi nữa, Ngài đang tìm kiếm những tấm lòng đói khát.

⁵⁷ Vậy thì, kiên trì, là cố gắng để đạt được điều gì đó. Tất cả những người trải qua mọi thời đại đã có cách đó. Bây giờ chúng ta lấy ví dụ, chẳng hạn, Nô-ê. Nô-ê là một người rất kiên trì sau khi ông tìm thấy ý muốn của Đức Chúa Trời.

⁵⁸ Trước hết anh chị em phải tìm kiếm ý muốn của Đức Chúa Trời. Bây giờ, anh chị em phải tìm thấy ý muốn của Đức Chúa Trời sáng hôm nay, khi anh chị em đến để được cầu nguyện cho, anh chị em phải tìm thấy ý muốn của Đức Chúa Trời, cho dù ấy là

ý muốn của Đức Chúa Trời chữa lành anh chị em hay không. Và điều tiếp theo anh chị em phải làm, nếu anh chị em đến để nhận được sự cứu rỗi, thì anh chị em phải tìm thấy ý muốn của Đức Chúa Trời cứu anh chị em hay không. Điều trước tiên anh chị em phải tìm thấy, ý muốn của Đức Chúa Trời là gì. Và rồi, nếu anh chị em thật sự nhận được hạt giống trong lòng của mình, thì anh chị em có thể kiên trì. Không có điều gì lay chuyển anh chị em được. Cho dù người khôn ngoan cố gắng nói gì đi nữa, “Không phải vậy đâu, và không phải thế *này* và không phải thế *kia* và thế *no*,” điều đó không mấy may làm thay đổi anh chị em, bởi vì anh chị em biết ý muốn của Đức Chúa Trời là gì rồi. Ngài đã phán điều đó vào lòng của anh chị em, đức tin của anh chị em đã đặt ở đó và nó sẽ giữ đúng cho dù nếu không còn gì hơn giống như một hạt giống cây cải. Điều đó sẽ đưa anh chị em đến—đến nơi. Ý muốn của Đức Chúa Trời. Vâng.

⁵⁹ Nô-ê, sau khi ông nghe Tiếng của Đức Chúa Trời bảo ông rằng sẽ có một trận lụt đã đến, đến, xin lỗi, mà sẽ hủy diệt thế gian, thiên nhiên sẽ bị hủy diệt. Chúa Jêsus chẳng đã phán sao, “Như việc đã xảy đến trong thời Nô-ê, thì cũng xảy đến trong ngày Con người đến”? Thiên nhiên sẽ nổi giận, và chúng ta thấy điều đó ngày nay.

⁶⁰ Tôi muốn dừng lại ở đây một chút. Khi tôi đến Bombay, nơi mà chúng tôi...Chúa đã ban cho chúng tôi một đám đông lớn nhất mà chúng tôi từng có, năm trăm ngàn người đến nghe giảng, cùng một lúc. Có một mẫu tin trên báo mà tôi đã đọc, nói rằng, “Cơn, ô, cơn động đất phải chấm dứt.” Nói, “Một vài ngày trước khi động đất xảy ra, tất cả...” Tại Ấn Độ người ta rất nghèo, thật nghèo. Họ xây hàng rào của mình với những tảng đá, và đại loại như vậy. Và những con chim nhỏ bé bay ra ngoài những tảng đá từ tổ mình và ra ngoài những cánh đồng rồi đậu trên các cây. Gia súc đứng xung quanh những bờ tường và những cái tháp, đi ra ngoài đồng ruộng dưới ánh nắng mặt trời nóng bức, không đứng dưới bóng râm. Chúng đứng dưới mặt trời ngoài kia. Họ không biết điều kỳ lạ này là gì. Rồi, đột nhiên, một cơn động đất làm rúng động những bờ tường sụp xuống, những cái tháp đổ xuống. Nếu những con chim nhỏ bé đã ở trong đó, chúng hẳn bị chết. Nếu gia súc đang đứng dưới đó, nó sẽ bị chết.

61 Anh chị em không thấy cũng một Đức Chúa Trời ấy đã cảnh báo cho những con chim và những thú vật trong thời Nô-ê sao? Và tại sao anh chị em muốn nói đó là sự linh cảm, hay bất cứ điều gì anh chị em muốn nói, cách mà Đức Chúa Trời đối xử với những con chim này? Ngài đã cho chúng bản năng để bay ra khỏi bức tường đó và thoát khỏi điều đó trước khi nó bị mắc kẹt ở đó. Anh chị em có nghĩ Đức Chúa Trời quan tâm đến một con chim sẽ đủ để đưa nó ra khỏi bức tường, huống chi chúng ta đối với Ngài còn quý hơn con chim sẽ kia biết bao không? Ngài biết cách để chăm sóc dân sự của Chính Ngài.

62 Người chị đang nằm trên giường, chiếc cáng này, nếu Ngài đã nuôi loài chim sẽ và mặc áo cho cáng đồng bằng cỏ xanh, thì huống chi Ngài nghĩ đến chị còn nhiều hơn biết bao! Anh chị em quý hơn chim sẽ đường nào? Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời đừng quan tâm đến cảm xúc hay bất cứ điều gì khác. Chính là Lời Đức Chúa Trời. Anh chị em hãy nắm lấy Nó và giữ lấy Nó. Đúng! Và hãy kiên trì, hãy tin Nó, giữ lấy Lời Ngài.

63 Rồi sau khi trận động đất đã dừng lại, những con chim nhỏ bay trở lại, bay vào những nơi của chúng và dùng những tảng đá để nó có thể trú ẩn, hay các nơi trong những tảng đá lần nữa, và xây tổ của mình; gia súc cũng vậy.

64 Cũng Đức Chúa Trời ấy đã ở trong thời Nô-ê. Nô-ê! Ô, anh chị em nghĩ khoa học sẽ nói với ông...Họ đã có nền khoa học vĩ đại hơn ngày hôm nay. Họ có thể đạt được những thành tựu lớn hơn con người ngày hôm nay có thể đạt được. Họ—họ đã có thuốc nhuộm làm cho các thứ trông thật hoàn hảo cho đến ngày nay. Họ có chất ướp để ướp những xác chết. Ngày hôm nay chúng ta không thể làm được điều đó, tôi được bảo vậy. Rồi còn điều nữa, họ đã xây kim tự tháp. Ngày hôm nay ai có thể xây được kim tự tháp? Chúng gồm những tảng đá lớn ở đó mà tôi đã đứng đó và nhìn lên và thấy tượng nhân sư, và, ồ, cần phải có nhiều toa xe mới có thể đặt một cái bàn chân của bức tượng lên đó. Làm sao người ta có thể đưa những tảng đá lớn lên trên đó? Người ta đã làm nó ở đâu? Năng lượng xăng dầu không làm được điều đó. Không năng lượng nào mà chúng ta có, trừ phi nó sẽ là năng lượng nguyên tử, và điều đó có lẽ cũng giống việc mà đã tạo nên

sự hủy diệt đại hồng thủy mà đã quăng thế gian ra khỏi sự vui chơi và quăng nó ra khỏi mặt trời, đẩy nó lùi lại và gây nên mưa.

⁶⁵ Nếu Đức Chúa Trời đã phán sẽ có mưa, thì chắc chắn sẽ mưa bất kể đã từng có mưa hay không. Cho dù bao nhiêu bằng chứng khoa học đã có với Nô-ê, nhưng Nô-ê đã nghe Tiếng của Đức Chúa Trời, phán rằng, “Sẽ có mưa.” Và trước đó chưa bao giờ có mưa ở trên đất. Anh chị em thấy không?

⁶⁶ Khi Ngài đem Áp-ra-ham lên trên đỉnh núi, và bảo ông dâng đứa con trai của chính mình. Và khi Áp-ra-ham đưa Y-sác lên đó rồi, và đứa trẻ Y-sác thối mắc. Hình bóng đứng dẫn về Đức Chúa Trời và Con Ngài. Trói tay nó ra phía sau. Nó nói, “Lửa đây, và củi đây, và vân vân, những hòn đá đây, bàn thờ đây, nhưng của lễ ở đâu?”

⁶⁷ Và người cha già đó, lúc bấy giờ khoảng một trăm mười bốn tuổi, với đứa con trai mà ông đã phải chờ đợi hai mươi lăm năm mới có, trải qua những khó khăn này nọ, và cách mà ông đã giữ Lời bất tử đó của Đức Chúa Trời, đã được trồng trong lòng ông, ông sẽ có một đứa con dù sao đi nữa. Ông đã thế nào? Kiên trì. Ông nói, “Tôi đang giữ đứa trẻ này. Tôi biết rằng nếu Đức Chúa Trời ban nó cho tôi bởi việc tin Ngài, thì Ngài cũng sẽ khiến nó sống lại từ kẻ chết.” Thế đấy. Kiên trì, nắm giữ Lời Đức Chúa Trời trước hết.

⁶⁸ Và, điều đó, khi ông sẵn sàng giết đứa trẻ, có một Thiên sứ nắm lấy tay ông và giữ con dao lại. Và có một con dê đực bị mắc sừng, trong đồng vắng ở phía sau ông. Con dê đực đó từ đâu đến? Ông đã trải qua cuộc hành trình ba ngày, và bất cứ người nào thời đó có thể trong một ngày đi hai mươi lăm dặm một cách dễ dàng. Tôi đi hai mươi lăm và ba mươi dặm mỗi lần tôi đi săn hoặc đi tuần tra, hay bất cứ điều gì, tôi đi một cách dễ dàng. Và chúng ta đã có đôi chân gọi là đôi chân xăng dầu. Con người đó đã có cuộc hành trình ba ngày, và rồi nhìn xa xa và thấy ngọn núi. Ô, những con thú hoang chắc sẽ giết con dê đực kia. Và một điều nữa, ông lên đến đỉnh núi nơi không có nước cũng không có thứ gì cả. Không lạ gì ông đã gọi chỗ đó là *Giê-hô-va Di-rê*, tức là “Chúa sẽ sẵn sẵn cho chính Ngài một của lễ.”

⁶⁹ “Làm sao Ngài có thể làm những điều này, Anh Branham, trong thời đại khoa học, trong thời đại thế giới khoa học vĩ đại

này? Làm sao Ngài có thể thực hiện điều này? Làm sao anh có thể nghĩ rằng Ngài sẽ làm như vậy?” Ngài vẫn là Giê-hô-va Di-rê, Chúa. Chúng ta giữ Lời Ngài và Ngài có thể thực hiện điều mà Ngài đã nói. A-men. Ngài có thể lấy một giáo hội hình thức nguội lạnh, chết, Ngài có thể đưa một thành viên ra khỏi giáo hội đó và đặt Sự Sống của Đức Chúa Trời vào trong con người đó, và làm cho người đó nóng cháy với Phúc âm. Ngài có thể làm cho một cô gái điếm thôi đứng đường, Ngài có thể làm cho một kẻ nghiện rượu ra khỏi ngõ hẻm kia, làm cho người nam và người nữ ra khỏi tình trạng của họ, bởi vì Ngài là Giê-hô-va Di-rê, “Chúa sẽ sẵn sàng cho chính Ngài một của lễ.” A-men.

⁷⁰ Làm sao chúng ta đặt Đức Chúa Trời xuống trên nền tảng của mình! Chúng ta suy nghĩ dựa trên nền tảng của mình. Chúng ta tin trên nền tảng của mình. Hãy buông thứ đó ra. Đó là những gì làm Ê-va gặp rắc rối, bà suy nghĩ dựa trên nền tảng của riêng mình. Hãy suy nghĩ dựa trên nền tảng của Đức Chúa Trời, những gì Lời Ngài nói. Hãy vươn chính mình lên trên điều đó, bởi đức tin, tin Lời Ngài.

⁷¹ Nô-ê đã nói, “Tôi không quan tâm khoa học có thể chứng minh rằng không có nước ở trên cao kia ra sao, Đức Chúa Trời có thể đặt nước ở trên đó. Ngài sẽ làm điều đó bởi vì Ngài đã hứa vậy. Nếu Ngài đã hứa điều đó, thì Ngài sẽ làm nó.”

⁷² Và ông—ông, ông đã làm gì? Ông đã không chạy lòng vòng và nói, “Ồ, Ngài đã bảo tôi điều đó. Vâng, tôi—tôi tin nó sẽ có.” Ông đã làm điều gì đó về vấn đề đó. Ồ, thưa anh em, chị em, anh chị em hiểu điều tôi muốn nói không? Ông không chỉ ngồi đó mà nói, “Đức Chúa Trời đã phán vậy,” ông đã làm cụ thể về nó. Nếu anh chị em mong muốn được cứu sáng hôm nay, Đức Chúa Trời đã hứa sự cứu rỗi. Thế thì hãy làm điều gì đó về việc ấy, chứ đừng ngồi đó. Đừng gia nhập một giáo hội và nhận thư gửi gắm từ giáo hội này sang giáo hội kia. Ngài đã hứa sự cứu rỗi, sự giải cứu.

⁷³ Nếu anh chị em đau ốm, “Tại sao ngồi đây?” Như người phung nọ đã nói vào ngày kia khi thành bị vây hãm, “Tại sao chúng ta ngồi đây chờ cho đến khi chết?” Khi Sa-ma-ri bị vây hãm bởi người Sy-ri, họ nói, “Chúng ta ngồi đây cho đến khi chết, chúng ta sẽ—chúng ta sẽ cứ ở đây. Chúng ta sẽ chết ngay tại đây.

Nếu chúng ta đi vào thành, họ cũng đang chết đói ở trong đó. Chúng ta hãy đi xuống trại quân của kẻ thù.” Ô, chao ôi, thật đáng thương...Thật là họ đã có được một đức tin nhỏ bé. Thật là một điều nhỏ...Họ đi đến trại quân của kẻ thù là những kẻ đang cố tìm cách giết họ. Nhưng nói, “Nếu chúng ta chết, dù sao chúng ta cũng chết. Vậy nếu chúng ta cứu...chúng ta sẽ cứu mạng sống mình, ô, chúng ta sẽ phải làm vậy.” Và họ đã đi xuống đó, và Đức Chúa Trời đã tôn trọng một chút đức tin nhỏ bé đó. Và không chỉ giải cứu họ, mà còn giải cứu cả Y-sơ-ra-ên nữa.

⁷⁴ Những gì chúng ta cần ngày hôm nay là những người nam và người nữ muốn đón nhận Đức Chúa Trời bằng Lời Ngài và kiên trì với Nó. Đức Chúa Trời sẽ khiến cho những trận động đất và sự rung chuyển đi xuống đến trại quân trước hết. Đức Chúa Trời sẽ quan tâm dù sẽ có mưa ở đó hay không.

⁷⁵ Nói, “Ồ, Anh Branham ơi, bác sĩ đã bảo tôi rằng tôi sẽ chết. Tôi bị ung thư.” Điều đó có thể vậy. Con người đó sẽ nói cho anh chị em tất cả điều ông biết thế nào. Nhưng, điều duy nhất ông ấy có thể làm, ông có năm giác quan để làm việc với, ông chỉ có thể sử dụng hai giác quan mà thôi. Nó là gì? Một là xúc giác, kể đến là—là thị giác. Thị giác và xúc giác, ông ấy có thể cảm thấy điều gì đó, hay thấy điều gì đó nhờ một tia x-quang. Đó là tất cả những gì người ấy có thể làm việc với. Ông ấy chỉ biết thế thôi, nhưng ông ấy đang làm hết sức mình. Nhưng đừng nhìn vào điều đó, người ấy đang đến chỗ cùng đường. Ngược nhìn lên đây những gì Đây đã hứa! Nói, “Làm sao điều đó có thể làm được?” Đức Chúa Trời đã phán vậy. Điều đó không có gì tranh cãi nữa khi Đức Chúa Trời đã phán. Điều đó ổn thỏa, nó được dàn xếp một cách Đờ đờ mãi mãi nơi Thiên đàng, là Lời Ngài. Và Lời Ngài đã trở nên xác thịt, và xác thịt Ngài ngày hôm nay ở trong anh chị em, nếu anh chị em để Nó trở nên xác thịt. “Ví bằng các người cứ ở trong Ta và những Lời Ta ở trong các người, thì hãy cầu xin mọi điều mình muốn và nó sẽ được làm cho,” Phúc âm Giảng 15. Thấy đó, chúng ta cần để các Lời ở trong đây. Tin nó, nó là lẽ thật. Nó là hạt giống, và nó sẽ—nó sẽ làm ứng nghiệm mọi sự mà Ngài đã hứa.

⁷⁶ Bây giờ, để ý, khoa học chắc hẳn đã đi ra ở đó, một nhóm các nhà khoa học, và nói, “Ông Nô-ê ơi, ông là một mục sư tốt.

Chúng tôi—chúng tôi thật cảm kích về ông. Ông có một hội chúng tốt đẹp ở đây, gia đình ông, nhưng, và tuy nhiên, nếu ông...chúng tôi không đồng ý với ông, và chúng tôi biết ông là—ông là một người khác biệt. Ông—ông chỉ đang gây ra sự cuồng tín gieo vào giữa dân chúng, và ông đang gây hoang mang cho một số người, bảo họ rằng thế gian sẽ kết thúc. Chúng tôi muốn cho thấy và chứng minh một cách khoa học với ông.”

77 Ôi, ma quỷ đó không bao giờ chết. Hấn—hấn vẫn còn đang cố gắng làm điều đó. Cũng kể đó mà đã nói, “Nếu Người là Con của Đức Chúa Trời, hãy cho ta thấy một phép lạ. Hãy thực hiện phép lạ và hóa bánh này, đây. Người đang đói, hãy khiến đá này thành bánh, ta sẽ tin Người.” Cũng ma quỷ đó đã ở trong những thầy tế lễ có học vấn, nói, “Nếu Người là Con của Đức Chúa Trời, hãy xuống khỏi thập tự giá để chứng minh điều đó cho chúng ta.” Hiểu không? Ma quỷ không chết, hấn thật sự không chết đâu. Đấy, ma quỷ luôn luôn lấy người của hấn nhưng linh của hấn ở trong người này thay vì có linh kia. Nhưng tôi xin nói cho anh chị em một số điều khích lệ: Đức Chúa Trời lấy người của Ngài nhưng Thánh Linh của Ngài cũng ở lại đây, thay thế cho linh kia. Vâng. Người nào đó sẽ nhận lấy Lời đó. Người nào đó sẽ được xúc dầu bằng cách này hay cách khác. Điều đó tùy thuộc vào anh chị em, thần linh gì đang ở bên trong hạt giống này. Đó là một cách, anh chị em sẽ tin Nó hoặc không tin Nó. Đó là, ồ, anh chị em không...

78 Có người đã nói với tôi cách đây không lâu, một mục sư. Anh em sẽ ngạc nhiên. Và tôi ở trong một phòng khám của bác sĩ khi ông ấy nói điều đó. Và tôi nói với anh chị em sự thật, tôi thấy nhiều vị bác sĩ tin vào sự chữa lành Thiêng liêng còn hơn là những mục sư truyền đạo. Đúng thế. Vâng, thưa quý vị. Tôi đã từng ở dưới...Tôi đã được phỏng vấn, anh chị em biết, ở đó, với lời tường thuật của tạp chí *Look*, hay không phải *Look*, nhưng... Tạp chí gì mà đã viết rằng “Phép lạ của Donny...?” *Tạp chí Bạn đọc*. Vâng. Và khi họ phỏng vấn tôi ở tại bệnh viện Anh Em Mayo, anh chị em biết họ đã nói gì không? “Chúng tôi không tuyên bố là những người chữa lành, chúng tôi chỉ tuyên bố trợ giúp tự nhiên. Chỉ có một Đấng Chữa Lành duy nhất, đó là Đức Chúa Trời.” Ô, chao ôi! Thế đấy. Đó là con người mà có thể suy nghĩ. Người nào

đó mà có thể nhìn xa và trông rộng toàn thể vấn đề. Chúng ta là con người. Chúng ta phải chịu chết, sai lầm và mọi thứ nữa. Ngài là Đức Chúa Trời, vô hạn.

⁷⁹ Chúng ta phải tin điều đó. Nếu tôi có thể giải thích được điều đó, thì nó không còn phải là đức tin nữa. Tôi không thể giải thích vì sao con bò cái đen có thể ăn cỏ xanh mà lại cho sữa màu trắng, nhưng nó làm vậy đó. Đúng thế. Anh chị em cũng không thể giải thích được. Không, thưa quý vị. Tôi không thể giải thích làm sao Đức Chúa Trời làm những điều này, nhưng Ngài thật sự đã nói Ngài sẽ làm điều đó. Tôi sẽ không hề biết điều đó, anh chị em sẽ không hề biết điều đó, nhưng chúng ta tin nó. Bởi đức tin anh chị em được cứu. Bởi đức tin anh chị em được lành bệnh. Mọi sự mà cũng đến, từ Đức Chúa Trời, phải là đến bởi đức tin.

⁸⁰ Trước đây một thời gian, đứng lên qua buổi phát thanh, một người đã gây cười trong buổi nhóm, không biết tôi là ai. Anh ta nói, “Tôi không tin Điều đó.” Nói, “Không thể có chuyện như thế được. Tôi thật không thể nào tin Nó như thế.” Anh ta nói, “Tôi phải... Nó phải được chứng minh một cách khoa học với tôi.”

⁸¹ Tôi nói, “Thế thì anh không thể nào trở nên một Cơ-đốc nhân. Anh không thể nào.”

Anh ta nói, “Ồ, tôi là một Cơ-đốc nhân mà.”

⁸² Tôi nói, “Anh không thể được. Anh không thể.” Tôi nói, “Hãy chứng minh cho tôi một cách khoa học Đấng Christ đang ở đâu.” Tôi nói, “Anh là người đã có vợ rồi phải không?”

Anh ta nói, “Vâng.”

Tôi hỏi, “Anh có yêu vợ anh không?”

Anh trả lời, “Có.”

Tôi nói, “Hãy chứng minh một cách khoa học cho tôi tình yêu là gì đi.” Anh ta, tôi nói...

“Ồ,” anh ta nói, “tôi không thể làm điều đó được.”

⁸³ Tôi nói, “Thế thì anh sẽ không có bất cứ điều gì mà tôi gọi là tình yêu. Thấy không? Này, anh chỉ...anh, đó chỉ là niềm tin tự tạo ra trong tâm trí của anh thôi. Thấy không? Nếu anh không thể chứng minh nó một cách khoa học. Hãy nói cho tôi điều gì... Hãy đi xuống dưới đây và mua cho tôi một phần tư sự xứng đáng

của tình yêu. Hãy mua cho tôi một hào đức tin. Anh không thể làm điều đó được.”

⁸⁴ Và toàn bộ áo giáp của Đức Chúa Trời là đức tin, tình yêu thương, sự vui mừng, bình an, nhịn nhục, hiền lành, nhu mì, mềm mại, nhẫn nại. Toàn bộ áo giáp của tín hữu là đức tin. Chúng ta tin Đức Chúa Trời bằng đức tin, bởi vì, Đức Chúa Trời đã phán vậy. Rồi nó là điều gì? Áp-ra-ham đã được xưng công bình, bởi đức tin, theo Phao-lô; nhưng, theo Gia-cơ, thì bởi việc làm. Áp-ra-ham đã nói đến điều mà Đức Chúa Trời trông thấy, còn Gia-cơ nói về những gì con người trông thấy. “Hãy cho tôi thấy đức tin của anh em bởi các việc làm của anh em,” “không có việc làm của anh em,” và vân vân. Hiểu không? Rồi nếu anh chị em không có việc làm bởi đức tin, điều đó cho thấy anh chị em không có đức tin, anh chị em chỉ đang nói bằng miệng. Nhưng nếu anh chị em thật sự có đức tin, anh chị em tin nó và hành động giống như vậy. Đúng thế, hãy khiến nó thành hành động!

⁸⁵ Nô-ê đã hành động, ông đã biến đức tin thành hành động. Ông đã đi ngay đến việc đóng con tàu. Cho dù khoa học nói gì đi nữa, “Này, nhìn đây, chúng tôi sẽ chứng minh một cách khoa học cho ông thấy rằng không có nước mưa ở trên đó.”

⁸⁶ “Tôi không quan tâm các ông có thể chứng minh cho tôi xem như thế nào, các ông có thể nói điều đó bằng sự khoa học nghiên cứu như thế nào, hay là bất kể cái gì các ông muốn gọi nó, Đức Chúa Trời đã bảo tôi ‘Sẽ có mưa,’ và tôi tin Đức Chúa Trời.” Đúng thế. “Trời sẽ mưa.”

⁸⁷ “Nó đến từ đâu? Ông Nô-ê, tôi muốn hỏi ông, thưa ông, thưa quý ngài, mưa sẽ đến từ đâu? Nó ở đâu?”

⁸⁸ “Ồ, Đức Chúa Trời có thể đặt nó lên đó nếu Ngài đã bảo tôi rằng nó sẽ có ở đó.” Đúng!

⁸⁹ Và ngày hôm nay người ta nói điều này không thể thực hiện được. Họ thấy khả năng nhìn thấu nan đề trong buổi nhóm. Họ nói, “Nó chỉ là thần giao cách cảm.” Thần giao cách cảm, thần giao cách cảm à? Sự phân biệt thần linh, thuộc về các khả tượng của Chúa! Loại thần giao cách cảm gì những đấng tiên tri đã có? Chúa Jêsus đã có gì khi Ngài đứng đó ngày ấy?

⁹⁰ Và ở đây Phi-líp đã đến, và ông được cứu và đi đến gặp Na-tha-na-ên, đem ông ta đến trước Chúa Jê-sus, và Na-tha-na-ên đã nói, “Ah, vậy thì há có điều gì tốt lành ra từ—ra từ Na-xa-rét.”

⁹¹ Rồi khi ông bước đến chỗ Chúa Jê-sus đang đứng, Chúa Jê-sus nhìn ông và nói rằng, “Người là—người là một người Y-sơ-ra-ên thật. Trong người không có điều chi dối trá.”

⁹² Và ông đáp, “Thưa Thầy, Ngài biết tôi khi nào? Làm sao Ngài có thể biết tôi?”

⁹³ Ngài phán, “Trước khi Phi-líp gọi người, khi người đang ở dưới cây vả, Ta đã thấy người.”

⁹⁴ Vậy thì, về phương diện vật lý, đó là...Nếu anh chị em đã từng ở đó, nó cách ngọn núi khoảng mười dặm dặm. Hai nơi chốn, cuộc hành trình một ngày quanh núi. Làm sao Ngài có thể thấy ông ta? Rồi điều gì? Là con người của đức tin, thì người đó muốn thấy Lời của Đức Chúa Trời được tỏ ra, muốn biết điều mà Đức Chúa Trời đã phán, “Chúa là Đức Chúa Trời người sẽ dấy lên, khi Đấng Mê-si đến Ngài sẽ là một Đấng Tiên Tri,” giống như ông là. Và ông đã thấy điều đó, và ông biết. Ông nói, “Thưa Thầy, Ngài là Con của Đức Chúa Trời.” Đúng thế. Danh Ngài là bất tử.

⁹⁵ Nhưng đứng ở đó còn có những thầy tế lễ theo nghi thức rất tiếng tăm có đủ bằng Tiến sĩ Thần Đạo, Tiến sĩ Triết học, Tiến sĩ Luật đăng sau họ, có lẽ, đến qua một hàng mục sư truyền đạo đứng ở đó, nghĩ rằng họ hiểu biết Lời. Họ đã biết, lời, nhưng có nhiều không...Không biết Lời Ngài, nhưng biết Ngài, biết Ngài ở trong Lời. Đúng thế. Biết Ngài, là Sự Sống ở trong Lời. Bây giờ, họ đứng đó và nói rằng, “Người này là Bê-ên-xê-bun. Hẳn là một thầy bói. Hẳn thấy được những điều đó. Hẳn là—Hẳn là một thầy bói. Đó là...”

⁹⁶ Chúa Jê-sus quay lại và phán, Ngài biết. Bây giờ hãy đợi, họ chưa bao giờ nói điều đó to tiếng, họ chỉ nghĩ thầm ở trong lòng thôi. Và Ngài biết tư tưởng của họ. Kinh Thánh đã nói thế phải không? Phúc âm Lu-ca. Vàng, Ngài biết những suy nghĩ của họ. Đấy, họ nghĩ Ngài đang đọc được tâm trí của họ. Nhận biết được những tư tưởng của họ. Ngài phán, “Các người nói một lời chống lại Ta, Ta sẽ tha thứ cho các người vì điều đó. Nhưng,” nói cách khác, “rồi đây Đức Thánh Linh sẽ đến để làm điều giống như thế

này, mà các người nói một lời chống lại nó, các người nói chống nghịch điều đó, thì dầu đời này hoặc đời sau, các người cũng sẽ chẳng được tha thứ.” Hiểu không?

97 Thấy đó, Đức Thánh Linh, họ không thể hiểu được Nó. Họ đã phải trả lời cho hội chúng của họ, bởi vì hội chúng của họ đang đứng đó. Và họ nói, “Ồ, Ông ta—Ông ta chắc là đang đọc tâm trí của họ. Ông ta có khả năng thần giao cách cảm. Ông ta là Bê-ên-xê-bun, một thầy bói.” Và ai cũng biết thầy bói thuộc về ma quỷ. Và họ gọi công việc của Đức Chúa Trời là “ma quỷ,” gọi những công việc của Đức Chúa Trời.

98 Anh chị em há chẳng biết rằng bất cứ điều gì ma quỷ làm là để bóp méo từ điều thật sao? Lời nói dối là gì? Đó là sự thật bị bóp méo. Tà dâm là gì? Là hành động công bình đã bị bóp méo. Tất cả tội lỗi là—là lẽ thật và sự công bình đã bị bóp méo. Sự chết là gì? Sự sống bị làm hư hoại. Chắc chắn, đó là cách nó có ở trong Lời Ngài. Đó chính là phương cách của nó, và người ta cứ cố gắng để làm mờ tối nó, che bóng nó, bắt nó nói lên những sự việc bởi họ không biết, họ không biết. Họ không có đức tin để tiếp nhận Lời. Nhưng Na-tha-na-ên đã tiếp nhận.

99 Còn Si-môn khi ông đi lên nơi đó thì sao? Nghe người cha già Pha-ri-si đó của ông, nói, “Hỡi Si-môn, con trai ta, trước khi ngày tận thế đến, có lẽ sẽ có...Ta đã trông đợi Ngài đến trong thời đại của ta, nhưng Ngài đã không đến. Ngài có thể đến trong thời của con. Và nếu Ngài đến, hỡi Si-môn, thì đây là những gì sẽ xảy ra: Sẽ có mọi việc diễn ra, con trai à, và sẽ có đủ mọi thứ giả mạo dấy lên ở khắp mọi nơi. Nhưng con hãy nhớ lấy điều này, hãy giữ lấy Lời. Hiểu không? Bây giờ, Đấng Mê-si này dấy lên, Ngài sẽ là một Đấng Tiên Tri. Và Đấng Mê-si này sẽ là một Đấng Tiên Tri giống như Môi-se, bởi vì Lời Đức Chúa Trời chúng ta nói Ngài sẽ là một Đấng Tiên Tri giống như ông. Nay, con sẽ biết Ngài sẽ còn hơn là một Đấng Tiên Tri, vì Ngài là một Tiên Tri-Đức Chúa Trời. Nhưng những hành động và những lời nói của Ngài biểu hiện sẽ là một Đấng Tiên Tri, bởi vì con không thể đi cao hơn điều đó cho đến khi con đi đến với Đức Chúa Trời. Hiểu không?” Vậy ông nói, “Ngài sẽ, Ngài sẽ là một Tiên Tri-Đức Chúa Trời. Những công việc ở đây trên đất này của Ngài sẽ tỏ cho thấy một Đấng

Tiên Tri, để chúng ta biết là thế, ấy sẽ là Đức Chúa Trời. Hãy nhớ điều đó.”

¹⁰⁰ Và tôi nghĩ khi Anh-rê đến và nói với ông đêm ấy, “Ồ, chúng tôi đã thấy Đấng Mê-si,” tôi tưởng tượng Si-môn nói rằng, “Hãy đi đi, hãy đi đi. Ra khỏi đây.Ồ, đi đi, đừng có làm phiền tôi.”

¹⁰¹ Nhưng ngày kế tiếp khi ông tham dự buổi nhóm, bước lên trong Sự Hiện Diện của Chúa Jê-sus, và Ngài phán, “Tên ngươi là Si-môn, và ngươi là con của Giô-na.” Điều đó rút hết sự cứng nhắc ra khỏi ông. Ngài đã làm gì? Ngài, Chúa Jê-sus...Người đánh cá đó ngu dốt đến nỗi không thể ký được tên của chính mình, Kinh Thánh nói rằng ông ta vừa ngu dốt vừa thất học. Nhưng điều đó làm đẹp lòng Đức Chúa Trời, với đức tin đó, khiến cho ông trở nên Phi-e-rơ, hòn đá nhỏ, trao cho ông các chìa khóa Nước Trời, “Trên đá này Ta sẽ xây dựng Hội thánh Ta.” Điều gì, có phải trên một hòn đá giống như người Công giáo nói không? Không. Trên điều gì, nó là gì? Trên sự khải thị thuộc linh. Xem này, “Thịt và huyết không tỏ điều này cho ngươi, nhưng Cha Ta ở trên Trời đã bày tỏ điều đó cho ngươi. Trên đá này, tức là trên Lời được chép ra của Đức Chúa Trời bởi sự mặc khải thuộc linh, Ta sẽ lập Hội thánh Ta, và các cửa âm phủ chẳng có thể thắng được Nó.” Tại sao? Nó còn hơn một hạt cải nữa. Chính là quyền năng của Đức Chúa Trời đang vận hành giữa những xác thịt ắt phải chết dựa trên Lời, Lời đã làm cho sống.

¹⁰² Đó những gì đã có trong Nô-ê. Ông nói...Lời là Sự Sống trong ông. “Và tôi sẽ sửa soạn cho điều đó.”

¹⁰³ “Ồ, hôm qua trời đã không mưa. Ông đã nói rằng trời sẽ mưa. Khi nào trời sẽ mưa?”

“Tôi không biết, nhưng chắc chắn trời sẽ mưa.”

“Làm sao ông biết trời sẽ mưa?”

“Đức Chúa Trời đã phán vậy.”

¹⁰⁴ Cũng giống như người ta đã nói với Áp-ra-ham, ồ, ông, đã tám mươi tuổi; còn vợ ông, đã chín mươi. Người vợ nhỏ nhắn tội nghiệp chạy ra ngoài kia, đã gói ghém một số đồ đạc dành cho đứa trẻ, đã hai mươi lăm năm rồi; giờ đây bà đã chín mươi, chống gậy bước đi, như thế này, đi lòng vòng. Áp-ra-ham, lưng còng, và râu dài xuống. “Còn việc đó thì sao, Áp-ra-ham? Đây, ông đã rời

khỏi—ông đã rời khỏi thành U-rơ thời gian lâu rồi. Ông đã nói ông sẽ có một đứa con. Còn việc đó thì sao bây giờ?”

“Vinh hiển thay cho Đức Chúa Trời, dù sao chúng tôi cũng sẽ có đứa con đó!”

“Tại sao?”

“Đức Chúa Trời đã phán vậy!”

“Ồ, điều đó đã hai mươi lăm năm rồi.”

105 “Đức Chúa Trời đã phán vậy! Điều đó chẳng có gì khác nếu là một trăm hai mươi lăm tuổi, Ngài cũng sẽ làm điều đó dù thế nào đi nữa!” Hiếu không? Bền bỉ, kiên trì, đeo đuổi, đeo đuổi không thôi. Anh chị em phải nắm giữ điều đó!

Giống như đứa trẻ thả điều vậy. Hỏi, “Nó ở đâu?”

106 Nó nói, “Tôi không biết, nhưng nó ở đâu đó ngoài kia, tôi có thể cảm nhận được nó lúc cuối đường dây.”

107 Đúng là thế. Người nam hoặc người nữ nào tiếp nhận Lời của Đức Chúa Trời, bạn đã nắm giữ điều gì đó. Cái neo của bạn neo giữ trong bức màn. Bão tố và gió to có thể áp đảo và rung lắc mọi cách, nhưng anh chị em được neo chắc. Nó sẽ đến đúng ngay với nơi đó. Anh chị em đang kiên trì. Anh chị em sẽ tin Nó.

108 Nô-ê đã tin Nó, chắc chắn, và ông đã đạt được mục đích Đức Chúa Trời dành cho cuộc đời mình. Anh chị em muốn đạt được mục đích của Đức Chúa Trời dành cho đời sống của mình không? Thế thì cứ kiên trì khi anh chị em...cứ kiên trì khi anh chị em nhận lấy Lời. Hãy giữ lấy Nó, lời hứa, nó là của anh chị em.

109 Môi-se. Bao nhiêu nhân vật mà tôi có thể nhắc đến bây giờ! Tôi nói đến Môi-se ở đây, trong Xuất Ê-díp-tô ký, Môi-se, ông là một học giả, người có tài, một chiến sĩ. Không chỉ là người lính, mà ông còn là một vị tướng lĩnh. Ông không chỉ là tướng lĩnh, mà ông có triển vọng sẽ là một Pha-ra-ôn. A-men. Tôi cảm thấy thật tin kính ngay giờ này, vậy tha lỗi cho tôi. Vâng, một Pha-ra-ôn tương lai. Nếu ông muốn giải phóng dân sự của mình, ồ, ông có cả Ê-díp-tô trong tay. Ông sẽ là Pha-ra-ôn kế vị, ông sẽ làm điều ông muốn khi ông trở thành Pha-ra-ôn. Nhưng một ngày kia Đức Chúa Trời đã phán với ông, ừ-m, trong một bụi gai cháy.

¹¹⁰ Ô, ông đã chạy trốn như một người hèn nhát, với tất cả sự học thức của mình. Tất cả thần học của mình, ông đã thất bại. Tất cả những điều vĩ đại của ông, ông đã thất bại. Nhưng một ngày kia, trong bụi gai cháy, Đức Chúa Trời đã gặp gỡ ông. Khi Đức Chúa Trời đến cùng ông trong bụi gai cháy này, nhìn xem ông, với một cây gậy trong tay ông, vợ ông ngồi trên con lừa, với bé Ghệt-sôn ngồi trên hông nàng, đang trên đường đến Ê-díp-tô. Ông thế nào? Đi xuống tiếp quản. Ông đã, đã có sự kiên trì, ông rất là kiên trì.

¹¹¹ “Môi-se à, ông có nghĩ ông, ở tuổi tám mươi, và với một cây gậy cong queo trong tay, khô khan hết sức không?” Ừm! Một cây gậy cong queo, một con người đi xâm lược, đi xuống Ê-díp-tô giống như một người đi sang Nga để tiếp quản. Chúng ta chỉ cần...Đức Chúa Trời chỉ cần một người. Đó là duy nhất, Ngài chỉ cần một người hoàn toàn trong tay Ngài. Một người, đó là tất cả những gì Ngài cần. Ngài có thể làm rung chuyển nước Nga thành từng mảnh với một người đó.

¹¹² Ngài đã sử dụng Nô-ê, xin lỗi, hay Môi-se. Ngài đã sử dụng Môi-se trong khi ông đang trốn chạy cách này, ổn định một cuộc sống tốt đẹp, cưới cô ta, một cô gái trẻ đáng yêu, có con, kế thừa những con cừu của ông gia mình, Giê-trô, thầy tế lễ của xứ Ma-đi-an. Ông có mọi thứ đã được làm ra. Có một ngôi nhà đẹp, nơi chốn, tiện lợi để sinh sống ở ngoài đó, và thỉnh thoảng đi săn với cây cung của mình, có thể, và giết nai, và nhiều quả dâu và nhiều cừu, và len và đồi chác, những đoàn lữ hành đi ngang qua. Ô, ông được như vậy, không có gì phải lo lắng. Nhưng một ngày kia, một ngày kia lòng cừu mang dân sự, dân sự đang nặng gánh cứ ở trong tâm trí của ông. Họ đang ở dưới Ê-díp-tô. Ông đã thất bại, cho nên Đức Chúa Trời có thể làm điều gì khác cho việc này. Nhưng một ngày kia khi Đức Chúa Trời gặp ông trong bụi gai cháy, anh chị em nói về sự kiên trì, ở đây ông ta đúng là như vậy!

“Quân đội của ông ở đâu?”

¹¹³ “Tôi không cần. Đạo quân của tôi là đạo quân vô hình.” Giống như sự việc đã xảy ra tại Đô-than một buổi sáng, khi nhà tiên tri...“Đạo quân của tôi là đạo quân vô hình.” Đúng như vậy, chỉ có một thứ mà anh chị em có thể thấy được là một cây gậy cong queo cũ kỹ, dẫn theo một con la đằng sau, và bộ râu dài lất phất.

“Ngợi khen Đức Chúa Trời!” Mắt ông hướng lên Trời, đang đi xuống để tiếp quản.

114 Đồi lúc đức tin khiến cho anh chị em hành động thật là lỗ bịch, đối với đầu óc xác thịt. Nhưng nếu đó là Lời của Đức Chúa Trời, thì nó phải ứng nghiệm. Hãy kiên trì, để xem thấy Đức Chúa Trời làm cho nó được ứng nghiệm.

115 Ông đã đi xuống, ông rất kiên trì. Bước lên đối mặt với Pha-ra-ôn, trông giống như ông sẽ thất bại. Ông nói, “Tôi sẽ cho vua thấy tôi có được sai phái bởi Đức Chúa Trời hay không.” Ông ném cây gậy xuống nền nhà như *thế*, dường như để nói...và nó đã trở thành con rắn; ông và A-rôn. Và vua đã kêu hai thuật sĩ đến, hay là hai người bị quỷ ám giống như chúng ta thấy trong những ngày sau rốt, bắt chước chính người được Chọn, nếu có thể được. Đúng thế. Họ đến, ném những cây gậy của họ xuống, và sự việc xảy ra tương tự như vậy. Bấy giờ, Môi-se đã biết một điều, rằng Đức Chúa Trời mà đã sai ông có thể chăm sóc ông. Bấy giờ, ông không biết điều gì để hành động tiếp theo.

116 Anh chị em đi đến chỗ không biết điều gì để làm, và người ta nói, “Ông ấy không hề được chữa lành. Ô, căn bệnh này vẫn cứ như vậy.” Nếu Đức Chúa Trời đặt điều đó trong lòng anh chị em, thì anh chị em hãy cứ đứng yên. Anh chị em cứ tiếp tục làm chứng cho sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Cứ tiếp tục!

117 Môi-se đã nói, “Tôi biết Đức Chúa Trời đã sai tôi.” Điều gì đã xảy ra? Con rắn ấy phồng to lên ba hay bốn lần, nó to, có lẽ như con mãng xà hay con gù đó, vươn lên và nuốt chửng những con rắn khác. Anh em có bao giờ nghĩ những cây gậy kia trở nên điều gì không? Chúng chỉ chọn một. Nó ăn hết những cây gậy còn lại. Chúng không còn nữa. Và đó là cách mà Đức Chúa Trời sẽ làm vào một ngày trong những ngày này bởi quyền năng của Ngài. Vâng.

118 Môi-se đã kiên trì. Rồi, điều trước nhất anh chị em biết, Ngài đã sai ông đi, và nói rằng, “Hỡi Pha-ra-ôn, hãy làm điều này.” Và ông nói, “Nếu không làm được, chúng ta sẽ làm *điều này điều nọ*.” Và ông đã kêu cầu cùng Đức Chúa Trời, và Ngài đã sai ruồi mòng, bọ chét, mọi thứ khác đến trên đất. Ông là gì? Ông đã được chỉ định. Đức Chúa Trời bảo ông, “Hãy đem dân sự trở lại núi này, trở lại đây.” Ông biết ông làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời,

ông biết ông đã có khái tượng trước mặt ông. Ông biết trời và đất sẽ qua, nhưng khái tượng không thể qua đi. Vì vậy ông đã đi xuống nơi đó, kiên trì.

¹¹⁹ Hãy lắng nghe, thưa anh em, nếu sáng hôm nay anh em có thể đến với một khái tượng về ý muốn của Đức Chúa Trời, nếu anh em có thể đến với Lời của Đức Chúa Trời, tôi không cần quan tâm điều gì khác sẽ xảy ra, “Tôi sẽ cứ kiên trì. Tôi...trong lòng tôi, kể từ lúc tôi ngồi ở đây, tôi đã có một khái tượng của Đức Chúa Trời. Tôi kiên trì. Tôi sẽ cứ—tôi sẽ cứ kiên trì. Tôi sẽ đi xuống, tôi sẽ tiếp quản. Điều này phải lia khỏi tôi.” Nó sẽ lia khỏi anh em, thưa anh em. Anh em đừng lo lắng, nó sẽ lia khỏi anh em.

¹²⁰ Đa-vít, đứng lên ở đó trước Gô-li-át, ồ, ông đã kiên trì. Ông nói, “Các anh muốn nói với tôi rằng các anh sẽ chịu đựng và để cho khoa học hiện đại đó, những nhà khoa học ở ngoài kia à?” Bây giờ điều đó nghe như là phỉ báng, nhưng tôi hy vọng anh em biết tôi muốn nói điều gì. Anh em muốn nói với tôi rằng những nhà khoa học hiện đại đó có thể đứng ở đó và nói rằng thời đại phép lạ đã đi vào quá khứ rồi, trong khi Lời của Đức Chúa Trời hằng sống kháng cự lại điều đó sao? Anh em muốn nói với tôi rằng anh em sẽ để cho khoa học hiện đại nói không có việc như sự chữa lành Thiêng liêng, và Kinh Thánh, sáu mươi mấy phần trăm chức vụ của Chúa Jêsus là sự chữa lành Thiêng liêng...vâng, tám mươi sáu phần trăm, tôi nghĩ, là sự chữa lành Thiêng liêng? Và lời hứa, và những lời hứa cuối cùng!

¹²¹ Anh em muốn nói với tôi, thưa các anh em mục sư truyền đạo của tôi, rằng anh em sẽ ủng hộ và để cho cái gọi là các nhóm giáo phái hiện đại này bước vào Liên đoàn Giáo hội, hay Hội đồng Giáo hội ở đây, và muốn nói với tôi anh em sẽ đứng trong tổ chức đó và để cho họ làm chết ngạt Lời của Đức Chúa Trời trong anh em, và nói với anh em rằng thời đại của những phép lạ đã qua rồi chẳng? Anh em là ai dù sao đi nữa? Anh em có từng trải qua kinh nghiệm nào chưa? Anh em đã được tái sinh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời chưa? Anh em, nếu có, thưa anh em, chắc chắn anh em sẽ tiếp nhận Lời của Đức Chúa Trời cho vấn đề này. Hãy để mọi điều khác là lời nói dối. Chắc chắn!

¹²² Để ý, Đa-vít đã có một kinh nghiệm. Ông lấy một cái trành nhỏ. Ông không có gì nhiều. Chỉ một cái trành, nhưng ông biết

rằng Đức Chúa Trời trên Trời ở cùng ông. Và ông đã bước ra đó và giết chết một con gấu và một con sư tử, và ông biết điều đó sẽ làm gì. Và ông nói, “Các anh muốn nói với tôi không, nếu Đức Chúa Trời có thể giải cứu tôi khỏi gấu và sư tử trong tay tôi, thì sá chi việc Ngài giải cứu tôi thoát khỏi người Phi-li-tin không chịu cắt bì, khoắc lác kia ở ngoài đó?”

123 Thế gian khoắc lác này ngày hôm nay, nói rằng thời đại của những phép lạ đã qua rồi, và một nước Nga đang dấy lên, gây sóng gió cho các giáo hội và làm họ hổ thẹn. Không có gì trong họ để hành động cho. Lý do ông lão Castro ở dưới kia, con người bị quỷ ám đó...Này, tôi—tôi biết ông ta, đã gặp ông và bắt tay với ông ta, và vân vân, khi tôi ở đó. Và ông nói chuyện tử tế với tôi, và mọi việc như thế; đã nói ông ta tin sẽ có Thiên hi niên và một Đấng Christ, và đại loại như vậy, nhưng ông ta đã bán rẻ linh hồn cho ma quỷ. Nhưng ông ta đã làm gì? Ông ta đã làm một số điều tốt. Ông làm một điều thôi, ông ta đã làm tiền giả và bắt đầu lưu hành nó. Đó là những gì sẽ phải xảy ra ở đây một trong những ngày này, nơi mà những thành viên của các hãng whiskey lớn này, và những công ty thuốc lá mà có thể lấy thuế thu nhập của họ và đưa nó lên vô tuyến truyền hình ở ngoài đây. Tôi biết tôi đang nói trên những băng ghi âm. Nhưng xin cho tôi nói với anh chị em, đó là sự thật, mặc dầu. Đó là số tiền mà nên đưa tới chính phủ. Nhưng người ta có thể khiến cho nó đi lòng vòng. Nhưng anh em bắt đầu, không chi trả tiền cho người của anh em một lần và thấy điều gì xảy ra. Họ sẽ lột trần anh em vì điều đó.

124 Muốn nói với tôi rằng đám người Phi-li-tin không chịu cắt bì kia có thể đứng ngoài đây và sỉ nhục đạo quân của Đức Chúa Trời hằng sống ư? Chúng ta cũng đối diện với điều tương tự như thế. Điều mà hội thánh cần ngày hôm nay là phải quay lại với Đức Chúa Trời, trở lại với Lời Ngài, trở lại với Quyền phép, trở lại với tinh thần lễ ngũ tuần; chớ không phải với tổ chức Ngũ Tuần, hãy trở lại với kinh nghiệm của lễ ngũ tuần. Người ta vẫn ở ngoài vòng quay khi họ nói về tổ chức Ngũ Tuần. Ngũ tuần là một kinh nghiệm, nó đến với Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, hay bất cứ ai cần Nó. Đúng vậy. Đức Chúa Trời không giải quyết với một quốc gia, với một dân tộc, với một giáo phái, Ngài giải quyết với một cá

nhân. Luôn luôn, với các dân Ngoại, lấy một dân ra khỏi các dân Ngoại vì có Danh Ngài. Thấy không? Đó là cách Ngài giải quyết với họ. Bây giờ, nhanh lên, tôi phải vội.

125 Đa-vít nói, “Chẳng lẽ các anh muốn bảo tôi rằng các anh sẽ cứ để cho sự việc xảy ra như vậy sao?” Ông nói, “Cái thành nhỏ này!” Ông đã đuổi theo sư tử. Điều gì? Và giết nó. Và đuổi theo gấu và giết nó. Ông nói, “Huống chi Đức Chúa Trời sẽ ban cho tôi nhiều hơn người Phi-li-tin đó đang khoác lác ngoài kia mà nói rằng thời kỳ phép lạ đã qua rồi sao?”

126 Hắ cười vào mặt ông và nói, “Ta sẽ treo người lên mũi giáo này, cây lao, treo người lên, và để cho chim ăn thịt người.” Hắ có thể làm điều đó.

127 Sau-ơ bảo ông, nói, “Người đó là một...ồ, ngón tay của hắ dài mười bốn in-ơ.” Vua ấy nói, “Ồ, hắ là một tay chiến sĩ từ thuở còn thơ, còn người không là gì khác hơn là một đứa trẻ khỏe mạnh.”

128 “Ồ, nhưng,” ông nói, “tôi có vài điều muốn nói với vua. Tôi có đôi điều mà vua không biết.”

129 “Ồ, người chẳng là gì,” anh của ông nói, “hãy về nhà đi. Mà là đứa trẻ nghịch ngợm. Ta sẽ nói cha cho mà một trận đòn khi mà về nhà.”

130 Ông đã nói gì? Ông nói, “Tôi đã chặn bầy. Tôi tớ vua, cha tôi, tôi đã chặn chiên của cha mình ở ngoài kia ngày nọ. Tôi tin Chúa Đức Chúa Trời. Và khi một sư tử đến gần và bắt một trong những con chiên, thì tôi đuổi theo nó.” Tại sao? Ông đã được trao nhiệm vụ, được cha mình dẫn dắt. “Và tôi đã hạ gục nó. Và hể nó ngóc lên, thì tôi giết nó, bởi vì tôi đã được trao nhiệm vụ.”

131 Ồ, hỡi anh em mục sư truyền đạo, chúng ta được trao cho một nhiệm vụ. Sư tử đến và bắt lấy một trong những tôi tớ của Ngài và tha đi, tôi đang đến với một cái thành sáng nay. Một cái thành cầu nguyện của đức tin sẽ cứu kẻ đau, và Đức Chúa Trời sẽ vực họ lên. Thật Ngài đã phán! Chúng ta đang đuổi theo nó, và mang con chiên đó về lại bầy. Chúng tôi cần anh chị em, mỗi Cơ-đốc nhân, chúng tôi cần mỗi một anh chị em. Chúng tôi cần anh chị em, chúng tôi phải có anh chị em. Cha đã giao cho chúng ta

một trách nhiệm, chúng ta hãy đi thi hành nhiệm vụ đó. Chúng ta hãy hoàn thành nhiệm vụ.

¹³² Người nói, “Nếu Ngài có thể làm thế vì con chiên đó, ắt sẽ làm nhiều hơn trước kẻ đang đứng đây sỉ nhục đội quân của Đức Chúa Trời hằng sống! Tôi thật hổ thẹn vì anh em của tôi và tất cả những người còn lại,” ông nói, còn nói hơn nữa. “Tôi thật hổ thẹn cho họ, bởi sự yếu đuối của các anh.”

¹³³ Và tôi thật hổ thẹn vì nhóm mục sư truyền đạo của tôi ngày nào đó khi tôi nghe họ đứng và giống như vậy, đứng về phía những kẻ chẳng tin nói rằng, “Ồ, làm gì có chuyện như thế. Không có chuyện đó đâu. Anh—anh—anh đừng mong đợi những điều đó xảy ra.”

¹³⁴ Phi-e-rơ nói, vào Ngày lễ Ngũ tuần, “Lời hứa là dành cho các người và cho con cái các người, và cho con cháu của con cái các người, cho hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Nếu Ngài vẫn còn đang gọi, thì Ngài vẫn còn tuân đổ Đức Thánh Linh. Nếu Đức Thánh Linh vẫn sống trong anh chị em, thì Ngài phải sống qua anh em cùng một Sự Sống mà Ngài đã từng sống trong Chúa Jê-sus Christ vậy.

¹³⁵ Nếu anh chị em thấy một nhánh vươn lên, và nó sinh ra một trái táo, ồ, thì nhánh tiếp theo không thể sinh ra một trái lê và kế tiếp là một trái mận được. Nếu là vậy, thì nó là nhánh ghép vào. Đúng thế. Nhưng nếu từ gốc rễ của cây mọc ra một nhánh khác, thì nhánh đó sẽ sinh ra trái táo. Vì vậy, ngày hôm nay, chúng ta có nhiều tổ chức và những giáo phái mà được ghép vào. Các cây chúng sẽ sống. Vâng, thưa quý vị.

¹³⁶ Một ngày kia tôi đã từng thấy một cái cây với chín loại trái khác nhau trên nó, và nó có trái lựu, và nó có, tôi nghĩ nó là trái bưởi, chanh và tất cả ở trên nó, nhưng nó thật ra là một cây cam. Và tôi hỏi người đó, Ông Sharrit, bạn tôi, tôi hỏi, “Ồ, làm thế nào lại thế, là một cây cam sao?”

¹³⁷ Anh ấy nói, “Ồ, anh cứ chẻ cây ra và đặt những nhánh ghép vào đó.”

¹³⁸ Tôi hỏi, “Ồ, khi nó ra trái, nó sanh ra trái cam không?”

Ông nói, “Không, nó sẽ ra trái tùy theo loại của nó.”

¹³⁹ Thế đấy! Thưa anh em, như tôi nói với anh chị em, khi các giáo hội được ghép vào trong Đấng Christ, như vậy, hay là cố gắng, dựng nên, cứ chia tách ra từng loại bởi tên của mình, tự xưng họ là những hội thánh của Đấng Christ, khi họ làm vậy, họ mang lại điều gì? Những trái giáo phái. Nhưng nếu nhánh đó sinh ra nhánh khác, nó sẽ sinh ra loại giống như thứ ban đầu. Nhưng tôi xin nói với anh em, thưa anh em, nếu Đức Thánh Linh là thật trong Hội thánh ngày hôm nay, kiểu Hội thánh Nó đã có mà được chép trong Sách Công vụ đằng sau Nó, nếu Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, Hội thánh của Chúa Jêsus Christ trở nên sống động lại bởi cùng Đức Thánh Linh mà đã giảng xuống vào Ngày lễ Ngũ tuần, thì Nó sẽ viết một Sách Công vụ tiếp tục sau Nó. Đúng. Nó sẽ kiên trì, bền bỉ cho đến khi sự việc đó ứng nghiệm. Ôi Chúa, xin thương xót chúng con. Vâng, thưa quý vị. Vâng, thưa quý vị.

¹⁴⁰ Sam-sôn, Sam-sôn, ông rất kiên trì chừng nào ông còn có thể cảm nhận được bẫy lọn tóc ấy ở xung quanh mình. Ông biết đó là lời hứa mà Đức Chúa Trời đã ban cho ông. Và mỗi người nam và người nữ đều có thể kiên trì giống như Sam-sôn, chừng nào anh chị em còn có thể cảm nhận được quyền phép của lời hứa ở xung quanh mình, của Đức Chúa Trời. Đây là Lời, Lời đã phán vậy. Và anh chị em có thể kiên trì chừng nào anh chị em biết rằng mình có lời hứa đó ở trong lòng, đức tin đó mà nói với anh chị em, trong khi anh chị em đang ngồi ở đây giờ này, đức tin đó nói rằng, “Tôi được chữa lành. Tôi được chữa lành.” Hiểu không? Anh chị em cảm nhận điều đó, cứ tiếp tục bước đi. Thưa anh em, Đức Chúa Trời sẽ lo liệu về những người Phi-li-tin, anh em đừng lo.

¹⁴¹ Anh em có bao giờ nghĩ làm thế nào Sam-sôn, với cái hàm lừa cũ kia...Anh em có biết những chiếc mũ sắt kia dày thế nào không? Một số dày khoảng một in-sơ, hay một in-sơ rưỡi bằng đồng nguyên chất. Có thể lấy gươm hai cán và giáng xuống đầu một người đang đội mũ đó, nó sẽ chẳng gây anh ta đau đớn gì. Và Sam-sôn lấy một cái hàm cũ mục, xin lỗi, cái hàm lừa khô đó, và nhặt nó lên và đánh bại một ngàn người. Ô, chỉ cần lướt qua một cái vào đầu họ, cái hàm lừa kia sẽ vỡ ra hàng triệu mảnh. Nhưng, thấy đó, phép lạ đã ở trong cái hàm lừa giống như ở trong

Sam-sôn. Ông cảm thấy, “Nếu tôi có thể cảm nhận được lời hứa ở đó,” ông nói, “đang hiện rõ ra.” Và, thưa anh em, ông bắt đầu đánh gục những người Phi-li-tin kia bên phải và bên trái. Tại sao? Ông đã kiên trì cho đến khi người Phi-li-tin cuối cùng nằm trên mặt đất. A-men! Ông đã có cái gì? Không nhiều lắm. Ông có một cái hàm lừa để đánh lại với gươm giáo và những con người đã được huấn luyện. Nhưng ông có quyền năng của Đức Chúa Trời ở trên ông. Anh chị em lưu ý, quyền năng của Đức Chúa Trời đã đến trên ông, trước tiên.

¹⁴² Ô, anh em ơi, hãy chiến đấu cho đến lúc mọi triệu chứng không còn nữa. Halêlugia! Chiến đấu cho đến khi mọi—mọi nghi ngờ không còn nữa.

¹⁴³ Nói rằng, “Ồ, trường hợp tôi thì khác.” Hãy lấy cái hàm lừa kia và đánh gục nó ra ngoài đó.

¹⁴⁴ Người này nói, “Nhưng, anh biết, tôi chỉ khác biệt chút xíu thôi, tôi quá già rồi.” Hãy đánh gục điều đó đi. Áp-ra-ham đã một trăm tuổi. Cứ tiến lên.

¹⁴⁵ “Ồ, nhưng trường hợp của tôi thì rất tệ.” Giô-na ở trong bụng cá voi, tay bị trói ra đằng sau, nằm dưới chất nhầy của cá voi. Ông nhìn mọi nơi toàn là dạ dày của cá voi. Ông có quá nhiều triệu chứng, nhưng ông đã quay trở và nói, “Xin một lần nữa cho con được nhìn thấy đèn thánh của Ngài, Chúa ôi.” Không thể nào trốn khỏi Ngài được. Chính là điều đó, kiên trì! Sự kiên trì, ở lại ngay với Lời của Đức Chúa Trời. Tại sao Giô-na ở lại như thế? Bởi vì ông biết rằng khi Sa-lô-môn cung hiến đèn thờ, người đã cầu nguyện và nói, “Lạy Chúa, nếu dân sự Ngài gặp nan đề dầu ở nơi đâu mà hương về nơi thánh này, thì xin Ngài từ trên Trời lắng nghe, đáp lời cầu xin của họ.” Và ông biết một điều này, rằng Đức Chúa Trời sẽ nghe lời cầu nguyện đó.

¹⁴⁶ Và nếu Giô-na, dưới những hoàn cảnh đó, có thể có đức tin nhiều vào Đức Chúa Trời như thế, còn anh chị em thì sao? Không ai trong anh chị em ở đây ở trong tình trạng quá xấu. Vậy thì hướng chi nữa! Hãy hướng về đèn thờ nơi mà một người cuối cùng sa ngã, Sau-lơ, người đã cầu nguyện lời cầu nguyện, nhưng có phải là sự cung hiến của Đức Chúa Trời khi Đức Thánh Linh làm chứng nó bởi Trụ Lửa đến và giáng xuống theo sau không? Cùng Trụ Lửa mà anh chị em đã thấy trong bức hình ngày hôm

nay, đang vận hành giữa chúng ta, đang làm những phép lạ và dấu lạ giống như vậy. Việc gì vậy? Xin hãy yên lặng lắng nghe. Hãy lắng nghe. Làm sao chúng ta có thể, khi chúng ta không nhìn vào đền thờ trên đất, hay tổ chức nào đó hay giáo phái nào đó, nhưng nhìn lên cánh tay hữu của Đức Chúa Trời, nơi mà Chúa Jêsus đang ngự ở đó với cái áo choàng đẫm máu của Chính Ngài, a-men, Huyết của Chính Ngài ở trước mặt Cha, để cầu thay cho sự xưng tội của anh chị em! A-men. Hê-bơ-rơ 3, nói rằng Ngài—Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, đang sống cầu thay, ồ, chao ôi, trước mặt Cha sáng hôm nay. Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm! Nếu Giô-na có thể hướng ra ngoài, từ chối không nhìn thấy bụng cá voi, thì làm sao chúng ta lại có thể không nhìn vào sự đau đớn nhỏ bé và cơn đau nhỏ, hay điều gì nhỏ bé chúng ta gặp phải! “Con hướng về lời hứa thánh của Ngài, Chúa ôi.” Anh chị em không thể cản một thánh đồ nào cầu nguyện, điều đó chỉ thế thôi. Chắc chắn, ồ, người là vậy.

¹⁴⁷ Tôi phải nhanh hơn nữa, thưa các bạn, tôi lại đang giảng quá muộn. Chúng ta hãy đọc một vài câu nữa, một phân đoạn nhỏ ở đây.

¹⁴⁸ Giảng, ông biết thật chắc chắn, vì Đức Chúa Trời đã bảo ông. Anh chị em biết, lúc đó cha của ông là một thầy tế lễ, anh chị em biết, nhưng, lạ thay, ông không đi xuống làm một thầy tế lễ, ông đi tới đồng vắng. Ông không muốn bị pha trộn với học thuyết của con người. Ông đã đi ra ngoài đồng vắng để tìm thấy, khi ông mới chín tuổi. Cha mẹ của ông đã già, biết rằng họ sẽ không bao giờ nhìn thấy đứa con trai tiên tri của họ đến trong quyền năng vào một ngày kia.

¹⁴⁹ Và, nên nhớ, cùng một Thần Linh đó được hứa ban cho chúng ta trong ngày sau rốt này, thần linh của Ê-li.

¹⁵⁰ Hãy nhớ, Chúa Jêsus không hề liên hệ đến phần đó khi Ngài phán...Ngài phán về Giảng Báp-tít. Nếu anh chị em để ý, “Ta sai sứ giả Ta đến trước mặt Ta,” Ma-thi-ơ 3. Bởi vì, anh em không tin, thì anh em đã có sự mâu thuẫn về Kinh Thánh.

¹⁵¹ Ngài phán, “Trước khi ngày đó đến, về ngày lớn và khủng khiếp của Chúa sẽ đến thiêu đốt thế gian bằng lửa.” Trái đất đã không bị thiêu hủy bởi lửa trong những ngày đó. Thế gian sẽ bị thiêu hủy bởi lửa sau sự đến này. Ngài sẽ sai Ê-li đến để san

bằng những cách thứ và đưa người ta trở lại với sự phục hòa. Và những gì Ê-li này, người đầu tiên đến, sẽ khôi phục, sẽ đem đức tin của tổ phụ đến với con cái, nhưng người này trong những ngày sau rốt sẽ phục hồi họ trở lại với Đức tin của tổ phụ. Hiếu không? Thấy đó, trở lại với tổ phụ ngũ tuần ban đầu, Sứ điệp đúng đắn, ban đầu. Ê-li! “Đức Chúa Trời ôi, xin sai người đến,” là lời cầu nguyện của tôi. “Hãy sai người đến, Ôi Chúa, xin sai người đến mau chóng.” Chúng ta sẽ cầu nguyện cho người, để người sẽ xuất hiện. Và Đức Chúa Trời luôn có người đại diện của Ngài ở nơi nào đó trên đất. Ngài chưa bao giờ thiếu một nhân chứng ở đâu đó, luôn luôn có nhân chứng bảo vệ cho sự thật. Và tôi tin rằng người ấy là...Tôi tin rằng chúng ta đang ở dưới cái bóng của sự Đến của Chúa ngay bây giờ. Thời điểm để quyền năng của Đức Chúa Trời dấy lên lại trong hình thể của một tiên tri Ê-li, và ban xuống đây và sửa trị dân sự, và đưa họ về, nhóm nhỏ đó. Như đã xảy ra trong thời của Nô-ê, như việc đã xảy ra trong thời của Lót, nó cũng sẽ xảy ra vậy, trong Hội thánh, chỉ trong số ít người.

¹⁵² Được rồi, chúng ta thấy Giảng không đi xuống để chịu sự huấn luyện tôn giáo, ông đi ra ngoài đồng vắng để có được một kinh nghiệm. Khi ông trở ra đó, ông nói về đồng vắng. “Hỡi dòng dõi rắn độc kia,” ông đã thấy những con rắn trong đồng vắng. “Cái búa đã đặt kê gốc cây.” Những bài giảng của ông dựa trên những điều như vậy. Nhưng, hãy xem, người ta đã vây quanh ông, ông nói, “Có Đấng đó đang ở giữa các người mà các người không biết.” Ông biết ông đang nói về điều gì.

“Ông có phải là Đấng Mê-si không?”

Ông đáp, “Không.”

¹⁵³ “Ông có phải là Đấng Tiên Tri đó, Đấng Tiên Tri-Mê-si đó phải dấy lên không?”

“Ta không phải,” ông nói, “nhưng Ngài đang đứng ở giữa các người bây giờ.”

¹⁵⁴ Chắc có lẽ Cai-phe, thầy tế lễ thượng phẩm, đã có ở đó. Người mà, tôi nghĩ ông không, ông quá cao trọng nên không xuống với một nơi như thế. Nhưng ông ta, một trong những thầy tế lễ có lẽ đã nói rằng, “Thưa Ông, đây là Anh Jones. Anh ấy là một người

tốt. Anh A hay B gì đó ở đây, Anh John Doe, anh ấy, tôi—tôi tin anh ấy, Chúa đang làm cho anh ấy trở nên một Đấng Mê-si.”

¹⁵⁵ Giảng nói, “Ta sẽ biết Ngài. Sẽ có một dấu hiệu theo sau Ngài.” Ông biết điều gì. Phước cho người thiêng liêng mà hiểu được. Phước cho những ai mà có mắt và có thể nhìn thấy, có tai mà có thể nghe. Nói, “Ta sẽ biết Ngài. Đức Chúa Trời sẽ nhận ra Ngài, nhận ra Ngài.” Đức Chúa Trời xác chứng cho những tôi tớ Ngài. Vâng, thưa quý vị. Và sau một lát Ngài đến, ông ngược lên nơi đó và ông nhìn thấy, ông nói, “Kìa Chiên Con của Đức Chúa Trời đến cất tội lỗi của thế gian đi.” Ông đã kiên trì mà không cần có bằng Tiến sĩ Triết, Tiến sĩ Luật, hai chữ L, bất cứ là thứ gì, sẽ đến, thầy tế lễ nào đó, người nào đó được ưa thích trong thời đại đó với kiểu phi lý nào đó. Ông đã...Người đó đã giảng xuống nơi ấy và ông biết Ngài là Ai bởi vì có một dấu hiệu đi theo Ngài. Ông biết Đó là Ai.

¹⁵⁶ “Những kẻ tin sẽ được những dấu lạ này.” Hội thánh của Đức Chúa Trời đang được đẩy lên và được ban cho quyền năng. Vâng. Bây giờ, cho đến khi tôi xong bài giảng bây giờ. Giảng, kiên trì. Và ông đã có sự kiên trì vì biết rằng ông sẽ biết Đấng Mê-si đó, bởi vì Đấng Mê-si mang một dấu hiệu. Và chúng ta đang nhìn thấy những dấu hiệu ngày hôm nay, những dấu hiệu về Đấng Mê-si sắp đến, đang được tỏ ra. Bây giờ xin hãy yên lặng lắng nghe nào.

¹⁵⁷ Khi người phụ nữ Hy Lạp này, khi bà nghe về Chúa Jê-sus, “Đức tin đến bởi việc người ta nghe.” Bây giờ, bà là người Hy Lạp, một người ngoại đạo, vậy bà nghe và bà đến. Anh chị em có biết điều gì không? Đức tin tìm thấy nguồn mà những người khác không nhìn thấy. Đức tin tìm thấy nguồn mà những người khác không thể nhìn thấy.

¹⁵⁸ Anh chị em nói, “Ô, điều gì ở trên kia vậy? Điều gì ở dưới này vậy? Điều gì ở trên đó? Điều đó là gì...Ô, đó là sự truyền giáo nhỏ. Nó là *điều này điều nọ*. Nếu Đức Chúa Trời sắp làm điều gì, Ngài sẽ đến với nhóm thống trị Công giáo La-mã, Ngài sẽ đến với tổng giám mục của giáo hội Giám Lý, Ngài sẽ đến với những—những—những đức cha Anh giáo, hay là một số người nào đó. Ngài sẽ đến...” Vâng, đó chính là những gì họ nghĩ từ ban đầu. Nhưng Ngài đã được sinh ra ở đâu? Trong một chuồng gia súc.

Ngài chọn các môn đồ của Ngài ở đâu? Ngoài sông, những người đánh cá, trình độ thấp, không được học hành. Thấy đó, Đức Chúa Trời làm những gì Ngài muốn, nhưng anh chị em biết Ngài.

¹⁵⁹ Nó khác biệt như thế nào tại đây, về dân Mô-áp trên đây, khi dân Y-sơ-ra-ên đi ngang qua? Mô-áp dâng bảy con bò đực, thật chính xác những gì Y-sơ-ra-ên làm. Mô-áp dâng bảy của lễ, những con dê đực, thật giống như Y-sơ-ra-ên. Về căn bản, họ giống nhau một cách chính xác. Và thực chất họ là những người anh em, Mô-áp được sinh ra từ con gái của Lót. Và đây là Balaac trên kia cũng dâng cùng của lễ, thực hiện trên cùng một căn bản. Nhưng điều gì khác biệt? Một nhóm có Văng Đá bị đánh đập, một Trụ Lửa, tiếng của Vua ở trong trại, một nhóm liên hệ phái. Họ không có nhà cửa, không có nơi nào được cho là của riêng mình. Họ đang trôi dạt, những người hành hương và những người khách lạ, những người lang thang, xưng nhận rằng họ là những người hành hương và khách lạ. Họ đang tìm kiếm một thành.

¹⁶⁰ Đó cũng là cách ngày hôm nay. Không phải kết nối với tổ chức to lớn nào đó. Mà tốt thôi, nhưng, mà, tôi không quan tâm anh chị em thuộc về tổ chức cỡ nào, thuộc về bất cứ nơi nào anh chị em muốn. Nhưng, điều trước tiên, hãy ghi tên của mình vào Sách Ở Đó, hãy để cho Đức Chúa Trời ghi tên vào trong Huyết của Chúa Jêsus Christ, tiếp nhận Đức Thánh Linh, với đức tin để tin mọi Lời mà Ngài đã viết ra, rằng Nó là thật. Thế đấy. Vâng.

¹⁶¹ Bây giờ, phụ nữ này, gốc là người Hy Lạp, nhưng đức tin thấy được nguồn mà những người khác không biết gì hết.

¹⁶² Bây giờ, nên nhớ, Lời—Lời Ngài là Gươm. Kinh Thánh đã dạy vậy. Nó là Gươm. Hê-bơ-rơ, chương 4, 4:12, nếu anh chị em muốn ghi câu đó. Hê-bơ-rơ 4:12, nói Ngài là, “Lời của Đức Chúa Trời sắc hơn gươm hai lưỡi.” Xin cho tôi dừng lại ở đây một phút. Hãy lắng nghe. “Lời của Đức Chúa Trời sắc hơn gươm hai lưỡi, thấu vào đến nỗi chia xương cốt, tủy, và vân vân, và là Đấng Phân Biệt tư tưởng trong lòng.” Đúng thế không? Điều đó—điều đó, chúng ta hãy dừng lại một chút, hãy suy nghĩ bây giờ, “Đấng Phân Biệt tư tưởng trong lòng.” Kinh Thánh nói dối không? Không thể nào. Nếu Nó mâu thuẫn với chính Nó, thì nó chẳng có giá trị gì hơn là một tờ giấy đã được viết lên đó, nó là kẻ lừa dối. Nếu những

lời hứa của Đức Chúa Trời mâu thuẫn với chính nó, thì điều gì—điều gì anh chị em sẽ tin?

163 Giống như chàng trai Ấn Độ mới đây đã đến với Tiến sĩ Morris Reidhead và họ, chủ tịch của hội Truyền giáo Su-đan, và ông ta đứng đó và nói, “Hãy nhớ,” nói, “chúng ta biết Chúa Jê-sus sống,” ông nói, Tiến sĩ Reidhead nói—nói, “bởi vì Ngài sống trong lòng tôi. Đúng thế.”

164 Chàng ta đáp, “Vâng, và Mohammed, cũng sống trong lòng tôi.” Nói, “Chúng tôi thật sự có thể tạo ra tâm lý học trong Hồi giáo cũng giống như Cơ-đốc giáo.” Nhưng nói, “Ồ, tôi muốn thấy những dấu lạ kia, những dấu lạ trong Mác 16 được ứng nghiệm.”

165 Ông nói, “Ô, điều đó,” nói, “anh—anh thật sự...” Nói, “Anh thấy đó, thưa anh, từ chương 9...câu 9 của Mác chương 16, thì không được linh cảm như phần còn lại. Mấy câu đó được thêm vào bởi Va-ti-căng thôi.”

166 Ông ta nói tiếp, “Rồi có lẽ phần còn lại của Nó cũng chẳng có sự linh cảm nào đâu. Vậy anh đang đọc loại Sách gì?” Đáp, “Tất cả Kinh Ko-ran đều được linh cảm.” Thật hổ thẹn! Thật là một sự ô nhục cho hội thánh Cơ-đốc giáo! Đó là Lời của Đức Chúa Trời hay Nó không phải là Lời của Đức Chúa Trời. Và nếu anh chị em cứ đặt đức tin vào Nó, anh chị em hãy xem Nó hành động. Anh chị em hãy tin Nó, hãy tiếp nhận Nó. Vâng, thưa quý vị. Chúng ta tin Nó.

167 Cái gì? Một Đấng Phân Biệt về tư tưởng trong lòng. Bây giờ hãy xem, “Ban đầu có Lời, Lời ở cùng Đức Chúa Trời,” Phúc âm Giảng 1, “và Lời đã trở nên xác thịt, là Đấng Christ.” Và khi Ngài đến đây, Ngài nhìn xuống dân chúng. Một người phụ nữ đã rờ vào vạt áo của Ngài, Ngài quay lại, hỏi, “Ai đã rờ đến Ta?” Phi-e-rơ đã trách Ngài. Ngài nhìn quanh rồi hỏi, “Ai đã rờ đến Ta?”

Đáp, “Mọi người đang đụng vào Ngài.”

168 Ngài nhìn quanh rồi phán, “Nhưng Ta nhận biết Ta bị yếu đi.” Nhìn ra. “Bệnh mất huyết của người đã dứt.” Gì vậy? Lời của Đức Chúa Trời nhận biết được ý nghĩ.

169 Những người Pha-ri-si họ nói, trong lòng mình, họ nói, “Hắn là Bê-ên-xê-bun. Đấy, Hắn, Hắn là thế đấy. Điều đó thật chính xác.”

¹⁷⁰ Ngài quay lại và phán rằng, “Ta sẽ tha thứ cho các ngươi vì điều đó.” Chúa Jêsus nhìn vào đám thánh giả và nhận biết ý tưởng của họ. Điều đó là gì? Lời, Lời đã trở nên xác thịt, xem xét tư tưởng và ý định trong lòng. Đó là Lời của Đức Chúa Trời bây giờ. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không bao giờ thay đổi. Thấy không?

¹⁷¹ Bạn phải đón nhận Lời hằng sống vào trong bạn để có Đức Chúa Trời hằng sống ở trong mình, bởi vì Lời ở đây là Đức Chúa Trời khi Nó đã trở nên xác thịt ở trong bạn, làm nên Thần Linh, Sự sống trong bạn. Khi Nó đi vào xác thịt và đức tin của bạn, và trở nên Sự sống, thì bạn sẽ là một gương mẫu sống động. Bạn là một bức thư sống của Đức Chúa Trời, cho mọi người có thể đọc. Bạn sẽ không có Nó giống như Đấng Christ, không phải sự trọn vẹn, bởi vì Nó đã bị chia cắt vào Ngày lễ Ngũ tuần.

¹⁷² Bây giờ, quý vị những người mà tin mình phải nói tiếng lạ là có Đức Thánh Linh, tôi muốn quý vị hãy lắng nghe điều này một chút. Khi Đức Thánh Linh giáng xuống, vào Ngày lễ Ngũ tuần, Nó là những cái lưỡi bằng lửa. Đó là Trụ Lửa đã dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên, đã tự chia cắt chính Nó ra và ở trên mỗi một người trong số họ, Đức Chúa Trời ở trong Hội thánh của Ngài. Vâng, thưa quý vị, Đức Thánh Linh. Đúng thế. Đó chính là nơi họ đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, khi họ nói tiếng lạ. Nó không phải là một thứ tiếng lạ, họ nói ra với dân chúng ở ngoài đó hiểu chúng. Phúc Âm phải được giảng ra vào lúc đó. Họ đã đi ra trong đám thánh giả, và rồi đi vào những tòa án và bắt đầu nói các thứ tiếng, không phải tiếng lạ. Anh chị em làm ngược lại khi nghĩ rằng mình phải nói tiếng lạ. Không, thưa quý vị, họ đã nói các thứ tiếng. Dân chúng đã hiểu mọi người, “Sao chúng ta nghe ai nấy đều nói tiếng riêng của xứ chúng ta sinh đẻ?” Một hành động của Đức Chúa Trời ban ra Đức Thánh Linh. Thật nhiều cho điều đó.

¹⁷³ Lời này của Đức Chúa Trời sắc hơn gươm hai lưỡi, thậm chí là một Đấng Phân Biệt những tư tưởng trong lòng. Và điều gì? Nó có thể chỉ được cầm bởi một bàn tay. Gươm có nghĩa là chi phối. Nó—nó chẳng có ý nghĩa gì nếu không có được một bàn tay cầm lấy. Và khi bàn tay đức tin có thể cầm lấy Lời của Đức Chúa Trời, thì nó sẽ làm cùng sự việc mà Chúa Jêsus đã làm. “Các người cũng sẽ làm những việc Ta làm.”

¹⁷⁴ Có lẽ anh chị em có thể cắt đứt một chút, có lẽ anh chị em có một bàn tay đức tin yếu đuối, anh chị em có thể cắt ra đủ để nói rằng, “Ồ, tôi có thể thấy đủ ánh sáng để thấy rằng tôi được cứu rồi.” Nhưng còn những lời hứa khác thì sao? Nếu anh chị em có một bàn tay đức tin mạnh, hãy cầm lấy Lời trọn vẹn của Đức Chúa Trời và chém đứt mọi sự tối tăm, a-men, cho đến khi Ánh Sáng của Đức Chúa Trời chiếu vào, và nhìn mặt đối mặt với Đức Chúa Trời, đứng trên Lời Ngài. A-men.

¹⁷⁵ Bà ta có nhiều trở lực, người phụ nữ nghèo khó này. Bà có nhiều sự ngăn trở, nhưng đức tin của bà không có bất cứ trở lực nào. Không, không. Bà đã nghe. Đức tin đã nắm giữ. Bà đã nghe và đức tin của bà đã nắm giữ. Bây giờ, người ta có thể nói điều này với bà, “Bà biết bà là một người Hy Lạp. Bà biết bà chưa bao giờ nhận được điều gì cả, bởi vì có sự phân biệt chủng tộc, bà biết đấy. Bà sẽ không bao giờ nhận được điều gì ở đây cả.” Nhưng bà có quan tâm điều đó không? Không, thưa quý vị. Bà có đức tin, và đức tin đó là tất cả những gì bà cần, bởi vì bà biết rằng đó là Lời Đức Chúa Trời đang đứng đó. Bà đã có đức tin. Có thể một số người đã nói với bà như thế này, “Nhưng hãy đợi một chút!” Dân tộc bà, giáo hội của chính bà có thể nói rằng, “Nào hãy đợi một chút, thời đại của phép lạ đã qua rồi. Bà đừng đi xuống đó. Thời đại phép lạ đã qua rồi.” Nhưng đối với đức tin thì khác, nó có một nguồn mà không quan tâm đến điều đó, và thật sự không để ý đến điều đó. Bà đã tiếp nhận Lời. Ngài là Lời. Bà có đức tin để giữ lấy Lời. Bà đã tiếp tục bước đi. Người ta có thể đã cười nhạo bà, nói rằng, “Ồ, mọi người khác sẽ cười cợt bà, bởi vì con gái bà sẽ bệnh năm tới như năm nay thôi. Nó sẽ vẫn cứ bị quỷ ám, nó sẽ vẫn còn bệnh.” Nhưng bà không quan tâm đến điều đó. Đức tin đã vững vàng, đấy. “Bà sẽ bị khai trừ ra khỏi giáo hội của mình nếu bà cứ đi đến đó một lần nữa. Hãy nhớ, họ sẽ khai trừ bà. Họ sẽ dứt phép thông công bà.” Điều đó chẳng có ý nghĩa gì với bà cả. Đức tin đã đi lên đỉnh điểm của điều đó. Bà đã quyết tâm đến với Chúa Jêsus. Đúng là thế.

¹⁷⁶ Bây giờ, để tiết kiệm thời gian, khi chúng ta có thể lấy một đề tài cho từng vấn đề và ở lại với đề tài đó, nhưng bây giờ phải tiết kiệm thời gian. Khi bà gặp được Chúa Jêsus, bà vẫn còn thất vọng, của chính bà, nhưng không phải đức tin của bà. Khi bà đến

với Chúa Jê-sus, Ngài phán, “Ta không được sai đến cho dòng dõi của người.” Thật là một lời từ chối thẳng thừng! “Ta không được sai đến cho dân tộc người.” Cứ nghĩ đi, Đấng mà bà nghĩ bà đã có đức tin thật nhiều, và Ngài đã xua đuổi bà. “Ta không được sai đến với dân các người, Ta chỉ được sai đến với dân Y-sơ-ra-ên. Người là dân Ngoại, Ta không được sai đến với người. Và, hơn nữa, các người không là gì khác hơn là những con chó.” Chao ôi! Điều đó không làm nao núng đức tin đó, cứ tiếp tục tiến bước. Vâng, phán, “Ta chỉ được sai đến cho những con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên thôi.”

¹⁷⁷ Bây giờ, nếu điều đó xảy đến cho một người trong chúng ta, ôi, chao ôi, đó sẽ là vấn đề. “Giáo phái của anh, chẳng là gì với điều đó.”

“Ôôô, người ấy đã nói về giáo phái của tôi, tôi sẽ không bao giờ nghe Ngài nữa!” Ủm-ừm, thế đấy. Cứ tiến lên, đấy, bạn sẽ chẳng bao giờ nhận được gì. Hãy cứ ở lại với Lời đó. Lời đó ở đâu, bạn hãy hành động đúng với Nó. Đức tin được neo chặt!

¹⁷⁸ Một số người có thể đã nói rằng, “Ồ, này, tôi sẽ nói cho anh điều gì nhé, người ta sẽ cười anh. Họ sẽ tống cổ anh ra khỏi giáo hội của anh.”

“Cứ mặc cho họ đuổi tôi ra. Đấy, điều đó tốt thôi.”

¹⁷⁹ Chúa Jê-sus phán, “Ta không được sai đến cho dòng dõi các người, Ta không hề đến cho dân tộc các người chút nào. Và các người chẳng khác gì hơn những con chó, đừng bắt Ta lấy bánh của con cái mà quăng cho chó các người ăn.” Chao ôi!

¹⁸⁰ Điều gì xảy ra nếu đó là một trong những người Giám Lý quý vị, một trong những người Báp-tít, Trưởng Lão, một trong những người Ngũ Tuần quý vị?Ồ, chao ôi! Anh chị em có thể nói rằng, “Ồ, kẻ lừa đảo kia! Tôi sẽ nói Tiến sĩ A hay B gì đó và C hay D gì đó ông—ông ta là đúng.” Thấy đó, anh chị em không có đức tin gì cả.

¹⁸¹ Bà biết rằng sự giúp đỡ đã có ở đó. Bà đã nghe. Đức tin đến bởi sự người ta nghe. Nghe điều gì? Lời. Bà biết có điều gì chân thật ở đó. Vâng. Bà vẫn cứ tiếp tục. Cho dù nếu bà...Ngài phán, “Này, hãy nhớ, Ta không được sai đến với người. Cha Ta không hề sai Ta đến với những người Ngoại bang các người, các người

là lũ chó. Người nghĩ rằng Ta sẽ lấy bánh của con cái mà quăng cho lũ chó không xứng đáng các người ăn sao? Ta không được sai đến cho người.” Nhưng bà vẫn giữ đức tin của mình.

¹⁸² Thưa anh em, bà ấy không phải là một cây được trồng trong nhà kính, phải được nâng niu, vỗ về như một số cây trồng ngày hôm nay, “Ồ, chào ôi, thôi được, tôi sẽ không bao giờ trở lại lần nữa, nếu điều đó thật đúng như vậy.”Ồ, chào ôi. Không lạ gì quý vị không thể giữ Gươm của đức tin đó, không lạ gì anh chị em thỏa hiệp về Lời. Quý vị đi đến những nơi mà mình có thể nghe loại người yếu đuối nhu nhược nào đó gom kết lại với nhau. Quý vị là cây trồng trong nhà kính, quý vị. Con rệp nhỏ đầu tiên tấn công quý vị, nó giết chết quý vị, cần phải xịt thuốc luôn. “Ồ, đừng tin kẻ vớ vẩn đó, thời đại phép lạ đã qua rồi,” đó là thuốc xịt của ma quỷ. Người không có kinh nghiệm!

¹⁸³ Bà không phải vậy. Thưa anh em, bà rất vững vàng. Bà thật sự có điều gì đó. Bà đã giữ chặt. Bà đã làm gì? Bà thừa nhận Ngài đúng. Bà luôn luôn...Và đức tin chân thật, lắng nghe, dù cho có bị cắt đứt khỏi tổ chức hay không, nó sẽ thừa nhận Lẽ thật. Vâng, thưa quý vị, Lẽ thật, đức tin. Nếu anh chị em có đức tin, và đó là Lời của Đức Chúa Trời và lời hứa của Đức Chúa Trời, thì cho dầu người ta có nói gì đi nữa, anh chị em cứ tin Nó, anh chị em thừa nhận Nó. Bà nói, “Đó là Sự thật, lạ Chúa. Tôi là người Hy Lạp, tôi không xứng đáng. Tôi—tôi là một con chó, tôi không...Tôi—tôi không xứng đáng về điều gì cả, nhưng mà tôi chỉ tìm những miếng bánh vụn.”

¹⁸⁴ Tôi là người săn tìm miếng bánh vụn, chính tôi, phải không anh em? Con thật cần những miếng bánh vụn, Chúa ôi. Con không thể có một hội thánh giống như họ đã có vào Ngày lễ Ngũ tuần. Nếu con không thể, Chúa ôi, xin cho con nhận lấy những miếng bánh vụn rơi xuống đó. Phi-e-rơ nói, vào Ngày lễ Ngũ tuần, “Đây chính là Đấng đó.” Và tôi thường hay nói, nếu đây không phải Điều đó, thì tôi sẽ cứ chờ cho đến khi Điều đó xuất hiện, anh chị em thấy. Vâng. Vâng. Tôi sẽ cứ giữ điều này cho đến khi Điều đó xuất hiện. Hiểu không? Đây là Lời. Khi người nào đó...Tôi không...Tôi—tôi—tôi có thể không có đủ đức tin để đi giống như Hê-nóc, và đi tản bộ buổi chiều rồi đi về nhà với Đức Chúa Trời, nhưng tôi sẽ nói với anh em một điều, tôi sẽ không

bao giờ đứng trong đường lối của bất cứ ai mà có đức tin nhiều như thế. Vâng, thưa quý vị. Nếu anh ta có được nó, hãy ngợi khen Đức Chúa Trời, tôi thật cảm ơn vì nó. Cứ để cho Lời ấy được neo ở trong đó. Tôi hy vọng Lời neo chắc trong tôi giống như thế cho đến khi sự chết đến, tôi thấy con đường mở rộng ra ở đằng xa, chỉ bước ngay ra đó. Đúng thế. Vâng, thưa quý vị. Ô, vì vậy tôi cứ tìm những miếng bánh vụn.

¹⁸⁵ Nhưng, anh em cố gắng nói với một số người hiện đại này ngày hôm nay, anh em chỉ nhặt những miếng bánh vụn. “Ồ, không!” Nếu họ không thể có được chỗ trước tiên, họ không muốn gì cả. “Anh cũng sẽ đi xuống với tôi...” Giống như Na-a-man bị bệnh phong, “Anh sẽ xuống và anh sẽ lấy tay đập trên tôi và anh sẽ nói với tôi tất cả những điều khác biệt này, và đại loại như vậy, nếu không thì tôi không tin Nó chút nào. Đó là cách. Ô, tôi thật sẽ không quay lại nữa đâu.” Đó là lý do anh chị em không nhận được gì cả. Hiểu không?

¹⁸⁶ Anh em phải có ý muốn nhận lấy những miếng bánh vụn. Anh em nghe điều đó không? Hãy nhận lấy những miếng bánh vụn, anh em của tôi ơi, hãy nhận lấy những miếng bánh vụn, chị em của tôi ơi, bất kể về điều gì Ngài ban cho anh chị em, cứ nhận lấy Nó. Nói, “Đức Chúa Trời ôi,” cảm ơn Ngài, “con chỉ có một ít đức tin, nhưng con sẽ nắm giữ điều đó và cảm ơn Ngài vì Nó. Con tin rằng con có thể được lành. Vâng, thưa Ngài. Con tin Lời Đức Chúa Trời là đúng, và con sẽ nắm giữ lấy lời Này. Và con sẽ được mạnh khỏe.” Anh chị em xem điều gì xảy ra. Cứ lấy miếng bánh vụn, miếng bánh vụn nhỏ nhất. Chắc chắn.

¹⁸⁷ Nên nhớ, bà chưa từng thấy phép lạ. Bà là một người ngoại. Bà chưa bao giờ chứng kiến Ngài làm phép lạ nào. Bà chưa từng biết Ngài là Đức Chúa Trời. Bà chưa từng biết, chỉ có nghe thôi. Nhưng khi bà đến đó, có lẽ, và thấy điều gì đó mà Ngài đã làm, thật là khác biệt. Thấy đó, người ta nghe họ nói, “Ồ, anh biết rằng trong Kinh Thánh của họ Nó nói rằng Chúa sẽ dấy lên một Tiên Tri, và Ngài sẽ thực hiện những phép lạ và biết những bí mật trong lòng, và nói cho người ta những điều này, và những việc vĩ đại sẽ xảy ra.” “Đúng thế không?” Bà chưa bao giờ thấy sự việc đó được thực hiện, nhưng dù sao đi nữa bà đã tin nó. Thế đấy. Thế đấy.

¹⁸⁸ Tôi nghĩ đến kỵ nữ Ra-háp, bà chưa bao giờ nhìn thấy dân Y-sơ-ra-ên, nhưng bà đã nghe, và bà đem giấu những thám tử. Từ bỏ giáo—giáo hội của chính mình, dân sự của chính mình và những điều khác, đi giấu những thám tử, bởi vì bà đã nghe. Bà không hề nói, “Chờ cho đến khi tôi nghe Giô-suê giảng một vài lần. Hãy để tôi đưa ra quan niệm của mình sau khi tôi nghe ông ta giảng. Hãy để tôi thấy Đức Chúa Trời rõ Biển Đỏ, hay để cho tôi thấy Ngài làm điều gì tương tự như thế. Rồi có lẽ tôi sẽ giấu hết thấy các ông nếu tôi thấy điều gì như thế.” Bà không chờ đợi điều đó. Bà nói, “Tôi tin. Chúng tôi đã nghe. Chúng tôi đã nghe.”

¹⁸⁹ Ôi Chúa, tôi đã nghe, tôi biết rằng Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Tôi biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời tỏ mình trong xác thịt. Tôi biết Ngài đang sống trong Hội thánh Ngài ngày hôm nay. Tôi biết Ngài đang ở đây bây giờ. Tôi biết. Tôi biết đó không phải là bức tranh của tôi mà Ngài đã chụp, tôi biết Nó chính là của Ngài. Tôi biết đó là Trụ Lửa giống như vậy ở với chúng ta ngày hôm nay, bởi vì Nó đang làm cùng những công việc, cùng những dấu lạ, cùng những điều mà Ngài đã làm. Nó chính là Trụ Lửa đã dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên. Khi mà, Chúa Jêsus, bất cứ ai mà biết Kinh Thánh đều biết rằng Ngài là Thiên Sứ của Giao Ước, Thiên Sứ đi trước họ trong đồng vắng. Chẳng phải Đấng Christ...Môi-se đã coi sự sỉ nhục về Đấng Christ quý hơn của cải châu báu của xứ Ê-díp-tô, đi theo Trụ Lửa bước vào trong đồng vắng.

¹⁹⁰ Chúa Jêsus, khi Ngài đã...Trụ Lửa đó được tỏ ra, Ngài phán, “Ta đến từ Đức Chúa Trời và Ta đi trở về với Đức Chúa Trời.” Ngài đã trở về cùng Cha.

¹⁹¹ Rồi sau khi Ngài chịu chết, chịu chôn, rồi sống lại, và thăng thiên, Phao-lô, tức là Sau-lơ mà lúc đó ở thành Tạt-sơ, trên đường đi xuống Đa-mách, đã bị té xuống bởi cùng Trụ Lửa đó, không ai khác thấy Nó. Tất cả họ đang đứng xung quanh, họ đã chẳng thấy được Nó, nhưng Sau-lơ lại thấy Nó. Và một Tiếng phán, “Hỡi Sau-lơ, Sau-lơ, sao người bắt bớ Ta?”

Thưa rằng, “Ngài là Ai, lạy Chúa?”

Ngài phán, “Ta là Jêsus.” Thấy không? “Ta đến từ Đức Chúa Trời, Ta đi về cùng Đức Chúa Trời.”

¹⁹² Bây giờ, nếu tôi bảo anh chị em rằng sự sống của John Dillinger đã ở trong tôi, thì anh chị em nghĩ rằng tôi có những khẩu súng lớn ở ngoài đây để bắn anh chị em. Nếu tôi bảo anh chị em sự sống của một nghệ sĩ đang ở trong tôi, thì anh chị em mong rằng tôi sẽ vẽ một bức tranh của một nghệ sĩ. Xin lắng nghe, hội hội thánh! Tôi không đang rầy la anh chị em. Nhìn kia, nếu Sự Sống của Đấng Christ ở trong hội thánh, nó sẽ làm...Nếu Đức Thánh Linh ở trong hội thánh, nếu Trụ Lửa này mà khoa học đã chụp hình được, và vân vân, mà chúng ta đã thấy tám ảnh đó ở đây trong hội thánh luôn mọi lúc, nếu đó là Thánh Linh của Đấng Christ, thì Nó sẽ làm những công việc của Đấng Christ. Chúa Jêsus phán, “Dầu các người không tin Ta, hãy tin những việc Ta làm. Chúng sẽ làm chứng về Ta.” Nếu Đức Thánh Linh vẫn có thật, thì Đức Thánh Linh sẽ làm chứng cho chính Ngài. Hãy tin những công việc của Đức Thánh Linh.

¹⁹³ Có nhiều người giả bộ như tin và ghi vào. Anh chị em chờ đợi điều đó. Đức Chúa Trời đã phán nó sẽ xảy đến. Nhưng nó cố gắng làm gì? Nếu có đồng đô-la giả, thì ắt phải có đồng đô-la thật. Anh chị em thấy người ta tuyên bố rằng mình có Thánh Linh, mà sống trong sự dâm dục, say sưa, và đủ mọi thứ khác, thì họ không có Nó đâu. Họ chỉ là cố gắng giả mạo Nó thôi. Nhưng có một người nào đó chân thật mà có Nó, có Thánh Linh, và Đức Chúa Trời khẳng định các Lời Ngài bằng những dấu lạ cặp theo. Kỵ nữ đã nghe, nàng đã tin Nó.

¹⁹⁴ Bây giờ, người đàn bà này, người đàn bà Sy-rô-phê-ni-xi này, bà cũng đã tin, người phụ nữ Hy Lạp này. Bà nói, “Lạy Chúa.” Đầu tiên bà nói, “Ngài là Con Vua Đa-vít.” Một người Ngoại bang không nắm rõ Đấng Christ là Con Vua Đa-vít; đó là qua Vua Đa-vít, thuộc dòng dõi Giu-đa. Ngài không hề quan tâm gì tới bà. Nhưng khi bà quay lại và nói, “Lạy Chúa, xin giúp đỡ tôi!” Amen, điều đó đúng với Ngài. Ngài là Chúa của bà; không phải Con Vua Đa-vít, nhưng Ngài là Chúa của bà. “Lạy Chúa, xin giúp đỡ tôi!” Điều đó đã bắt phục được Ngài. Và bà...Ngài quay lại. Thưa rằng, “Đúng là những con chó ăn những miếng bánh vụn rớt xuống từ bàn của chủ. Điều đó đúng.” Nhìn những gì, người đàn bà đã tiếp cận đúng với sự ban cho của Đức Chúa Trời. Bà đã nói gì? Ngài phán bà đã tiếp cận đúng điều đó.

195 Ngài làm bà hổ thẹn, Ngài phán, “Ngươi là...Ta không được sai đến với ngươi. Ngươi là những con chó trong thể hệ của ngươi. Dòng dõi ngươi không gì khác hơn là những con chó. Ta không được sai đến với ngươi.”

196 Và bà thưa, “Lạy Chúa, thật như vậy.” Đó là Lời. A-men. Hãy ở lại với Lời. Đức tin sẽ luôn nhận ra Lời. “Song mấy con chó ăn những mảnh vụn dưới bàn chủ của chúng.” Điều đó theo ý Ngài. “Lạy Chúa, xin giúp tôi!”

197 Ngài quay lại và Ngài đáp rằng, “Vì lời nói này, Hỡi người đàn bà kia, ngươi có đức tin lớn. Và, vì câu nói này, ma quỷ đã lìa khỏi con gái ngươi.” Gì vậy, bà đã nhận được điều gì? Bà tiếp cận ngay với sự ban cho của Đức Chúa Trời đúng cách. Anh chị em phải tiếp cận...Và, hãy nhớ, đó là người dân Ngoại đầu tiên đã từng chứng kiến phép lạ được thực hiện cho họ bởi Con Vua Đa-vít. Hãy nhớ, đó là phép lạ đầu tiên được thực hiện cho dân Ngoại, đúng vậy, sự chữa lành này cho người đàn bà Sy-rô-phê-ni-xi. Đúng thế. Bà đã tiếp cận đúng với sự ban cho của Đức Chúa Trời đúng cách. Đức tin thừa nhận Lời là đúng. Hãy cung kính, khiêm nhường. Hiểu không?

198 Anh chị em đừng chạy lòng vòng nói rằng, “Hừm! Tôi—tôi sẽ không tin cái thứ vớ vẩn đó đâu. Nếu sách giáo lý của chúng tôi không có nói điều đó, ừ-m, tôi không thấy.” Cho dù sách giáo lý nói gì đi nữa, anh chị em đặt sách giáo lý hay bất cứ điều gì khác lên trên Lời của Đức Chúa Trời sao? Lời của Đức Chúa Trời là đúng. Mọi thứ khác đều là lời nói dối. Hiểu không?

199 Bà đã đến một cách cung kính, hòa bình, cung kính, khiêm nhường. Anh chị em phải khiêm nhường. Con đường đi lên, luôn là con đường đi xuống. “Kẻ nào hạ mình xuống ắt sẽ được tôn cao, còn ai tôn mình lên ắt sẽ bị hạ xuống.”

200 Nhìn xem Ma-thê ngày ấy. Ồ, tôi biết tôi đã giữ anh chị em một thời gian lâu, nhưng tôi—tôi sẽ trả lại cho anh chị em và làm phần còn lại thật ngắn. Xin lắng nghe, tôi chỉ có vài điều nữa để nói ngay bây giờ, tôi sẽ tiếp tục. Hy vọng tôi không tước mất sự kiên nhẫn của anh chị em. Ma-thê, bà đã rất, rất là kiên trì trong Sự Hiện Diện của Chúa Jê-sus. Nhìn xem, bà bước lên đó và bà thưa, “Lạy Chúa.” Bây giờ, hãy nhớ, bà được sai đi mời Ngài đến cầu nguyện cho anh của bà, và Ngài không chịu đến.

²⁰¹ Bây giờ, trong Giăng 5:18, Chúa Jêsus phán, Giăng 5:19, tôi nghĩ vậy, Chúa Jêsus phán, khi Ngài đi ngang qua ao Bê-tết-đa ở đó, và Ngài thấy, Ngài biết người đàn ông kia bị liệt đã ba mươi tám năm rồi. Kia, khoảng hai ngàn người đang đứng đó, những đứa trẻ đầu ướt nhẹt, què, đui mù, tàn tật, bại liệt, nhăn nhó. Chúa Jêsus đi ngang qua ao, nhìn quanh, đầy lòng yêu thương, đầy lòng trắc ẩn. Đấy, chúng ta không biết tình yêu có nghĩa là gì. Chúng ta chỉ hiểu nó trên phương diện con người. Đầy lòng trắc ẩn, chắc chắn, anh chị em nói đến sự trắc ẩn thương hại của con người. Lòng trắc ẩn cảm thương thật là làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Là nó đấy.

²⁰² “Ồ, tôi sẽ chẳng nói gì với anh ta đâu, bởi vì anh ta là một chàng thanh niên tốt. Anh ta—anh ta—anh ta uống rượu, anh ta làm *điều này*.” Anh ta cần Đấng Christ. “Tôi sẽ không nói gì với anh ta cả, bởi vì anh ta là thuộc viên của giáo hội đó đã lâu. Tôi sẽ chẳng cầu xin sự chữa lành Thiêng liêng cho anh ta đâu.”Ồ, anh em ơi, anh em chẳng biết lòng trắc ẩn là gì cả.

²⁰³ Chúa Jêsus đi ngang qua đó, Ngài biết ý muốn của Đức Chúa Trời. Nên nhớ, Ngài mới vừa—Ngài mới vừa khiến kẻ chết sống lại. Và nên nhớ những gì đã xảy ra tại đây. Ngài đi ngang qua hồ đó, đi bên cạnh bờ hồ, có những bà mẹ cùng những đứa con nhỏ ở đó. Họ đang cố gắng chờ đợi Thiên sứ của Chúa đến khuấy động nước. Ngài bước lại gần đó, Ngài đến với một người đàn ông bị liệt, chúng ta hãy nói về bệnh tuyền tiền liệt. Ông bị bệnh này ba mươi tám năm rồi. Nó tái phát. Nó sẽ không giết chết ông. Ngài phán, “Người có muốn được lành không?” Còn kẻ mù này, kẻ què, mù, khập khiễng, tàn tạ kia thì sao? Phán, “Người có muốn được lành không?” Đấy, Ngài biết đúng nơi nào phải đi đến. Đức Chúa Trời, Lời, hướng dẫn Ngài. Bây giờ, Ngài phán, “Người có muốn được lành không?”

²⁰⁴ Ông nói, “Thưa Ngài, không có ai đưa tôi xuống ao kia.” Ông có thể bước đi. Nói, “Khi tôi xuống, thì những người khác đã đến trước tôi rồi.”

²⁰⁵ Ngài phán, “Hãy đứng dậy vác giường và đi về nhà.” Ông ta đã bị chất vấn. Và người ta đã giải Chúa Jêsus đến tòa án để tra hỏi Ngài.

206 Và nếu Ngài làm việc giống như vậy ngày nay, Ngài có thể bị tra hỏi. Đúng. “Ông ta đã bỏ lại hai ngàn người ở đó, còn những người đó thế nào? Tôi biết Anh *này nọ* ở dưới đó. Chị *này nọ*, chị ta là người đàn bà tốt. Đã nằm ở đó hai mươi năm rồi. Nếu có Đức Chúa Trời nào trong Ông ta, thì ắt Ông ta sẽ đi xuống và thực hiện việc đó.” Cùng một ma quỷ xưa đó nói cùng một điều như vậy ngày nay. “Nếu Người là. Nếu đây là. Nếu đó là.” Cùng con quỷ xưa, đấy, cùng việc giống như xưa.

207 Những người Pha-ri-si này đã tra hỏi Ngài về những việc này. Hãy xem Ngài nói, “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, Con chẳng có thể tự Minh làm gì được ngoài làm điều chi mà Ngài thấy Cha làm.” Ngài—Ngài có một khả tượng. Khả tượng đã được tỏ ra cho Ngài. “Điều gì Con thấy Cha làm, Con cũng làm y như vậy.” Đức Chúa Jê-sus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Đấy, cùng một Đức Chúa Trời.

208 Bây giờ, Ma-thê, trong sự Hiện diện của Ngài, bà đang đứng ở đó. Bà nói, “Lạy Chúa, nếu Ngài đã có ở đây.”

209 Vậy thì, tại sao Ngài đã không đến? Bởi vì Cha đã tỏ cho Ngài một khả tượng rằng La-xa-rơ sẽ chết. Bây giờ, kìa, họ—họ sai đi, và Ngài đi đến thành khác. Và họ lại sai người đến, Ngài đi đến thành khác nữa. Rồi cuối cùng Ngài phán, “La-xa-rơ chỉ ngủ thôi.” Ồ, họ...Đó là ngôn từ của Ngài. Không có sự chết với Cơ-đốc nhân. Chúng ta biết điều đó.

“Ồ,” họ nói, “nếu người ngủ, chắc người khỏe mạnh, nghỉ ngơi một chút.”

210 Ngài phán, “Nhưng người đã chết rồi,” bảo với họ theo ngôn ngữ của họ. “Nhưng Ta sẽ đi đánh thức người.” Ồ!

211 Đi tới nơi bà ở, ồ, tôi có thể thấy điều này. Đi vào thành, tôi có thể nghe những người Giu-đa nói rằng, “Ừm-ừm, kìa người chữa lành Thiêng liêng kìa! Ừm-ừm. Và họ đã bỏ giáo hội, mọi thứ khác, để theo Ngài. Và khi hoàn cảnh thực sự xảy đến, thậm chí người bạn của Ngài, Ngài đã lên ra khỏi thành phố. Đã sai đi, bây giờ Ngài mới quay trở lại.” Chúa Jê-sus bước đến.

212 Nhưng Ma-thê, có điều gì đó sâu thẳm trong lòng bà, điều gì đó. Bà luôn luôn là người chậm chạp, bà muốn giữ nhà cửa sạch sẽ và mọi việc khác, còn Ma-ri thì lắng nghe Lời. Nhưng đây là

chỗ bà bày tỏ thái độ của mình, bà đã lên ra ngoài và đi xuống nơi đó. Bây giờ, bà, anh chị em biết điều mà tôi tin, bà đã đọc về người phụ nữ Su-nem, người Su-nem, anh chị em biết, trong Kinh Thánh. Bây giờ, bà đã nói gì? Bà đã đi ra, bà nói, “Lạy Chúa.” Đó là chính là Ngài. Trông giống như bà có quyền trách Ngài vậy, bà nói, “Tại sao Ngài không đến sớm? Ôi, chúng tôi sẽ không... Bây giờ chúng tôi thật sự tin Ngài là một thánh cuồng tín.” Đấy, phép lạ đó chắc hẳn đã không xảy ra.

²¹³ Và đó là lý do phép lạ không thể xảy ra ngày hôm nay. Ô, Ngài đang ở đây trong hình thể Thánh Linh, không để bạn thấy Ngài, nhưng điều gì: Ngài là Thánh Linh hiệp với Lời Ngài. Thấy không? Ô, chắc chắn vậy. Anh chị em cầu nguyện cho sự phấn hưng, và rồi điều đó bùng nổ ra trong hội thánh, điều gì đó hay điều khác xảy ra, và người nào đó la lớn “vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời, halêlugia,” anh chị em đóng cửa nhà thờ lại. Không biết sự phấn hưng là gì. Đấng Christ đã đến với hội thánh, và rồi anh chị em chẳng thèm chào đón Ngài. Thực hiện phép lạ và chữa lành cho một ai đó, và nói, “Ồ, điều ấy có lẽ là thần giao cách cảm.” Không lạ gì Ngài không thể giải quyết giữa anh chị em. Không lạ gì hội thánh Lao-đi-xê...để Ngài ở bên ngoài, gõ cửa, cố gắng để trở vào trong hội thánh của Chính Ngài. Đó là thời đại chúng ta đang sống bây giờ. Những giáo phái đã đẩy Ngài ra đến nỗi Ngài ở bên ngoài, cố gắng để bước vào trở lại. Đúng vậy, đấy ra!

²¹⁴ Bây giờ, chúng ta thấy rằng Ma-thê đã bước đến cùng Ngài, nói rằng, “Thưa Chúa, nếu Ngài có ở đây, thì anh tôi không chết. Nhưng dầu vậy bây giờ, mọi điều Ngài cầu xin Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời ắt sẽ ban cho Ngài.”

²¹⁵ Hãy xem Ngài, Ngài đã thử bà. Ngài phán, “Anh người sẽ sống lại.”

²¹⁶ Bà nói, “Vâng, thưa Chúa. Anh ấy là một người tốt, anh ấy sẽ bước lên trong sự phục sinh chung. Anh ấy sẽ sống lại vào ngày sau rồi.”

²¹⁷ Ngài phán, “Ta là Sự Sống Lại và Sự Sống.” Ngài đã thực hiện cuộc thử nghiệm. Một Người đứng đó nói...Ngài là Người duy nhất đã từng sống, Người duy nhất sẽ từng sống mà có thể

nói điều đó, Con Đức Chúa Trời, phán, “Ta là Sự Sống Lại và Sự Sống.”

218 Kinh Thánh nói, “Ngài chẳng có vẻ đẹp để chúng ta ngắm xem Ngài.” Có lẽ vai Ngài hơi khòm xuống, tóc ngã màu hoa râm, lúc Ngài ba mươi tuổi mà Ngài đã bị cho là năm mươi.

219 Nói, “Ông chỉ năm mươi tuổi, mà nói rằng Ông đã nhìn thấy Áp-ra-ham. Nay chúng tôi nghĩ Ông bị điên rồi.” Hiểu không? Công việc Ngài có thể đã làm cho Ngài suy giảm.

220 Ngài phán, “Trước khi có Áp-ra-ham, đã có Ta.” A-men. Họ không hiểu điều đó. Ở đó Ngài đã tỏ mình trong thân xác con người.

221 Ngài phán, “Ta là Sự Sống Lại và Sự Sống. Người nào tin Ta, thì sẽ sống, mặc dầu đã chết rồi. Còn ai sống mà tin Ta sẽ không hề chết. Người tin điều này không?”

222 Bà thưa, “Vâng, thưa Chúa. Tôi tin rằng Ngài là Con của Đức Chúa Trời mà đã phải đến thế gian.”

“Người đã chôn người ở đâu?”

223 Tôi có một điều nhỏ ở đây mà tôi thường nói, anh chị em biết, tôi hy vọng nếu tôi có làm tổn thương tình cảm của ai đó thì không phải là tôi cố ý. Một nữ tín đồ Khoa học Cơ-đốc nói với tôi vào một lần nọ, bà nói, “Anh Branham ơi, anh khoe khoang quá nhiều về Chúa Jêsus đấy.”

224 Tôi nói, “Ồ, không, không.” Tôi nói, “Tôi không khoe khoang đến một nửa đâu. Ước gì tôi có nhiều ngôn từ hơn nữa để có thể khoe khoang về Ngài.” Hiểu chứ?

Và bà ta nói, “Ồ, anh làm cho Ngài là Đức Chúa Trời.”

Tôi nói, “Ngài là Đức Chúa Trời! Ngài vẫn là Đức Chúa Trời. Ngài mãi mãi là Đức Chúa Trời.”

Bà ta nói, “Ngài là một con người sẽ phải chết. Ngài chỉ là một con người.”

Tôi nói, “Ngài vừa là Người vừa là Đức Chúa Trời.”

225 Bà ta nói, “Tôi sẽ chứng minh cho anh thấy Ngài chỉ là một con người ắt phải chết, bằng chính Kinh Thánh của anh.”

Tôi nói, “Tôi xin nghe chị làm điều đó.”

226 Bà ta nói, “Phúc âm Giảng, chương 11, Chúa Jêsus đã đi đến mộ của La-xa-rơ và Ngài đã khóc.”

Tôi nói, “Kinh Thánh của chị đó à?”

Bà ta nói, “Vâng.”

227 Tôi nói, “Chị ơi!” Tôi không muốn nói đến điều báng bổ này. Đây không có chỗ để làm trò cười, nhưng tôi chỉ nói nó vì chị ấy. Tôi nói, “Điều đó còn mong manh hơn thứ nước luộc cái bóng của con gà đang bị đói gần chết.” Tôi nói, “Ô, chị biết rõ rằng không thể có chuyện như thế.” Tôi nói, “Xin để tôi nói với chị đôi điều.”

228 Ở đây Ngài đến, vai khòm xuống, khóc, Ngài khóc với anh chị em khi anh chị em khóc. Ngài cảm nhận được nỗi đau của anh chị em. Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể cảm thông sự yếu đuối của anh chị em. Khóc, bước đến mộ, biết điều gì Cha đã nói với Ngài. Vì Ngài đã phán rằng Ngài sẽ không làm gì cho đến khi Cha bày tỏ cho Ngài. Kìa Ngài đến, đấy, đang đi. Ngài sẽ khiến ông sống lại, nhưng có thể Ngài khóc một cách rất có tình người cùng với con người. Đang đi đến mộ, khóc. Nhưng khi Ngài đến đó, ồ, chao ôi, phán, “Hãy lăn hòn đá ra.”

229 Họ nói, “Ông ta đã thối rửa rồi!” Mũi ông ấy đã sụp vào trong. Bảy mươi hai giờ đồng hồ, đấy, hay bốn ngày và đêm. Đấy, mặt của ông đã sụp xuống, ông đã bị biến dạng, ông đã bị thối rửa.

230 Ngài phán, “Hãy lăn hòn đá ra.” Ngài đứng đó và nói, “Lạy Cha, Con tạ ơn Cha vì Ngài luôn lắng nghe Con, nhưng Con—Con chỉ nói điều này.” Đấy, Cha đã nói với Ngài rồi. Ngài phán, “Con nói điều này là vì có những người đang đứng bên cạnh đây.” “Hỡi La-xa-rơ, hãy ra!” A-men. Và một người đã chết bốn ngày rồi, đã đứng trên chân mình và sống trở lại. Đấng đó còn hơn là một con người. Đấng đó còn hơn là một con người. Chắc chắn vậy.

231 Đó còn hơn là một con người đã đi xuống ngọn núi vào một đêm nọ, đang đói, tìm một chút gì để ăn. Ngài là một Người, Ngài đói cần cái gì đó để ăn. Nhưng khi Ngài lấy năm con cá, hay năm cái bánh và hai con cá, và nuôi năm ngàn người, đó phải hơn là một con người. Đúng thế. Nó có thật. Vâng, thưa quý vị.

232 Ngài là một Người khi Ngài nằm dưới mạn thuyền vào một đêm nọ, quá mệt, sức lực đã lìa khỏi Ngài, vì giảng dạy và chữa

lành, và một con quỷ sứ đến, và có thể là mười ngàn con quỷ biển, nói rằng, “Bây giờ chúng ta sẽ làm cho Hắc bị chết đuối, Hắc đang ngủ.” Giống như chúng đã khiến cho Phao-lô ở trong bão táp. “Chúng ta có được hắc bây giờ, chúng ta hãy gài bẫy hắc. Hắc đang ngủ, chúng ta sẽ nhận chìm chiếc thuyền kia.” Quỷ thổi nhẹ qua chỗ đó, và chiếc thuyền trôi lên sụp xuống như thế. Sóng gió cũng không đánh thức Ngài dậy được. Ngài là một Người đang nằm đó, một mối, ngủ.

²³³ Nhưng một khi Ngài đã thức dậy, ồ, chao ôi! “Ồ, hãy đi đánh thức Chúa Jêsus!” Ngài để chân... Ô, hội thánh, đó là điều anh chị em nên làm. Ước gì tôi có thì giờ để giảng về điều đó lúc này, đây, về điều đó. Hiểu không? Ngài để chân lên mạn thuyền, ngược lên, phán, “Hãy yên đi, lặng đi.” Hiểu không? Và sóng gió đã vâng lệnh Ngài. Đấng đó còn hơn là một con người, chỉ Đức Chúa Trời mới có thể làm điều đó.

²³⁴ Vâng, Ngài đã kêu cầu trên thập tự giá, xin thương xót. Đúng thế. Khát nước ở thập tự giá. Ngài đã chết như một con người. Nhưng vào buổi sáng Phục sinh, khi Thiên sứ lăn hòn đá đi, và một Người đã chết, chinh phục cả sự chết, âm phủ và mồ mả, bước ra, đắc thắng sự chết, âm phủ và mồ mả. Ngài phán, “Ta là Đấng đã chết, và nay Ta sống đời đời.” Đấng đó hơn là một con người. Đó là Đức Chúa Trời trong Người đó. Vâng, thưa quý vị.

²³⁵ Đức tin không bao giờ chối bỏ Lẽ thật của Ngài. Ô, người ta nói như thế này, “Trụ Lửa à, điều đó không đúng. Và phép lạ của Môi-se là không đúng,” họ luôn luôn nói. Cho dù sự việc kỳ cục thế nào, nó đúng hoàn toàn với Lời. Chính xác. Ồ, anh em có thể—anh em có thể kiên trì. Anh em có thể kiên trì khi anh em thật sự giữ chắc Lời của Đức Chúa Trời, khi anh em nắm giữ Nó.

²³⁶ Giống như Mi-chê, Mi-chê ở ngay đó, khi bốn trăm tiên tri đang đứng đó, nói rằng, “Hãy đi lên, hội A-háp, hãy đi lên.” Mi-chê biết rằng khả tượng của ông đúng theo Lời của Đức Chúa Trời. Dầu sao đi nữa ông cũng nói Lời. Họ nói, “Chúng ta sẽ bắt người bỏ vào tù, cho người uống nước của sự buồn rầu và ăn bánh của sự buồn phiền.”

²³⁷ Ông nói, “Cứ bỏ tù tôi đi nếu các ông muốn.” Ông đã thế nào? Ông đã kiên trì. Ông biết Lời của Đức Chúa Trời. Ông biết ý muốn của Đức Chúa Trời. Ông đã thấy một khả tượng. Ông biết sự việc

thế nào. Khải tượng đến từ Đức Chúa Trời, bởi vì những Khải tượng đã được so sánh với Lời của Đức Chúa Trời. Ngày hôm nay, mỗi tín hữu phải chiến đấu, và anh chị em cũng phải chiến đấu.

²³⁸ Cách đây đã lâu tại đây một người nói với tôi, nói anh ta đã đi đến...nói, “Anh biết không, một—một con quỷ nhỏ về điều đó đứng sừng sộ trước mặt tôi một lần kia trong giấc mơ.” Anh ta nói, “Con quỷ đó kêu, ‘boo’; và tôi đi tới, ‘umph.’ Và,” nói, “mỗi lần tôi lùi lại, thì hắn càng to thêm còn tôi thì bé lại.” Nói, “Điều trước tiên anh biết không, ‘boo,’ và tôi lùi lại. Và hắn...mỗi lần đi tới, ‘boo, boo,’” tấn công anh ta. Nói anh ấy lùi lại, lùi lại, lùi lại. Anh ta nói, “Hắn càng ngày càng to hơn tôi.” Và nói, “Tôi biết tôi phải chiến đấu với hắn. Vậy nên tôi—tôi chẳng tìm kiếm điều gì khác, vì vậy tôi chỉ cầm một quyển Kinh Thánh lên, và tôi...hắn đi tới ‘boo’; tôi cũng ‘boo,’ đi tới.” Tiếp, “Hắn bắt đầu nhỏ lại dần.” Đúng thế.

²³⁹ Đó là những gì anh chị em cần phải làm, hãy lấy Lời Đức Chúa Trời. Anh chị em không cần phải nói “boo,” nhưng nói “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY!” Hãy kiên trì, đứng vững trên Lời đó! Đó là Lẽ thật. Chúng ta cứ tin Lời ngày hôm nay. Chúng ta tin Lời giống như Mi-chê đã tin Nó. Chúng ta tin Nó giống như những người còn lại trong họ tin. Mặc cho nhiều người cho rằng Lời là sai, Lời vẫn cứ đúng. Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. “Người nào tin Ta, cũng sẽ làm những việc Ta làm.” Người nào có thể chữa lành cho anh chị em? Không, thưa quý vị. Việc đó đã làm xong rồi, anh chị em đã được chữa lành rồi. Người nào có thể cứu được anh chị em? Điều đó đã được thực hiện xong rồi. Bao nhiêu người tin điều đó? “Người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết. Ngài đã vì sự gian ác chúng ta mà bị thương.” Đúng vậy không? Đúng. “Và bởi lần roi Người chúng ta đã được lành bệnh,” thì quá khứ. Mọi việc Ngài có thể làm cho anh chị em thì đã làm xong rồi.

²⁴⁰ Bây giờ Ngài đang ngự trong hội thánh, gìn giữ hội thánh trong đường lối với Lời, điều gì? Các sứ đồ, các tiên tri, các giáo sư, các mục sư, các thầy giảng Tin lành, các chấp sự trong hội thánh. Đức Chúa Trời sai phái, không phải sự kêu gọi bởi con người. Đức Chúa Trời sai phái, hà hơi lên con người để giữ hội thánh được trật tự. Vậy thì, điều đó là gì? Những ân tứ của

Thánh Linh trong hội thánh. Không phải bởi đám người cuồng tín, nhưng những ân tứ thật của Thánh Linh trong hội thánh. Đúng vậy, để gìn giữ hội thánh. Nếu một hội thánh thật được quyết định bởi Đức Chúa Trời, thật sự được đổ đầy Đức Thánh Linh, nếu tội lỗi xuất hiện trong hội thánh, thì sẽ bị kỷ luật giống như A-na-ria và Sa-phi-ra. Khi một hội thánh thật...Tôi muốn bước vào một hội thánh, thấy tất cả những người nam và người nữ ở dưới Quyền phép của Đức Thánh Linh. Nếu có ai làm điều gì sai, thì Đức Thánh Linh dấy lên ngay và chỉ ra điều đó. Họ phải được tẩy sạch. Đó là những ân tứ của Thánh Linh trong hội thánh. Ôi Chúa, xin ban đến cho chúng con một hội thánh như thế, xin ban đến cho chúng con một hội thánh như thế. Anh chị em tin điều đó không? Đáng Christ, Ngài chết không? Ngài sống.

Ngài như thế nào? Ngài đã phán ở đó với người đàn bà...

²⁴¹ Ngài phán, khi một người Pha-ri-si kia xin Ngài một dấu lạ, Ngài phán, “Dòng dõi gian dâm các ngươi tìm kiếm một dấu lạ.” Phải vậy không? Hung ác và gian dâm! Ngài phán, “Họ sẽ có được điều đó. Họ sẽ có được dấu lạ, dòng dõi hung ác và gian dâm ấy.” Khi nào có một thể hệ hung ác và gian dâm hơn chúng ta thấy ngày nay không? Khi nào có tội lỗi nhiều hơn không? Chúng ta có nhiều người hơn trên đất ngay bây giờ, người ta nói cho chúng ta biết rằng, số người hiện đang ở trên đất ngay bây giờ cũng bằng số người đã từng có mặt trên đất từ thời A-đam, ở trên đất ngay bây giờ. Đây là dòng dõi hung ác và gian dâm đó. Đồng tình luyến ái, băng hoại, mọi thứ, gia tăng thêm hàng ngàn và hàng ngàn lần. Những hội thánh đang sa ngã, “Cứng đầu, kiêu ngạo, những người ưa thích sự vui chơi nhiều hơn là những người yêu mến Đức Chúa Trời, bội bạc, phao vu, hoang dâm vô độ, xem thường những người lành, có bề ngoài tin kính,” như Thánh Linh đã phán, “và chối bỏ Quyền phép đó. Những kẻ thế ấy hãy lánh xa!” Hiểu không? Kinh Thánh đã nói, “Hãy tránh xa!” Chúng ta đang sống trong thời đại đó.

²⁴² Bây giờ, nên nhớ, có những người đi chỗ này chỗ kia, nói rằng, “Tôi có quyền phép để chữa lành anh chị.” Kẻ đó đang nói dối. Anh ta không có quyền phép gì để chữa lành cho bạn. Đáng Christ đã làm xong điều đó rồi! Ồ, bởi việc xưng tội, và vân vân, và linh mục hay là mục sư nào đó tha thứ tội cho anh

chị em được không? Không, thưa quý vị, tội lỗi của anh chị em đã được tha rồi. Khi Đấng Christ đã chết trên thập tự giá, Ngài phán, “Mọi sự đã được trọn.” Điều gì? Kế hoạch đã hoàn tất, mọi sự. Đấng Christ đã làm xong tại thập tự giá. Anh chị em đã được cứu rồi. Mọi tội nhân đều được cứu, nhưng điều đó sẽ không bao giờ có ích gì cho anh chị em đến khi anh chị em tiếp nhận nó. Anh chị em quỳ xuống ở đó tại bàn thờ và gào thét, khóc lóc cho đến khi đầu bạc và tóc rụng hết, điều đó cũng chẳng có ích gì cho đến khi anh chị em tin, tin rằng Đấng Christ đã chết thay cho anh chị em, và anh chị em...Ngài đã chết để làm người cơn giận vì cơ tội lỗi của anh chị em, khi anh chị em tiếp nhận Ngài như là Cứu Chúa của mình. Lúc đó sự cứu rỗi mới đến trên anh chị em. Cũng vậy đối với sự chữa lành. “Ngài đã vì sự gian ác chúng ta mà bị thương, bởi lần roi Ngài chịu chúng ta được lành bệnh.”

²⁴³ Chỉ có một điều duy nhất mà Đấng Christ có thể làm ngày hôm nay để bày tỏ Ngài là ai. Việc trước tiên, là, anh chị em phải đặt sự tin cậy trên nền tảng của Lời Ngài. Điều đó hoàn toàn đúng, lẽ thật của Lời. Nhưng Chúa Jêsus đã phán, “Những việc mà Ta làm!” Vậy thì, Ngài không hề phán, “Ta chữa lành” ai đó. Nếu Chúa Jêsus phán, “Chẳng phải Ta đã làm những việc đó, chính Cha Ta đang ngự trong Ta,” vậy nếu Chúa Jêsus không nhân danh “đấng chữa lành Thiên thượng,” còn về những kẻ ngu dốt nghèo hèn như tôi, hay người nào khác, hay bất cứ ai khác, và cố gắng để làm một người chữa lành Thiên thượng được chẳng? Làm sao anh chị em có thể là một người chữa lành Thiên thượng khi điều đó đã được làm trọn rồi, mọi người có thể được chữa lành thì đã được chữa lành rồi? Anh chị em phải tiếp nhận nó, tin nó. Vậy thì, nó là sự thật không? Đó là những gì chúng ta biết. Nó là sự thật không?

²⁴⁴ Bây giờ, nếu anh em không thể nhận lấy lời tôi, thì cũng chẳng sao, hay là anh em...Tôi không thể nghe theo lời anh em, nó phải vậy. Nhưng Đức Chúa Trời thì không phải cách đó, Ngài ban các ân tứ trong hội thánh, các sứ đồ. Sứ đồ là gì? Một nhà truyền giáo. Một nhà truyền giáo, là một từ *truyền giáo* có nghĩa là “người được sai đi.” Một *sứ đồ* có nghĩa là “người được sai đi.” Một *tiên tri*, đó là “người trông thấy.” Mục sư, giáo sư, thầy giảng

tin lành, tất cả những điều đó, họ chia Lời Đức Chúa Trời một cách phải lẽ, đưa Nó ra, và rời những—những ân tứ của Thánh Linh làm việc trong hội thánh, để khẳng định Lời, tỏ cho thấy rằng Chúa Jêsus Christ đang sống trong hội thánh.

²⁴⁵ Bây giờ, chúng ta hết thấy đều đã quen biết nhau, đây thật sự là nhóm hội thánh của chúng ta. Tôi không biết như có ai...Tôi không ở đây nhiều để biết ai là những người đến viếng thăm hay ai không phải là khách viếng thăm, và vân vân. Nhưng, thưa các bạn, ngày hôm nay, các bạn là những người đang bị bệnh hiện giờ, nếu có điều gì có thể làm để giúp cho các bạn, thì tôi sẽ làm điều đó. Nếu tôi biết có người bị bệnh đang ở đây, đặc biệt người chị này tôi thấy đang nằm trên chiếc võng, nếu tôi biết điều gì đó tôi có thể làm, chẳng hạn như, ấn một phần tư cái mũi tôi xuống chạy quanh khối phổi, chạy vòng quanh, tôi sẽ làm điều đó. Tôi sẽ đi ra ngoài kia và nói, “Nếu trời có mưa, cũng đừng có che dù cho tôi, hãy cứ để mặc tôi. Tôi muốn tỏ với Đức Chúa Trời tôi chân thành.” Vậy thì, điều đó chẳng tốt đâu. Tôi đã từng ở tại Phi Châu, và biết nơi mà người ta nằm trên những cây đinh ở Ấn Độ, và đủ mọi thứ, dâng sinh tế cho các thần, và đem con cái họ cho cá sấu ăn, và nhiều việc khác nữa. Điều đó chẳng ích gì; đó là lòng chân thành, nhưng một người có thể chân thành uống a-xít các-bô-níc như là thuốc uống. Hiểu không? Đấy, anh—anh chị em có...Đó là sự thật chúng ta cần biết, và Đức Chúa Trời làm chứng cho Lẽ thật của Ngài. “Người nào tin Ta, cũng sẽ làm những việc Ta làm.” Hê-bơ-rơ 13:8, “Đức Chúa Jêsus Christ không hề thay đổi!”

²⁴⁶ Ngài sẽ là gì nếu ngày hôm nay anh chị em trông đợi Ngài? Nếu tôi nói với anh chị em Đấng Christ ở trong tôi, Đấng Christ ở trong anh chị em, thì chúng ta có thể trông đợi điều gì? Anh chị em trông đợi một người có cổ áo tròn, và cái gì đó chẳng? Không, không, Ngài không hành động giống như thế đâu, Ngài mặc giống như những con người bình thường còn lại. Nếu người ấy có những vết sẹo nơi tay mình? Ai cũng có thể tạo một vết sẹo nơi tay mình, dấu vết của những cái gai. Có hàng tá người xuyên khắp quốc gia bây giờ, những kẻ giả mạo, và máu và lửa và khói, đủ mọi thứ. Đó chẳng phải—đó chẳng phải là Lời đâu! “Những việc mà Ta làm!” Chúa Jêsus phán, “Đầu các người không tin Ta,

hãy tin những việc Ta làm. Chúng sẽ làm chứng về Ta vậy. Chúng là những điều làm chứng Ta là Ai.”

²⁴⁷ Bây giờ xin chúng ta cầu nguyện một lát. Có những nan đề trong lòng của anh chị em. Lạy Cha trên Trời, con biết điều này thì thô lỗ và gay gắt. Con cầu xin Ngài hãy thương xót. Con không có ý...Ngài biết tấm lòng của con, Chúa ôi, nhưng con chỉ cầu nguyện để Ngài giúp đỡ con giờ này. Con cầu nguyện hầu cho Ngài sẽ để cho những lời này, mặc dù chúng có bị chia tách hay bị chỉ trích gay gắt, và—và không giống như một mục sư nên làm, Chúa ôi. Và con đây, kẻ thất học, không biết cách nói với dân sự, nhưng tất cả những gì con biết là điều Ngài đã hứa nếu con mở miệng ra Ngài sẽ đổ đầy nó. Điều đó xảy ra đã ba mươi mốt năm rồi con tin cậy Ngài trong việc đó. Vậy, Cha ôi, chỗ nào đó, có lẽ một số trong những người đã thu nhận một vài Lời, họ đang bị bệnh, hay đang cần Đấng Christ. Họ thì—họ thì ở đâu đó ngoài kia. Họ—họ cần Ngài, Chúa ôi, và con hy vọng rằng điều gì đó đã được nói ra sẽ dứt dây đức tin của họ đang đặt vào những lời hứa của Ngài. Con cầu nguyện để Ngài sẽ ban ơn đó.

²⁴⁸ Bây giờ trong khi chúng ta cúi đầu, có ai ở đây không biết Đấng Christ là Cứu Chúa, xin hãy nói, “Anh Branham, tôi—tôi không muốn chết như thế này. Tôi—tôi chưa chuẩn bị cho sự chết. Nếu tôi chết, tôi sẽ bị hư mất. Tôi chưa được sanh lại. Tôi—tôi thèm khát sự cầu nguyện của anh ngay giờ này. Xin cầu nguyện cho tôi, tôi là một tội nhân?” Mời các bạn, đưa tay mình lên, nói, “Xin nhớ...” Đức Chúa Trời ban phước cho anh, cho chị, cho anh, cho chị. Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em. Thật sự ước muốn từ trong tấm lòng. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Một tá hay hai bàn tay trong nhóm này đang đưa lên tại đây. Nhóm người nhỏ tại đây, khoảng một hoặc hai trăm, gần như thế, và nhiều bàn tay ở đây. Ngay tại chỗ anh chị em đang đứng. Tòa giảng đang đầy con cái. Không có cách nào để tôi mang anh chị em lên trên tòa giảng, nhưng, cứ đứng tại chỗ của mình, cùng cầu nguyện với tôi.

²⁴⁹ Lạy Cha trên Trời, con xin đem đến cho Ngài những người này đang đưa tay họ lên. Con tin thành thật sâu sắc họ đã làm vậy. Xin hãy cho họ biết rằng họ đã phá vỡ mọi nguyên tắc khoa học ngay tại đó. Khoa học chứng minh rằng cánh tay của chúng

con phải duỗi xuống, bởi vì trọng lực của quả đất kéo chúng con xuống. Nhưng điều đó chứng tỏ rằng có một Thánh Linh ở trong họ đã kiểm soát, một sức mạnh của cánh tay đó, để họ đang đưa lên hướng về Đấng Tạo Hóa đã tạo nên nó. Điều đó tỏ cho thấy ngay tại đó. Nó không thể chứng minh được bằng khoa học, bởi vì Thánh Linh chỉ được tỏ ra...Đó là đức tin. Chúng con tin Nó. Và ở đây Thánh Linh đã đến với họ và bảo họ phải đưa tay lên, bởi họ muốn được cứu.

²⁵⁰ Giờ này, lạy Cha là Đức Chúa Trời, con nhận biết...con đang trích dẫn những lời hứa của Ngài. Chúa Jêsus Christ đã phán, khi Ngài còn ở trên đất, “Không ai có thể đến cùng Ta trừ khi Cha Ta kéo đến. Và tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta, sẽ đến cùng Ta. Người nào nghe Lời Ta và tin Đấng đã sai Ta, thì được Sự sống Đời đời. Người nào ăn Thịt Ta và uống Huyết Ta, có Sự sống Đời đời, và Ta sẽ khiến người đó sống lại vào ngày sau rốt.” Đây là những lời hứa. Bây giờ, những người này không thể nào đưa tay họ lên trừ khi Thánh Linh bảo họ rằng họ đã sai trật. Họ không thể làm trọn điều này trừ khi Ngài đã định trước họ. “Tất cả những kẻ Cha đã,” đã, thì quá khứ, “ban cho Ta, sẽ đến.” Chúng con đã được định trước cho Sự sống Đời đời. Những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã gọi; những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công bình; và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển trước mặt Đức Chúa Trời rồi. Thật đúng là khả tượng lớn lao của Đức Chúa Trời đang hành động, đang được ứng nghiệm. Những người này, trước khi sáng thế, Ngài là Đấng vô hạn đã biết trước buổi nhóm sáng hôm nay, và biết họ sẽ đưa tay lên, và giờ này họ đang đưa tay lên.

²⁵¹ Đó là tất cả những gì con biết để hành động, Chúa ôi, chính là Lời Ngài. Thế thì, trong Danh Chúa Jêsus Christ, con xin dâng những người đang đưa tay lên cho Ngài, như là những chiến tích của Lời Ngài. Xin gìn giữ họ, Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, không ai có thể cướp họ khỏi tay Ngài. Xin ban cho họ Sự sống Đời đời. Nguyện họ tìm thấy một nhà thờ, hay cứ ở lại ngay đây sáng hôm nay và chịu báp-têm để được tha thứ tội lỗi, hay sự xưng nhận đức tin của mình. Xin cho họ, khi họ bước lên khỏi nước, giống như Đức Thánh Linh ban đầu vận hành trên mặt nước, nguyện xin Đức Thánh Linh ở đó đổ đầy vào trong lòng và linh hồn họ.

Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin cho họ sống đời sống tin kính tất cả những ngày còn lại trong cuộc đời, và được hiện diện như những chiến lợi phẩm và những viên ngọc quý trên mão triều thiên của Ngài vào ngày ấy. Qua Đức Chúa Jêsus Christ Chúa chúng con, chúng con cầu xin bấy nhiêu lời. A-men.

²⁵² Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Bây giờ, tôi thật ra nên kết thúc một giờ trước đây. Nhưng bây giờ chúng ta sẽ gọi một hàng cầu nguyện. Hãy đợi, có thể cầu nguyện nào phát ra không? Người nào có thể cầu nguyện không? Billy ở đâu, Billy có ở quanh đây không? Một đến năm mươi à? Anh ấy nói anh ấy đã phát ra năm mươi thẻ cầu nguyện.Ồ, bây giờ, chúng ta không thể, có quá nhiều người đứng. Vậy thì, xin anh chị em có thể cho chúng tôi thêm vài phút nữa giờ này không? Nếu anh chị em...Bây giờ, tất cả những gì tôi đã nói...Nào, chỉ—chỉ một lát thôi, tôi biết bữa ăn tối sẽ không bị cháy sém đâu. Xin đợi một chút, *Đây* còn hơn nữa, *Đây* còn hơn bữa ăn tối nữa (nó sẽ là): Lời Đức Chúa Trời.

²⁵³ Xin các bạn lắng nghe, tôi muốn hỏi các bạn một câu hỏi trước khi tôi nói điều này. Các bạn đi nhà thờ để làm gì? Tất cả điều đó để làm gì? Nếu không có sự sống lại từ cõi chết, nếu không có sự phục sinh, thì chúng ta cứ ăn, uống, và vui chơi, vì chúng ta không khác gì hơn là khúc gỗ, con chó, và vân vân, dù sao đi nữa. Chúng ta không tin điều đó. Chúng ta biết rằng có một Đức Chúa Trời hằng sống. Chắc chắn.Ồ, nếu Ngài là Đức Chúa Trời hằng sống, tôi muốn yêu cầu các bạn vài điều. Những Lời này mà tôi đã nói, các bạn có thể đồng ý với tôi, các bạn có thể không đồng ý với tôi. Nhưng nếu bạn đồng ý với tôi, thì bạn—bạn có thể cứ thắc mắc cho đến khi bạn thấy nó được tỏ ra. Đúng thế. Nếu đó là Lời của Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời phải giữ Lời Ngài. Nếu Ngài không giữ Nó, ồ, thì Ngài không phải là Đức Chúa Trời, thì tôi—tôi đã sai lầm, tôi đã...tôi đã bày tỏ sai, tôi—tôi là một tiên tri giả. Nhưng nếu Đức Chúa Trời đã phán vậy, ắt Ngài phải giữ Lời Ngài. Thế thì nếu Đức Chúa Trời giữ Lời Ngài, một Lời, thì các bạn hãy kiên trì. Các bạn có thể nắm chặt lời hứa của mình và giữ lấy nó. Đúng thế không?

²⁵⁴ Bây giờ, nhìn kia, có phải tôi đã nói với các bạn tôi có thể chữa lành cho các bạn không? Không, thưa quý vị. Tôi không thể nào bảo quý vị rằng tôi có thể cứu quý vị hơn là quý vị đã

được cứu vậy. Tôi tin quý vị đã được cứu rồi. Quý vị không thể đưa tay mình lên trừ khi Đức Chúa Trời bảo quý vị như vậy. Bây giờ có nước ở đây, để quý vị có thể chịu lễ báp-têm bất cứ lúc nào quý vị muốn. Nếu quý vị muốn chịu lễ báp-têm bởi...trong chính hội thánh của mình, thì hãy đến đó, bất cứ nơi đâu. Chúng tôi không có số hội viên nào ở đây cả, đây, chúng tôi chỉ—chúng tôi chỉ có một nhà nguyện ở đây. Mục sư tốt lành của chúng ta tại đây, Anh Neville, đã là một tín đồ Trưởng Lão, và anh ấy ở đây thật sự...Chúng tôi là những người phi giáo phái. Chúng tôi...bất cứ ai cũng được chào đón. Chúng tôi chỉ có hội chúng để đến. Chúng tôi giảng, cầu nguyện cho người bệnh. Chúng tôi tin vào việc môn đồ hóa cho Đấng Christ, không phải cho một tổ chức nào. Hiểu không? Chúng tôi không tin vào điều đó. Không, thưa quý vị. Vậy thì, quý vị nào cần tổ chức...quý vị nào muốn có tổ chức của mình, thì cứ việc đến đó. Điều đó—điều đó hoàn toàn được thôi, nhưng đừng có phụ thuộc vào đó. Đừng đặt sự tin cậy vào đó. Không, thưa quý vị. Quý vị đến đó để được thông công, nhưng quý vị phải tin vào Đức Chúa Trời.

²⁵⁵ Bây giờ, bây giờ, đây là một điều nữa. Nếu Đấng Christ vẫn đang sống...Bây giờ, chúng ta hãy đọc một câu Kinh Thánh ngắn ở đây lần nữa nào. Chúng ta cần chắc chắn bây giờ rằng nó thật rõ ràng. Điều nhỏ tôi đã nói với anh chị em lúc này, Ngài phán, “Dòng dõi hung ác và gian dâm sẽ—sẽ thấy một dấu lạ.” Đó chính là dấu lạ của Giô-na, sự sống lại. Đúng thế không? Bao nhiêu người tin đó là Sự thật? Bây giờ tôi thật sự muốn thấy. Dòng dõi độc ác đó...Anh chị em có tin đây là dòng dõi hung ác, gian dâm không? Ồ, dấu lạ của Giô-na là gì? Sẽ là sự phục sinh của Đấng Christ. Đúng thế không? Sự phục sinh của Đấng Christ, sẽ minh chứng cho dòng dõi hung ác này rằng Đấng Christ vẫn đang sống, mà, Ngài đã sống lại đã hai ngàn năm rồi, vậy đó là bằng chứng về sự phục sinh.

²⁵⁶ Ồ, có nhiều người Tin Lành chúng ta ở khắp đất nước không tin vào sự phục sinh thể chất. Hàng trăm hội thánh không tin điều đó, thân thể trở lại, hay bất cứ điều gì. Hiểu không? Tôi tin vào sự sinh ra, sự chết, sự chôn, sự phục sinh, sự Tái Lâm, tất cả về Đấng Christ theo nghĩa đen. Vâng, thưa quý vị. Tôi tin rằng Ngài là Đấng Christ hoàn toàn. Chúa Jêsus như vậy đã được cất

lên thế nào, thì Chúa Jêsus cũng sẽ trở lại thế ấy. Và tôi tin Thân vị của Đức Thánh Linh, Ngài đang ở đây bây giờ, Thánh Linh của Ngài, Sự Sống của Ngài đang vận hành trong Hội thánh.

257 Bây giờ, nếu điều này là thuộc về Đấng Christ...Bây giờ tôi sắp cá nhân hóa điều này. Tôi hi vọng anh chị em không—anh chị em không nhận nó như thế. Tôi sẽ cá nhân hóa điều này bây giờ, bởi ơn được ban cho. Điều mà, Đây, Ánh Sáng lơ lửng tại Washington, Trụ Lửa đã xác chứng trong nhiều năm khắp trên thế giới, và vân vân. Bây giờ, nếu Thánh Linh đó ở đây, thì Nó sẽ... Nếu Nó là Thánh Linh của Đấng Christ, thì Nó sẽ làm công việc của Đấng Christ. Vậy thì, đó là lời Kinh Thánh. Và Nó đúng. Nếu Lời đó đến, thì Lời này mà tôi đã nói cho anh chị em sáng hôm nay là Lẽ thật. Bởi vì Đấng Christ không đến trong tôi như...

258 Tôi không—tôi không làm—làm trò cười cho quý vị những người Công giáo đâu, nhưng quý vị nói rằng ấy là linh của Phi-e-rơ đang ở trong giáo hội của quý vị. Quý vị nghĩ người Do-thái dựng lên những hình tượng chẳng? Quý vị nghĩ người Do-thái chối bỏ Đức Thánh Linh và làm những miếng bánh xốp đặt trên bàn thờ, nơi mà chuột hay các loài gặm nhấm tha đi, và quý vị nói rằng đó là Đức Chúa Trời sao? Vấn đề gì vậy? Quý vị biết đó không phải là Đức Chúa Trời. Đức Thánh Linh là Đức Chúa Trời đến từ Trời, một Thần Linh. Quý vị phủ phục trước những thần tượng, cố gắng để thoai miên một—một sự sống vào đó. Quý vị là thần tượng, Đức Chúa Trời đưa Thánh Linh của Ngài vào trong quý vị và quý vị là đại diện sống của Ngài. Đây, Đức Chúa Trời ở trong quý vị, cầu thay cho thế gian với chính Ngài.

259 Bây giờ chúng ta sẽ gọi lên xếp hàng cầu nguyện. Anh nói anh đã phát ra ở đâu, từ một đến năm mươi à? Chúng ta hãy bắt đầu, bắt đầu từ số một. Vậy nói gì? Được rồi, chúng ta sẽ phải gọi vài số một lần, bởi vì họ...Chúng ta hãy xem, chúng ta cứ gọi khoảng tám hoặc mười số một lần. Ai có thể cầu nguyện số một? Bây giờ đừng...Cứ, cứ giơ tay lên khi số của mình được gọi, bởi vì ở đây không phải là đấu trường, đây là một nhà thờ. Được rồi. Nói gì? A—A, số một. Ai có nó? Mời bà đứng gần đây, thưa bà, hay chỗ nào đó dọc theo lối này được không? Cứ ở ngay đây, đứng ngay trước bàn thờ. A, số hai, ai có số hai? Thẻ cầu nguyện số hai. Nào, xin đưa tay nhanh lên để chúng tôi—chúng tôi sẽ...

Được rồi, đứng đằng sau quý bà đó, nếu chị muốn. Số ba, số ba.Ồ, chị ơi, chị không thể đứng lên được, vậy cứ nằm đó, rồi tôi sẽ cầu nguyện cho chị ngay tại đó. Số bốn, A, số bốn, xin đưa tay lên. A, số bốn, số bốn. Đằng sau, lối đi, lối sau kia. Được rồi, đấy, họ cứ bước xuống đây, và ai muốn họ, họ đã trộn những cái thẻ này lên và trao cho người ta như thế này, chỗ nào các bạn cần chúng. Chúng tôi không biết. Được rồi, số bốn, đến đây, quý bà. Số năm, ai có số năm? Thẻ cầu nguyện số năm, xin đưa tay lên một cách nhanh chóng. Chúng ta không thể để mất nhiều thì giờ lúc này, quý vị sẽ bị bỏ lỡ lượt của mình. Số năm, số sáu, được rồi, số bảy.

²⁶⁰ Bây giờ, chúng ta hãy xem, hãy—hãy—hãy—hãy—hãy để những người còn lại đến. Chúng ta có thể sắp những người này vào lối này. Số tám, thẻ cầu nguyện số tám, ai có số tám? Có phải cô có thẻ cầu nguyện số tám không, thưa cô, cô có số tám à? Được rồi. Xin đưa tay lên để tôi có thể nhìn thấy anh chị em, đấy, khi gọi. Số chín, ai có số chín? Được rồi, tốt, quý cô. Số mười, thẻ cầu nguyện số mười, ai có số mười? Xin hãy đưa tay lên, ai có...Được rồi. Tôi xin lỗi. Được rồi, người đàn ông ở đằng kia. Được rồi, thưa ông, xin mời đến đây. Số mười một, số mười một. Xin hãy đưa tay lên, số mười một.

²⁶¹ Thưa các bạn, xin đừng nhận thẻ trừ khi các bạn sẽ sử dụng nó, bởi vì nếu bạn—bạn—bạn—bạn—bạn...Các bạn thấy, nếu các bạn đi lên và đi ra, và không sử dụng thẻ của mình, thì các bạn—thì các bạn—các bạn thì...các bạn không nên làm thế. Số mười một, số mười hai. Được rồi. Ngay ở trên đây, chị ơi, xin quay trở lại phía sau. Số mười ba, ngay tại đó. Số mười bốn, số mười lăm. Tốt, đó là cách phải làm. Số mười sáu. Bây giờ anh chị em đang sắp hàng. Số mười bảy. Xin lại chỗ đằng kia. Mười bảy. Chúng ta hãy xem chúng ta có bao nhiêu người nữa bây giờ. Nói gì? Đến gần lối đó nếu anh muốn, anh ơi, họ đang đứng lẫn lộn ở trên đây. Số mười bảy, số mười tám, mười chín, hai mươi, hai mươi. Được rồi. Tôi nghĩ rằng gần như làm đúng ngay ở đó, trong một—trong một chút thôi. Chúng ta hãy xem có bao nhiêu người sắp hàng dưới đây, chúng ta sẽ xem. Hai mươi, hai mốt, hai mươi hai, hai mươi ba, hai mươi bốn, hai mươi lăm. Bây giờ chúng ta hãy xem họ, xem thử bao nhiêu người đang đứng đó

bây giờ. Số hai mươi lăm. Và tôi nghĩ rằng chúng ta đang có quá nhiều người ở ngoài đây, anh chị em có nghĩ vậy không? Hai mươi lăm, tôi nghĩ, hai mươi lăm. Được rồi, bây giờ chúng ta sẽ gọi hai mươi lăm người nữa ngay sau khi xong với nhóm người này—này. Chúng ta còn hai mươi lăm người khác nữa. Được rồi, hai mươi lăm.

²⁶² Được rồi, bây giờ chúng ta hãy xem bao nhiêu người ở đây có thể cầu nguyện. Bao nhiêu người ở đây không có thể cầu nguyện và các bạn vẫn muốn các bạn muốn Đức Chúa Trời chữa lành bạn, xin hãy đưa tay lên. Hãy tin. Để các bạn có... Các bạn không có thể cầu nguyện nhưng muốn Đức Chúa Trời chữa lành, hãy đưa tay lên.

²⁶³ Bây giờ, trong khi họ đang xếp hàng, xin các bạn để ý giúp tôi, bởi vì nếu các bạn bỏ qua điều này bây giờ thì các bạn—các bạn sẽ không biết điều gì để làm. Bây giờ, chúng ta sẽ mất thời gian, thật sự mất thời gian của mình. Vậy thì, đừng vội vã. Tôi cần phải có sự yên lặng, chính tôi, bởi vì kiểu như thế này Đức Thánh Linh sẽ không xúc dầu cho cách chúng ta đang làm.

²⁶⁴ Bây giờ, bao nhiêu người trong căn phòng này, hay hàng cầu nguyện đang đứng đây, mà biết rằng—rằng... Tôi biết một số những người này. Tôi tin tôi biết. Tôi biết tôi biết người phụ nữ này ở ngay đây, cô này đây. Cô đến đây tại hội thánh này, không thể nhớ tên cô. [Người chị ấy nói, “Baker.”—Bt.] Baker, ừm-m, tôi biết cô. Tôi không chắc lắm, tôi không... Tôi tin người cao lớn này đang đứng ngay ở đây, tôi tin rằng tôi biết anh. Tôi không biết tên anh ấy, nhưng tôi đã thấy anh ở đây.

²⁶⁵ Ô, dầu sao đi nữa, mỗi một anh chị em ở trong hàng, và mỗi một quý vị đang ở trong vòng quý thánh giả ngoài kia mà bị bệnh, biết rằng tôi không biết gì về quý vị cả, hãy đưa tay lên, biết rằng tôi không biết. Vâng. Đúng không? Không. Tôi không biết gì về quý vị. Tôi là một người lạ. Bây giờ chúng ta hãy xem hàng cầu nguyện lần nữa, hãy đưa tay lên, biết rằng tôi không biết gì về những điều sai trật với quý vị lúc này. Được rồi, được rồi, được rồi, gần như một trăm phần trăm, tôi nghĩ vậy. Được rồi, và trong quý thánh giả giờ này, bây giờ quý vị đưa tay lên, quý vị nào mà bị bệnh và đưa tay lên và quý vị sẽ vẫn nói rằng tôi... “Ông ta không biết tôi hay không biết gì về tôi cả.” Đấy, có rất nhiều người ở đây.

Tôi đến rồi đi, và một số người tôi biết và một số người tôi không biết. Thấy không? Và tôi—tôi không biết. Nhưng những người mà tôi biết, tôi lại không biết điều gì sai trật với họ.

²⁶⁶ Bây giờ tôi muốn hỏi quý vị đôi điều. Bây giờ nếu...Bây giờ, kìa, có một người đàn bà. Quý vị những người mà không đứng vào hàng cầu nguyện, đấy, quý vị những người mà không muốn đứng vào hàng cầu nguyện. Bây giờ, có một người đàn bà, lần nọ, bà cũng không định xếp hàng cầu nguyện, và bà bị bệnh mất huyết. Nhưng bà tin rằng đó chính là Người thánh. Bây giờ, hãy lắng nghe kỹ nào, đừng bỏ lỡ nó. Bà đã tin rằng Chúa Jêsus là Đấng Christ, và bà nói “Nếu như ta có thể chỉ sờ vào gấu áo Ngài.” Nay, bà không biết lời Kinh Thánh nào cho điều đó, đấy, chẳng khác hơn việc Ê-li đã lấy...hay lấy cây gậy của mình và đặt lên đứa trẻ, hay điều gì đó, đấy, hay sờ vào xương của Ê-li sau khi ông đã chết. Nhưng bà tin nếu bà sờ đến Ngài thì bà sẽ nhận được những điều mình cầu xin. Bà chen qua đám đông và vươn đến. Bây giờ, nếu có ai từng ở Palestine, thì thấy họ mặc một cái áo trong và một cái áo ngoài, và nó rất luộm thuộm. Đó là lý do tại sao người ta phải rửa chân và các thứ, bụi đã bám vào chân của họ. Và bà rờ vào gấu áo Ngài. Bây giờ, nếu bà rờ áo khoác của tôi, giống như *thế*, tôi sẽ không cảm nhận được nó, và nó ở ngay sát với tôi. Nhưng bà đã rờ dưới đường viền, gấu áo, mà có lẽ là *điều đó* xa với chân Ngài, hay, thân thể của Ngài. Bà rờ vào viền áo của Ngài, và lui ra và ngồi xuống, hay bà đã làm việc gì đó. Chúa Jêsus dừng lại.

²⁶⁷ Và, nên nhớ, tất cả đám đông đưa cánh tay của họ...“Xin chào, Thầy!” “Rất vui được gặp Thầy!” “Thầy có phải là Đấng Tiên Tri không?” “Chúng tôi—chúng tôi rất vui được gặp Thầy.” “Ồ, Người là kẻ giả hình!” “Anh là một Người tốt!” Ồ, chỉ những sự biểu lộ khác nhau.

²⁶⁸ Bây giờ lắng nghe thật kỹ. Lúc đó người đàn bà này, bà rờ vào áo Ngài, rồi bà lui ra bởi vì bà đã được thỏa mãn khi đụng chạm vào Đức Chúa Trời. Chúa Jêsus dừng lại, phán, “Ai đã rờ đến Ta?”

²⁶⁹ Phi-e-rơ trách Ngài, nói rằng, “Mọi người đang đụng vào Ngài. Tại sao Ngài lại hỏi điều như thế?”

²⁷⁰ Ngài phán, “Nhưng Ta thấy mình trở nên yếu đi, sức lực từ Ta mà ra.” Ngài nhìn quanh hết đám thánh giả cho đến khi thấy một người đàn bà nhỏ nhắn đó, và Ngài nói với bà về bệnh mất huyết của bà, và nó khỏi hẳn. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bây giờ, bây giờ, nào hãy giữ lấy điều đó. Bây giờ, anh chị em hãy nói “a-men” với điều đó, nghĩa là “xin được như vậy.” Bây giờ, để ý nào, Kinh Thánh có nói, với anh chị em đọc giả Cơ-đốc, rằng Đức Chúa Jêsus Christ bây giờ là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể đụng chạm bởi cảm thương sự yếu đuối của chúng ta không? Bao nhiêu người biết Kinh Thánh nói điều đó? [“A-men.”] Tốt, nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, Ngài sẽ chẳng hành động giống như cách Ngài đã làm lúc đó không? Tốt, thế thì, nếu bạn đang ngồi ngoài đó muốn rời Ngài ở trên đó, và nếu tôi là đại diện của Ngài, Tiếng Ngài ở đây giờ này, Ngài sẽ chẳng nói giống như Ngài đã nói lúc đó chẳng? Điều đó có vẻ không thuộc về Kinh Thánh chẳng? Nó không đúng chẳng? Hiểu không? Làm sao anh em biết mình chạm đến Ngài nếu Ngài không hành động giống như vậy? Hiểu không? “Các việc Ta làm các ngươi cũng sẽ làm.”

²⁷¹ Được rồi, bây giờ anh chị em không có thể cầu nguyện, anh chị em cứ cầu nguyện và nói, “Lạy Chúa Jêsus, con không đến đây kịp giờ để nhận thẻ cầu nguyện, nhưng con—con xin cầu nguyện với Ngài, và con tin những gì con người này nói là Lễ thật. Vậy con sẽ...Ngài sẽ cho con rời vào áo Ngài không, thưa Chúa Jêsus? Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của con. Con đang không nhìn vào người đầu hói đứng trên bục giảng kia. Con đang hướng về Ngài, và con đang rời vào Ngài, và con tin Ngài sẽ khiến cho con được lành. Vậy, con đang rời vào Ngài, Ngài hãy phán với Anh Branham và làm điều tương tự ở đây như Ngài đã làm cho người đàn bà kia. Và con sẽ tin Ngài với cả tấm lòng của con.” Anh chị em có muốn làm điều đó không? Bao nhiêu người sẽ làm như vậy, xin đưa tay lên, nói, “Tôi—tôi sẽ làm điều đó.” Được rồi, anh chị em cứ cầu nguyện. Bây giờ đây là lúc anh chị em lấy đức tin để làm. Anh chị em hãy tin điều đó, đừng nghi ngờ nó. Anh chị em hãy tin với cả tấm lòng. A-men.

²⁷² Và thế thì quý vị ở trong hàng cầu nguyện, bây giờ là...Người nào là người đầu tiên? Cứ đến ngay đây một phút. Bây giờ, cứ

đứng ngay đó. Điều đó—điều đó khá tốt, đấy, đứng ngay đó. Tôi nghĩ, cách đây một lát, chị đã đưa tay, tôi không biết chị. Đứng thế. Chúng ta là những người lạ với nhau. Được rồi.

²⁷³ Bây giờ tôi muốn yêu cầu nhóm thánh giả này đôi điều. Đây là tay tôi đưa lên trước Đức Chúa Trời, và chị ấy cũng đã đưa tay lên nói rằng chúng tôi không biết nhau. Bây giờ, chẳng phải đây là một bức tranh Kinh Thánh trong Tin lành Giảng 4, khi Chúa Jê-sus đã gặp một người đàn bà bên giếng nước sao? Một Người đàn ông và một người đàn bà lần đầu tiên gặp nhau. Và Chúa Jê-sus đã làm gì? Ngài đi đến nói chuyện với bà. Ngài đã làm gì? Bây giờ, Ngài phán, “Cha...”

²⁷⁴ Ngài cần đi lên Giê-ru-sa-lem, hay lên Sa-ma-ri. Bây giờ, thấy đó, người—người Giu-đa đã nhìn thấy dấu lạ đó, vì Ngài là Đấng Tiên Tri và Ngài đã bày tỏ dấu lạ của đấng tiên tri. Và có—chỉ có ba dòng dõi loài người, đó là Cham, Sem, và Gia-phết. Bây giờ, người Giu-đa đã nhìn thấy dấu lạ của họ, bởi vì họ đang trông đợi Đấng Mê-si. Họ đã nhìn thấy nó. Bây giờ người Sa-ma-ri phải nhìn thấy điều đó, bởi vì họ đang trông đợi Đấng Mê-si.

²⁷⁵ Không phải các dân Ngoại, chưa một lần nào Ngài từng làm phép lạ cho người Ngoại, nhưng Ngài đã nói tiên tri, “Trong những ngày sau rốt,” giống như Ngài đã làm, “như việc đã xảy ra trong thời Nô-ê và trong thời Lót thể nào,” khi Thiên sứ đó đến nói chuyện với Lót, bảo Sa-ra điều bà đã làm trong trại sau lưng Ngài. Chúa Jê-sus đã phán điều đó sẽ lặp lại lần nữa trong ngày sau rốt. Bao nhiêu độc giả Kinh Thánh biết điều ấy? Thấy đó, đúng. Thấy không? Bây giờ chúng ta đang ở trong những ngày sau rốt, nó là thời kỳ dân Ngoại. Nếu Ngài...Đấy, tôi đã nói từ lúc mới bắt đầu bài giảng, nếu Đức Chúa Trời đã làm điều gì, đã tỏ Mình ra một lần thế nào, thì Ngài cứ phải làm theo cách đó.

²⁷⁶ Vậy làm sao mà—làm sao mà Na-tha-na-ên biết Ngài là Con Đức Chúa Trời? Bởi vì Ngài nói cho ông biết ông đã ở đâu, điều gì đó về ông.

²⁷⁷ Làm sao người đàn bà này biết? Kia, chúng ta hãy xem cuộc đối thoại của bà, xem thử—xem thử bà còn biết nhiều về điều đó hơn tất cả những thầy giảng dưới kia. Bà đi ra ngoài đó. Có lẽ bà là một phụ nữ xinh đẹp. Bà đang múc nước. Bà kéo gàu nước lên. Ngài là người Do Thái, còn bà là một—một người Sa-ma-ri.

Và vì vậy, múc gàu nước lên xong, và đối mặt với quang cảnh nơi giếng nước. Vẫn còn đó tại Si-kha. Vậy rồi Ngài đang ngồi đó như thế, Ngài phán rằng, “Hỡi người đàn bà, hãy cho Ta uống.” Bà quay lại. Bây giờ, bà là một người phụ nữ có tiếng xấu, anh chị em biết, bà đã kết hôn quá nhiều lần. Và phán, “Hãy cho Ta uống.” Ngài...

278 Bà đáp, “Theo phong tục người Do Thái ông không xin người phụ nữ Sa-ma-ri điều gì như thế.”

279 Cuộc đối thoại, đấy. Cha đã sai Ngài đến đó. Bây giờ nên nhớ, Ngài không làm gì cho đến khi Cha bày tỏ cho Ngài. Thấy không? Cho nên lúc bấy giờ Ngài ngồi đó, vậy Ngài đang làm gì? Ngài cố tìm thấy nan đề của bà là gì, để bà có thể nhận lấy một sứ điệp đem đến với những người đó. Nói...Ngài muốn tìm thấy nan đề của bà, anh chị em biết. Phán, “Hãy cho Ta uống.”

Bà đáp, “Không phải theo thói thường.”

280 Ngài phán, “Nhưng nếu người biết Ai đang nói chuyện với người, thì người sẽ xin Ta cho người uống.”

281 Bà nói, “Ồ, giếng thì sâu, Ngài không có gì để múc. Làm sao Ngài có thể lấy nước ở đây?”

282 Và tiếp tục cuộc nói chuyện, cuộc đối thoại, về sự thờ phượng tại Giê-ru-sa-lem. Ngài đang làm gì? Ngài cố gắng tìm thấy linh của bà, xem điều gì sai trật. Ngài đã tìm thấy điều đó. Anh chị em biết đó là gì chứ? Bà có năm đời chồng. Và Ngài phán, “Hãy đi gọi chồng người và đến đây.”

Bà đáp, “Tôi không có chồng.”

283 Ngài phán, “Người nói đúng, người nói phải lắm, vì người đã có năm đời chồng và người đang sống với người bây giờ cũng không phải là chồng của người.”

284 Bây giờ hãy xem. Bây giờ, bà đã không nói, “Ông ta là một thầy bói,” giống như mấy thầy giảng kia đã nói. Bà không nói, “Ông ta là Bê-ên-xê-bun.” Bà nói, “Thưa Ngài,” hãy lắng nghe, “tôi nhận biết Ngài là Đấng Tiên Tri. Chúng tôi biết khi Đấng Mê-si đến Ngài sẽ nói cho chúng tôi những sự này.” Đó là dấu hiệu của Đấng Mê-si.

Chúa Jêsus phán, “Ta chính là Đấng mà người nói đến.”

285 Bà chạy vào thành, và nói, “Hãy đến xem một Người đã bảo tôi mọi điều tôi đã làm. Đây chẳng phải chính là Đấng Mê-si sao?”

286 Ò, nếu đó là dấu hiệu về Đấng Mê-si cho người Do-thái, cho người Sa-ma-ri, nó chẳng phải là dấu hiệu về Đấng Mê-si cho các dân Ngoại sao? Thế thì Đấng Mê-si sẽ chẳng, nếu Ngài đã sống lại từ cõi chết và đang sống trong Hội thánh của Ngài, bày tỏ chính mình Ngài qua đó, Ngài sẽ chẳng làm những điều tương tự như Ngài đã hứa Ngài sẽ làm sao?

287 Bây giờ tôi đang đứng đây nói chuyện với chị, tôi không biết chị, chưa bao giờ gặp chị trong đời. Đúng không? Nhưng nếu Chúa Đức Chúa Trời sẽ bảo tôi điều gì đó rằng vì điều gì đó mà chị đến đây, thì chị biết nó đúng hay không. Đây, nói với tôi điều gì đó chị đã làm, điều mà đúng ra chị không nên làm. Nếu Ngài có thể nói cho chị những điều chị đã làm trong quá khứ, chắc chắn Ngài cũng biết những điều thuộc về tương lai. Có đúng vậy không, nếu Ngài có thể bảo chị điều đó? Chắc chắn đúng. Và nếu Ngài sẽ mách cho tôi biết tại sao chị đến đây, thì chị sẽ tin Ngài là Con của Đức Chúa Trời không, tin điều đó không? Bao nhiêu người trong nhóm thánh giả tại đây sẽ tin điều đó? Và tôi và người phụ nữ này ở đây cùng đưa tay lên, chúng tôi—chúng tôi không... chúng tôi, đây, chúng tôi là người lạ. Tôi không có ý kiến gì, anh chị em biết tôi không biết. Chị đứng đó, thật sự là người xa lạ đối với tôi. Nhưng nếu Chúa Đức Chúa Trời...Tôi đang nói chuyện với anh chị em để thấy được Thánh Linh đã bắt đầu xúc dầu trên dân sự, anh chị em thấy, và sau đó sự việc thật sự diễn ra ngay. Và tôi—tôi chỉ đang nhìn vào anh chị em để thấy được điều Ngài mách bảo với tôi, bởi vì tôi không biết gì về điều đó cả. Nhưng nếu Ngài nói với anh chị em điều gì đó, thì anh chị em biết nó là sự thật hay không, phải không? Mọi người sẽ tin, nếu Ngài làm điều đó không?

288 Lạy Cha trên Trời, con không thể biết được gì hơn giờ này. Thời điểm đã đến, thì giờ này cần phải có Ngài, Chúa ơi. Con đã đưa dân sự đến với Lời Ngài. Đó chính là tất cả những gì con biết. Ngài đã hứa những điều này. Và nó mất nhiều tuần này sang tuần khác, chúng con vẫn có thể cứ giữ việc này, nói ra những lời hứa của Ngài về chính những việc dành cho những ngày sau rốt này.

Như chúng con đã thấy mọi lần trên khắp thế giới, Ngài chưa bao giờ thất hứa với chúng con, Chúa ôi. Bây giờ đứng ở đây là một cử tọa nhiều người. Con biết rằng một trong những khả tượng này sẽ khiến cho chúng con trở nên yếu đi. Con nhận ra điều đó. Sức lực đã xuất ra từ Ngài, Con của Đức Chúa Trời, Con thuần khiết của Đức Chúa Trời. Huống chi đối với con, là một tội nhân đã được cứu bởi ân điển Ngài?

²⁸⁹ Con cầu xin, Cha ôi, rằng Ngài sẽ để cho nó xảy ra giờ này, hầu cho Sứ điệp này sáng hôm nay sẽ không trở nên vô ích, nhưng những người cải đạo trẻ tuổi này, có lẽ hai mươi hay ba mươi người mà đang đưa tay lên cùng Ngài, để họ sẽ được thỏa mãn, Chúa ôi, rằng Đức Chúa Trời của họ đã sống lại từ cõi chết và Ngài đang sống mãi mãi, đang bày tỏ chính Ngài, chính Đức Chúa Trời biết rõ điều bí mật trong lòng, và đã hứa trong những ngày sau rốt việc đó sẽ lại xảy ra. Chúng con ở đây, trong thì giờ cuối cùng. Và các dân Ngoại đã có hai ngàn năm rồi, cũng như những người Do Thái, học biết về Đức Chúa Trời, và bây giờ họ đang thấy cùng một dấu hiệu và lại chối bỏ Nó giống như những người Do Thái đã làm. Người Do Thái đã chối bỏ Đấng Mê-si của họ, bởi vì họ đã tạo nên giáo phái của họ. Và họ cũng như vậy ngày hôm nay, Chúa ôi, đã làm điều tương tự. Nhưng chúng con không thể xác chứng cho điều đó. Chúng con chỉ làm chứng thôi, Chúa ôi. Giống như con chiên, nó không sản xuất ra thứ gì, nó chỉ mang lông chiên bởi vì nó là con chiên. Và, Chúa Đức Chúa Trời ôi, xin cho chúng con mang lấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời, bởi vì chúng con là những Cơ-đốc nhân. Chúng con tin Ngài. Chúng con tin vào Con của Đức Chúa Trời. Bây giờ, Chúa ôi, con không xứng đáng, nhưng lấy...Ai xứng đáng? Ai xứng đáng, Chúa ôi? Không có ai trong chúng con cả. Chúng con thấy đều được sinh ra trong tội lỗi, được hình thành trong sự gian ác, đến với thế gian đây nói dối. Xin tha thứ cho sự nhớ nhộp của—của chúng con, Chúa ôi. Và bây giờ xin sử dụng chúng con trong ngày cuối cùng này mà Ngài còn đang giải quyết với loài người. Trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

²⁹⁰ Bây giờ, nhân Danh Chúa Jêsus Christ, tôi đặt mọi linh ở dưới đây, ở trong nơi này, dưới sự kiểm soát của tôi. Hiểu không? Bây giờ hãy cung kính. Không biết các bạn, không biết gì về các bạn.

Nó là một ân tứ. Chỉ là cách để kéo chính các bạn đến, trước mặt Đức Chúa Trời, làm cho mình trở nên trống không. Hãy để cho Ngài hành động. Tôi không biết, nhưng tôi biết Ngài đang ở đây. Tôi biết Ngài đang đứng đây. Vâng, thưa chị, đây là nan đề của chị. Chị muốn cầu nguyện cho bệnh ung thư. Bệnh ung thư đó ở trên mặt của chị; nó không thấy rõ, giống như, nhưng nó ở xung quanh mắt của chị. Đúng vậy, chị hãy đưa tay lên.

²⁹¹ Tôi cảm nhận điều ấy đến từ ngay trong đám thánh giả ngoài đó, các bạn nói, “Ông ta đã đoán điều đó hoặc nhìn vào nó trên gương mặt chị ta.” Tôi đã không làm điều đó. Hãy đứng im. Xin để tôi... Ở Sa-tan, người sai rồi. Cứ đứng yên, chị ơi. Chị thấy hần đã bắt đầu, rồi hần sẽ trở nên giận dữ. Chúng ta quở trách con quỷ kia, trong Danh Chúa Jêsus Christ, và làm cho hần hổ thẹn.

²⁹² Chị còn có một căn bệnh hơn thế nữa. Chị cũng bị bệnh tim. Sự biến chứng, tất cả do tình trạng thần kinh căng thẳng, bị như vậy nhiều năm rồi. Điều đó hoàn toàn chính xác, những cảm giác mệt mỏi, buồn chán, và mọi thứ. Đó là... Nếu điều đó là thật, chị hãy đưa tay lên. Bây giờ chị được lành. Đức tin chị đã cứu chị. Chị có thể trở về nhà bây giờ và được khỏe mạnh. Tất cả đã hết. Cứ đi, tin, đó là tất cả chị phải làm. Cảm ơn Chúa.

²⁹³ Chị tin không? Cứ đứng ở đó, thưa chị, nhìn lối này. Chị có tin tôi là đầy tớ của Ngài không? Đức Chúa Trời có thể chữa lành bệnh tim không? [Chị ấy nói, “Có. Ngài có thể.”—Bt.] Được rồi, Ngài đã chữa lành chị, vậy, nếu chị tin. Hãy đi, tin.

²⁹⁴ Chị tin Ngài đã chữa lành bệnh ung thư không? Thế thì hãy quay lại chỗ ngồi của chị, nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus ơi.”

²⁹⁵ Điều gì xảy ra nếu tôi không nói lời nào với chị nhưng chỉ... Chị có tin nếu tôi nói rằng chị đã được lành khi chị bước đến với hàng cầu nguyện này không? Chị có tiếp nhận lời của tôi cho điều đó không? Chị có, và chẳng cần nói gì với chị điều này, chị đã được chữa lành rồi. Tôi không đụng chạm vào một người.

²⁹⁶ Chị không, chị sẽ không phải giải phẫu nếu chị tin Đức Chúa Trời. Chị tin điều đó với cả tấm lòng không? Khối u đã rời khỏi rồi. Hãy đi về nhà và chị sẽ được khỏe.

²⁹⁷ Hãy nhìn lại đây, chị ơi. Chị có tin tôi là đầy tớ của Ngài không? Chờ một chút. Bây giờ, có một người đàn ông cứ xuất

hiện trước mặt tôi ở đây, ông có căn bệnh tương tự người đàn bà này, đang ở đâu đó trong đám thánh giá. Và thấy Ánh Sáng đó trên tấm hình, Ánh Sáng đó đang ở đây. Anh chị em không thể thấy điều đó sao? Chính là người đàn ông này đang ngồi ngay tại đây. Anh có thể cầu nguyện không, thưa anh? Anh bạn trẻ, tôi tin anh là Anh Hupp, đúng không? Tôi vừa nhận ra anh. Tôi không—tôi không biết điều gì sai trật với anh, Anh Hupp ạ. Anh biết rằng tôi không biết. Anh tin Đức Chúa Trời có thể mách cho tôi biết nan đề của anh là gì không? Anh có một nan đề. Anh ngồi đó, đang tin. Anh sẽ tin vì con gái anh ở đây mới đây. Anh tin, phải không? Người phụ nữ này bị viêm khớp; anh cũng vậy. Nếu điều đó đúng, xin anh hãy đưa tay lên. Anh chị có tin với cả tấm lòng và cả hai anh chị có thể được lành không. Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị. Sa-tan nghĩ rằng hẳn có thể đến với người đó, hẳn đã bị lỗ rôi. Hãy có đức tin giờ này. Đừng nghi ngờ. Bây giờ, người đàn ông này ở đây, từng...Anh Hupp, anh không có thể cầu nguyện, đúng không, Anh Hupp? Vâng, anh cứ ngồi tại đó, tin. Anh xem điều gì xảy ra cho anh. Cứ tin hết lòng bây giờ.

²⁹⁸ Mọi người trong hàng cầu nguyện. Bây giờ anh chị em tin không? Anh chị em có nhận ra những điều này chỉ khiến cho tôi thật yếu đi...

²⁹⁹ Chị có tin hết lòng không? Nếu tôi nói chị sẽ được lành, thì chị—chị có nghe lời tôi và tin nó không? Thế thì đi về và Chúa Jêsus Christ sẽ khiến cho chị được lành. Hãy tin điều đó hết lòng.

³⁰⁰ Chị có nghĩ rằng Đức Chúa Trời có thể chữa lành căn bệnh thần kinh và khiến cho chị khỏe mạnh không? Hãy đi, tin điều đó. Tôi tin tôi...Tôi không chắc, tôi nghĩ tôi đã biết người phụ nữ đó. Tôi không chắc lắm. Một sự hiện thấy đã hiện ra trên chị nhưng tôi—tôi đã dừng nó lại, chỉ nhìn lại hướng khác; bởi vì tôi tin rằng tôi—tôi đã biết người phụ nữ đó, nhưng tôi—tôi không chắc lắm.

³⁰¹ Bây giờ, mọi người hãy cung kính. Anh chị em có tin không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đấy, tôi thấy hàng cầu nguyện thật là dài ở đây, tôi không muốn...Xin cứ đứng. Và, ngay bây giờ, tôi đã giảng cho anh chị em trong khoảng hai hay ba giờ, nhưng ngay bây giờ tôi đang bị yếu đi một nửa so với lúc tôi đang

giảng. Thấy không, điều đó thật sự làm hao mòn sức sống của tôi. Nhưng, những điều này, chúng ta có thể cứ nói chuyện với nhiều người, điều đó sẽ ổn thôi, điều đó không có gì quan trọng. Anh chị em có thể đứng, nói bao lâu với dân sự tùy ý, những sự việc lớn hơn nữa cứ xảy ra, nhưng tôi đã dừng lại để tôi có thể lấy sức một chút cho những người khác tiếp theo trong hàng. Hiểu tôi muốn nói điều gì không? Bao nhiêu người đã từng thấy chỗ mà tôi phải dừng lại nhiều lần và nói chuyện dân sự, Nó nói cho họ biết tất cả về họ, và về họ là ai và họ đến từ đâu? Chao ôi, anh chị em đã từng ở trong những buổi nhóm và thấy điều đó rồi, anh chị em biết.

³⁰² Đây—đây là người tiếp theo, ông là người kế tiếp phải không? Được rồi, thưa ông, ông tin hết lòng không? Ồ, tốt. Chúng ta là những người tin, tin hết lòng. Và tôi không biết gì về anh, nhưng Chúa Jêsus sẽ bảo cho tôi biết điều gì đó sai trật với ông, ông sẽ thấy nó đúng hay không, phải không, ông? Đúng, thưa ông. Đây là của chúng ta...Tôi nghĩ chúng ta là những người xa lạ với nhau. Tôi không nhớ mặt của anh. Chúng ta cùng là những mục sư truyền đạo với nhau, và chúng ta...nhưng chúng ta không biết nhau một cách riêng tư như những người bạn. Được rồi, thưa ông. Thế thì ông nhìn theo hướng này, thưa ông, và ông tin hết lòng tôi là đây tớ của Đấng Christ. Được rồi, thưa ông. Người đàn ông này đang bị đau ruột kết. Đó là bệnh đau ruột. Nó cũng là bệnh tim ông đang bị. Ông là một mục sư, đúng vậy, ông thuộc Giáo hội Anh Em Hiệp Nhất. Ông đến từ Ramsey, Indiana. Tên ông là Beanblossom. Mục sư khả kính Beanblossom, đúng vậy. Đúng là thế, ông đưa tay lên. Thế thì hãy trở về nhà và mạnh khỏe, thưa ông. Chúa Jêsus Christ làm cho ông khỏe mạnh. Ông hãy hết lòng tin.

³⁰³ Chứng viêm khớp không có việc gì cho Đức Chúa Trời. Anh tin Ngài có thể khiến anh khỏe mạnh không? Anh tin Ngài sẽ chữa lành cho anh không? Hãy đi và tin Ngài với cả tấm lòng và anh có thể có nó với cả...cứ tin với cả...

³⁰⁴ Anh này, tôi biết anh, biết tình trạng của anh. Giờ này anh có tin, trong khi tôi đang ở dưới sự xúc dầu của Đức Thánh Linh, rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho anh và khiến cho anh khỏe

mạnh không? Hãy đi và tin điều đó, Anh Collins ạ, và được lành mạnh. Được rồi.

305 Tôi—tôi...trông giống như tôi đã gặp cô, tôi không chắc lắm. Nhưng nếu Đức Chúa Trời sẽ bảo với tôi bệnh của cô là gì, cô sẽ tin tôi là tiên tri của Ngài, hay là đầy tớ của Ngài—của Ngài không? Cô tin điều đó không? Được rồi. Cô đang đau đớn với chứng căng thẳng thần kinh. Đó chính là điều cô muốn cầu nguyện. Đúng thế không? Nếu đúng cô hãy đưa tay lên. Hãy đi về nhà, được lành. Hãy tin điều đó. Bệnh đã khỏi giờ này. Có đức tin nhỏ bé đó thật sự làm cho nó lành.

306 Chị tin Đấng Christ sẽ khiến cho chị được lành ngay giờ này trong khi chị đang đứng đó không? Hãy tin nó, và về nhà và nói, “Chúa Jêsus Christ khiến tôi được lành ngay bây giờ.” Hãy tin hết lòng. Chị phải tin, để sống. Chị biết điều đó, phải không, chị? Nếu không, chị phải chết. Chị biết điều đó. Nhưng Ngài chữa lành tất cả các loại bệnh tật, ung thư, bất cứ bệnh gì khác, và làm cho chị khỏe mạnh. Chị có tin điều đó hết lòng không? Thế thì hãy đi và tin hết lòng, và được khỏe mạnh, nhân Danh Chúa Jêsus Christ.

307 Được rồi, người anh em, anh biết tôi biết anh, và vì vậy tôi đang cố gắng để nắm bắt, mặc dầu vậy. Nhưng anh có tin rằng Chúa Jêsus Christ sẽ chữa lành cho anh ngay bây giờ trong lúc anh đang ở dưới sự xúc dầu Thiêng liêng của Đức Thánh Linh không? Hãy đi và tin điều đó với cả tấm lòng.

308 Bây giờ điều gì? Được rồi. Chờ một chút nào. Tôi đã dừng lại từ số nào, khi nãy tôi đã dừng lại số mấy? Hai mươi lăm, hai mươi sáu, hai mươi bảy, hai mươi tám, hai mươi chín, ba mươi, hãy đi lên và xếp hàng. Ba mươi, ba mươi mốt, ba mươi hai, ba mươi ba, ba mươi bốn, ba mươi lăm, ba mươi sáu, ba mươi bảy, cho đến năm mươi, hãy xếp hàng ngay tại đó bây giờ, những người có thể cầu nguyện, vậy đưa chúng cho người hướng dẫn hay những anh em khi họ đi ngang qua.

309 Bây giờ chúng ta hãy nghỉ một lát, chỉ một phút. Anh chị em có tin không? Mọi sự đều có thể được, chỉ tin mà thôi.

310 Anh và Chị Spencer, tôi đã biết anh chị từ khi còn nhỏ. Tôi biết nan đề của anh chị là gì, và biết anh chị đang đứng đó để làm gì. Anh chị tin Chúa Jêsus Christ sẽ chữa lành cho anh chị,

đang đứng đó không? Ôi Đức Chúa Trời của Thiên đàng, xin ban ơn phước của Ngài cho cặp vợ chồng có tuổi này, xin ban cho họ được khỏe mạnh, Cha ôi. Trải qua nhiều năm rồi, nhưng vẫn còn đang phục vụ Ngài. Con xin chúc phước cho họ trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men. Hãy trở về chỗ...Đức Chúa Trời ban phước cho chị, chị ơi. Anh ấy sẽ sống đến tám mươi ba, anh còn nhiều năm nữa, hãy tin điều đó hết lòng và Đức Chúa Trời sẽ ở với anh. Và anh cũng vậy, Anh Jess ạ. Xin Chúa ban phước cho anh ở đây.

311 Chị có tin hết lòng bây giờ không? Hãy chờ, tôi nghĩ tôi đã bỏ qua người chị này ở dưới đây. Được rồi. Chúng ta có hai cái cẳng, chúng ta phải đến với họ một lát. Chị đừng phiền phải đợi một tí, chị ở đó, hay người kia là ai?

312 Bây giờ thật cung kính và đứng yên lặng, mọi người đều phải cung kính. Đấy, anh chị em phải thật sự, thật sự cung kính. Bây giờ chúng ta nghỉ một chút, đấy, từ những sự hiện thấy, chỉ một giây. Và hãy thật sự cung kính. Bây giờ mọi người hãy hướng theo lối này, và chúng ta hãy hát một cách yên lặng bài, *Chỉ Tin Mà Thôi*, bây giờ. Tất cả chúng ta cùng hát nào. (Tôi xin phép.)

Chỉ tin mà thôi, chỉ tin mà thôi,
Mọi sự đều có thể được, chỉ tin mà thôi;
Chỉ tin mà thôi, chỉ tin mà thôi,
Mọi sự đều có thể được, chỉ tin mà thôi.

313 Bây giờ, anh ấy đã yêu cầu tôi cầu nguyện cho họ bây giờ, nhưng tôi thật sự phải thư giãn một chút lúc này. Xin để tôi bắt đầu trở lại với hàng cầu nguyện, rồi chút nữa tôi sẽ dừng lại. Bây giờ, những người mà sẽ được cầu nguyện ở đâu, người phụ nữ ngồi trên ghế ấy phải không? Được rồi, chờ một chút, tôi sẽ—tôi sẽ đến...Tôi sẽ đến chỗ chị, đấy, chờ một lát. Được rồi, chờ một chút. Bây giờ, mọi người hãy thật cung kính. Tôi chắc chắn chị là—chị nhận ra điều tôi đang có được ở đây. Đúng không? Không chỉ ở đây, nhưng, còn trên đất ngoại quốc nữa, đôi khi còn gấp hàng ngàn, hàng ngàn lần.

314 Tôi nghe thấy một chút, cảm thấy một chút oán giận cách đây một lát, của ai đó được gọi tên. Chẳng lẽ anh em không nhận ra rằng Chúa Jêsus biết tên anh em à? Anh em không thấy điều đó chẳng? Chắc chắn phải là những người lạ ở đây, họ chưa thấy

điều đó. Ô, chà, đôi khi chính tại nơi bục giảng ở đây Ngài bảo người ta tất cả những tội lỗi của họ, và còn đào bới nó ra nữa. Anh em biết điều đó. Mọi...Chẳng phải Chúa Jê-sus đã bảo Phi-e-rơ, “Tên ngươi là Si-môn. Tên cha ngươi là Giô-na. Con trai của Giô-na”? Thấy không? Điều đó chứng tỏ Ngài đang ở nơi đây. Bây giờ, ai cũng biết, mọi người ở đây chắc chắn đều cho rằng có một Linh nào đó đang làm điều ấy. Vậy thì, anh em có thể nói, “Đó là Bê-ên-xê-bun,” hoặc anh em có thể nói, “Đấng Christ.” Đức Chúa Trời sẽ đoán xét tùy theo đó. Hiểu không? Tôi đang nói với anh em rằng đó là lời hứa trong Kinh Thánh, Kinh Thánh của Đức Chúa Trời ở đây đưa ra lời hứa.

³¹⁵ Bây giờ, bây giờ thật cung kính. Nào, chờ một chút. Có phải đây là người kế tiếp không? Được rồi, xin bước ra lối này, thưa ông. Tôi không biết người đàn ông này. Đức Chúa Trời biết ông ta. Nhưng, thưa ông, nếu Đức Chúa Trời nói cho tôi biết ông đến đây để làm gì, ồ, điều đó làm ông sẽ tin Ngài. Phải không? Chắc chắn sẽ. Bao nhiêu người ở ngoài kia sẽ tin nó làm? Đây là hai người gặp nhau, người đàn ông này trẻ hơn tôi. Đức Chúa Trời đã nuôi anh ta suốt đời. Anh đang đứng đó với cặp mắt nhắm lại. Nhưng nếu Đức Chúa Trời bày tỏ cho tôi người đàn ông này đến đây để làm gì, hay là điều gì đó về nó, thì việc đó nên khiến cho mỗi người trong anh chị em tin hết lòng. Anh chị em không nghĩ vậy sao?

³¹⁶ Ở đây, đợi một chút, ngay phía sau đây, đang ngồi trong hàng ngay phía sau đó, là một người đàn ông, đang cầu nguyện. Anh ta có một điều thật kỳ dị. Tôi thấy một ánh chớp. Vâng, anh đã đụng đến bởi ánh chớp. Vâng. Hãy có đức tin, người anh em của tôi. Tôi là một người lạ với anh, thưa anh. Nếu đúng vậy, hãy đưa tay lên, chúng ta không biết nhau. Đức Chúa Trời biết anh. Hãy có đức tin bây giờ.

³¹⁷ Bây giờ anh em nói, “Anh đang làm gì vậy, Anh Branham?” Tôi nhìn Ánh Sáng đó. Nó đang di chuyển.

³¹⁸ Bệnh bàng quang, đang ngồi đó cầu nguyện cho...với bệnh bàng quang, người đàn ông đang nhìn tôi. Chúng ta là những người lạ với nhau, đúng không? Bảo cho tôi biết người đàn ông đó đã chạm vào cái gì. Bệnh bàng quang của anh đã được chữa lành rồi, anh ạ. Anh ta đã chạm vào cái gì? Anh ta đang ở cách

xa tôi ba mươi bộ. Anh đã chạm vào Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm mà có thể được đụng chạm bằng cảm giác.

319 Người đàn ông đang ngồi kế bên anh, anh ta cũng đang cầu nguyện. Đây là điều anh đang cầu nguyện, “Lạy Chúa, xin cho con là người kế tiếp.” Anh ấy đã nói điều đó ngay lúc này. Đúng thế. Làm sao tôi biết được anh đang cầu nguyện về điều gì? Nhờ Đấng đáp lời cầu nguyện. Anh đang cầu nguyện cho bệnh sa ruột, mà anh mắc phải, chứng sa ruột. Nếu đúng, hãy đưa tay lên. Được rồi, nếu anh tin hết lòng, thì nó sẽ được lành.

320 Tôi thách thức đức tin của anh chị em. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, anh chị em hãy tin! Ô, chao ôi, thật là cảm giác dễ chịu! Ngài ở đây. Vâng. Vậy thì hãy để cho nó xảy ra. Bây giờ anh chị em sẽ thấy Ông Chủ là Ai. Ngài là Ông Chủ. Mặc cho những người ngoại đạo nói gì lúc này, những người vô tín ấy. Đức Chúa Jêsus Christ, chứng minh với anh chị em rằng thời kỳ cuối cùng là đây, đó là Thánh Linh của Ngài ở trên tôi. Chính là Ngài. Không phải tôi, tôi không biết anh. Chính là Ngài. Anh cứ tin với cả tấm lòng.

321 Người đàn ông này, tôi nghĩ đây là người kế tiếp, người đàn ông này ở đây. Thưa ông, tôi—tôi phải xem xét cách Điều đó hành động. Tôi không biết ông. Nếu Đức Chúa Trời bày tỏ cho tôi ông đến đây vì điều gì, ông sẽ tin tôi là tiên tri của Ngài, đây tớ của Ngài không? Ông là một người hào hiệp. Ông đang đứng đây vì ai khác, điều đó đúng, cùng đi nhà thờ với ông, bị những ung nhọt. Đúng thế. Ông không phải là người ở đây. Đây không phải là quê nhà của ông. Ông đến từ một nơi khá xa. Ông có tin Ngài có thể nói cho tôi biết ông đến từ đâu không? Missouri. Điều đó hoàn toàn chính xác. Ông Friels, nếu ông tin với cả tấm lòng bây giờ, ông có thể đi về và được lành, cùng với mọi điều ông đang cầu xin. Hãy đi và tin Đức Chúa Jêsus Christ.

322 Cô tin không? Dường như tôi đã biết cô. Tôi đã nhìn thấy cô ở đâu đó. Ôi, tôi biết, tôi biết cô đã có mặt ở đâu. Cô là...Nào, đợi một chút. Tôi không tự chủ được, nhưng đây là sự xúc dầu. Cô là...Nào, đợi một chút. Cô đã được chữa lành tại Louisville, Kentucky, hay là chị của cô được chữa lành. Cô là gì của...Hupp, con gái của Chị Hupp. Đúng thế. Cô có tin hết lòng, sẽ được chữa

lành giống như chị cô không? Hãy đi về nhà, nhận lãnh điều đó, Chúa Jêsus Christ chữa lành cô.

³²³ Thưa anh, hãy tin bệnh căng thẳng thần kinh kia đã lìa khỏi anh, và cứ đi về nhà, nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus ơi, con sẽ trở về nhà, được lành.” Và Ngài sẽ làm điều đó.

³²⁴ Anh có tin hết lòng không, thưa anh? Điều gì xảy ra nếu tôi bước xuống và đặt tay lên anh, với sự xúc dầu này? Anh có tin sự việc sẽ, xảy ra cho anh không? Tôi sẽ bước xuống và làm điều đó, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Anh đang nằm đó sắp chết, anh đang bị bệnh rất, rất nặng, không thể làm gì được. Có chất dịch trong phổi. Đúng vậy. Anh sẽ nằm chết ở đó, chắc chắn như vậy. Vậy thì, tại sao anh không tin Ngài hết lòng? Hãy đứng dậy, trong Danh Chúa Jêsus...?...[Anh Branham cầu nguyện—Bt.] Chúa ơi, xin nhậm lời. Ngài đã nghe lời cầu xin của con trong Danh Chúa Jêsus. Đức Chúa Trời ôi, xin nhậm lời.

Đừng qua khỏi con, Ôi Chúa nhân từ...

³²⁵ Hãy cầu nguyện, mọi người, giờ này, với nhau, chúng ta sẽ đặt tay. Sự xúc dầu của Đức Thánh Linh ở đây, tôi sẽ đặt tay trên những người này. Kinh Thánh đã nói, “Những kẻ tin sẽ được những dấu lạ này.” Đúng vậy.

[Hội chúng hát bài *Đừng Qua Khỏi Con* trong khi Anh Branham tiếp tục cầu nguyện cho dân sự—Bt.]...?...Hãy ra khỏi cô ấy, ớ Sa-tan, trong Danh Chúa Jêsus Christ...?...Trong Danh Chúa Jêsus...?...Trong Danh Chúa Jêsus...?...Lạy Cha trên Trời...?...

³²⁶ Chúng ta hãy cầu nguyện bây giờ cho những mảnh vải này ở đây. Lạy Cha trên Trời, người ta đã nhận từ thân thể của Thánh Phao-lô, những chiếc khăn tay, hoặc những chiếc tạp dề, và Điều đó nói lên rằng “Những tà linh đã ra khỏi họ.” Chúng con biết rằng chúng con không phải là Thánh Phao-lô, nhưng chúng con biết Ngài vẫn là Chúa Jêsus, vì Ngài vẫn đang sống ngày hôm nay cũng như Ngài đã sống trong thời Thánh Phao-lô. Con cầu nguyện cho những nan đề này, Chúa ơi, mà những chiếc khăn tay này đại diện. Những mảnh vải và những chiếc khăn tay nhỏ, và những chiếc tất cho trẻ em. Đức Chúa Trời ôi, con cầu xin Ngài nhậm lời.

327 Chúng con được dạy rằng người Y-sơ-ra-ên trên hành trình về miền đất hứa, một Trụ Lửa vĩ đại đã đi trước họ, một tiên tri đã đại diện cho họ, đại diện cho Đức Chúa Trời, vì họ ở trên đất. Và họ...tiên tri này đã dẫn họ đi ra đến Biển Chết, và nó đã rẽ ra một con đường. Có điều gì đó trong con đường khi họ bước đi trong hàng ngũ nhiệm vụ. Đức Chúa Trời đã nhìn xuống từ các tầng Trời qua Trụ Lửa đó, và biển đã hoảng sợ, và nó đã cuộn lại và mở ra một con đường xuyên qua biển, để dân Y-sơ-ra-ên tiếp tục đi trên con đường trách nhiệm, và họ đi đến miền đất hứa.

328 Lạy Chúa, khi những chiếc khăn tay này được đặt trên những kẻ đau ốm và bệnh tật...Sa-tan đã vượt qua lần ranh của họ, hẳn đang cản trở họ khỏi con đường trách nhiệm. Xin để cho Quyền năng đã từng khiến Chúa chúng con sống lại, Đấng hiện diện giờ này, đến trên những chiếc khăn tay này. Và, bất cứ lúc nào chúng chạm đến người đau, xin cho ma quỷ hoảng sợ, trong khi Ngài nhìn xuống qua Huyết của Chúa Jêsus Christ, và xin cho mỗi một người trong họ đều được chữa lành và tiếp tục đi theo con đường nhiệm vụ. Xin nhậm lời, Chúa ơi. Chúng con cảm ơn Ngài. Sự Hiện Diện của Ngài ở đây. Ồ, sự xúc dầu vinh quang này của Thánh Linh Ngài làm rúng động chúng con những hữu thể hư nát, Chúa ôi. Chúng con thật biết ơn Ngài vì sự nhơn từ Ngài! Xin ban phước cho những người này bây giờ, trong Danh Chúa Jêsus.

329 Anh chị em hãy cúi đầu, mỗi người đang ở đây. Không chỉ cúi đầu, bây giờ tôi muốn anh chị em cũng cúi cả lòng mình. Còn điều gì hơn nữa Đức Chúa Trời có thể làm để khiến cho anh chị em thấy rằng Ngài hiện diện ở đây? Bây giờ hãy nghe lời tôi. Sự xúc dầu này thật lớn ngay bây giờ đến nỗi hầu như tôi bị choáng váng tại đây. Tôi không phải là một người cuồng tín. Anh chị em biết tôi không phải vậy. Tôi không có thói quen mộng tưởng. Tôi chỉ nói với anh chị em điều gì là lẽ thật. Đó là Kinh Thánh. Ánh Sáng đó thật sự đã lan rộng khắp cả, giống như Nó phủ khắp quanh đây. Nhu cầu vô cùng lớn như vậy! Hãy tin tôi.

330 Kinh Thánh đã nói, trong Mác 16, “Những kẻ tin sẽ được những dấu lạ này.” Bao nhiêu kẻ tin đang ở đây, hãy nói “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ồ, Kinh Thánh dạy, “Những kẻ tin

sẽ được những dấu lạ này.” Vậy anh chị em biết đó không phải là tôi, anh chị em cũng thật như tôi. Đây chỉ là một ân tứ đến từ Đức Chúa Trời, để bày tỏ Ngài, Nó nói lên các sự việc. Và tôi ghi lại, trải qua nhiều năm, có điều chi Nó từng nói mà không được ứng nghiệm một cách chính xác không? Đúng hoàn toàn, mọi lúc. Nó là—nó phải vậy, bởi vì đó chính là Đức Chúa Trời. Bây giờ, đừng nhìn lưng chừng, hãy trông đợi điều gì đó nơi xa kia. Kia, Ngài hiện diện tại đây bây giờ, ngay bây giờ!

³³¹ Bây giờ, nếu anh chị em là kẻ tin, hãy đặt tay mình lên người bên cạnh mình, và người đó cũng hãy đặt tay mình lên anh chị em. Đừng chỉ cầu nguyện cho chính mình, anh chị em hãy cầu nguyện cho người bên cạnh bởi vì họ cũng đang cầu nguyện cho anh chị em. Bây giờ anh chị em có thể biết, và—và nếu anh chị em làm điều này, tôi sẽ đảm bảo với anh chị em. Ồ, không có chiếc cáng hay là chiếc võng nào còn lại, chúng thủy đều biến mất. Nhưng anh chị em đã ở đây khi những chiếc cáng và những chiếc võng đang được đặt ở đây, người què, tàn tật, bại liệt, mù lòa, chưa một lần nào ngoài những gì phải chịu đựng. Bây giờ, theo cách mà anh chị em cầu nguyện trong hội thánh, nếu anh chị em là tín đồ Giám Lý, hãy cầu nguyện như người Giám Lý. Nếu anh chị em là người Báp-tít, hãy cầu nguyện giống như người Báp-tít. Nếu anh chị em là người Ngũ Tuần, hãy cầu nguyện giống như họ. Dầu cho anh chị em là ai, hãy cầu nguyện. Nhưng anh chị em cầu nguyện cho người mà anh chị em đang đặt tay trên. Thế thì hãy tin.

³³² Bây giờ, hãy nhớ, Kinh Thánh chép, “Những kẻ tin sẽ được những dấu lạ này. Nếu họ đặt tay lên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ được lành.” Bây giờ anh chị em hãy cầu nguyện cho nhau, một cách cá nhân. Tôi sẽ cầu nguyện, tại tòa giảng, chung cho anh chị em. Bây giờ, mỗi một người có thể làm theo cách riêng của mình.

³³³ Lạy Cha trên Trời, chúng con đang đến gần sự thương xót của Ngài. Chúng con không đến trong danh của riêng mình, chúng con không được ban cho Lời hứa nào bởi điều đó. Nhưng chúng con được ban cho một lời hứa bởi Con Yêu dấu của Chính Ngài, rằng, “Nếu các người nhân Danh Ta cầu xin Cha điều chi, Ta sẽ làm điều đó.” Đó là lời hứa của Ngài. Giờ này, Cha ôi, con cầu xin Cha sẽ bày tỏ chính mình Ngài cho những người tin này. Họ đang

cùng nhau đặt tay trên người đau, trên nhau, và giờ này chúng con đang đến với ngôi của Đức Chúa Trời, mang họ đến. Trong Kinh Thánh, Mác, chương 11, câu 23, có nói, “Nếu người biểu hòn núi này, ‘Hãy dời đi,’ mà chẳng nghi ngại trong lòng, nhưng tin chắc lời mình nói sẽ ứng nghiệm, thì điều đó sẽ thành cho. Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và những Lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, và sẽ được điều đó.”

³³⁴ Giờ này, lạy Cha, mọi lời giáo huấn trong Lời Ngài, con đã tiếp nhận Nó mà không cần quan tâm đến những người khác nói gì. Con tin Nó theo cách Nó được viết ra. Vì chúng con được dạy rằng, Nó không phải là sự giải nghĩa theo ý riêng, nhưng phải theo cách Nó được viết ra. Nếu Ngài sẽ đoán xét chúng con bởi Sách này, chắc chắn Ngài thấy rằng Nó đến với chúng con trong dạng đúng đắn, bởi vì chúng con sẽ phải bị đoán xét bởi Sách. Và bây giờ, Cha ơi, con tin hết lòng mình, và thậm chí đến ân tứ của Thánh Linh về việc nói tiên tri mà Ngài bày tỏ. Và đó là lý do tại sao con biết Nó chính là Ngài, bởi vì Nó luôn đúng với Kinh Thánh một cách chính xác. Giờ này chúng con đến, Chúa ơi, và cảm ơn Ngài vì Điều đó. Và xin xúc dầu cho chúng con bây giờ. Vì chúng con đang tiếp cận với những vùng đất của kẻ thù.

³³⁵ Hỡi Sa-tan, mày là một kẻ bị đánh bại. Mày không có quyền lực. Con Đức Chúa Trời đã lấy hết sức lực của mày, tức hết mọi điều mà ngươi có, tại đồi Gô-gô-tha; chứng minh rằng Ngài đã ở với chúng ta, bởi sự phục sinh. Và như những người kia đến từ Em-ma-út, Ngài đã hiện đến chúng ta buổi sáng hôm nay và làm điều gì đó theo như cách Ngài đã từng làm trước khi Ngài chịu đóng đinh, do đó chúng ta biết Ngài đã sống lại từ kẻ chết. Và, hỡi Sa-tan, chúng ta đang đến trong Danh Ngài, Danh Chúa Jê-sus, với Quyền năng của Đấng Christ. Và người bị đánh bại, và người chỉ là kẻ lừa bịp. Và nếu chúng ta nghe theo sự lừa bịp của người, người giết chết chúng ta sớm. Nhưng người không thể làm được điều đó. Chúng ta đang đến, thách thức điều đó bởi Lời của Đức Chúa Trời, bởi sự đau đớn mà Chúa Jê-sus đã chịu. Chúng ta đánh bại sự bịp bợm của người. Chúng ta gọi tay người, hỡi Sa-tan. Và chúng ta đang đuổi theo con chiên đó, giống như sư tử trong thời Đa-vít. Chúng ta đến để đưa con chiên đó trở về với tình trạng mạnh khỏe. Hãy buông chúng ra, trong Danh Chúa

Jésus Christ! Hãy cút khỏi nơi này! Hãy ra khỏi dân sự này, hỡi Sa-tan! Chúng ta quở trách ngươi, trong Danh Chúa Jésus Christ. Hãy để cho họ đi, vì bởi Danh Đấng Christ, chúng ta sẽ đưa họ trở về với Ngôi của Cha sáng hôm nay, với tình trạng khỏe mạnh, qua Danh Chúa Jésus Christ.

³³⁶ Hết thấy anh chị em những người mà bây giờ tin rằng lời cầu nguyện bởi đức tin được cầu nguyện, để anh chị em đặt tay lên trên người khác, rằng anh chị em đã tin, và hãy tin rằng Đấng Christ đã chữa lành cho họ, và anh chị em cũng hãy tin rằng mình đã được chữa lành bởi vì có người đã cầu nguyện cho mình, và anh chị em hãy tiếp nhận điều này ngay bây giờ để anh chị em được chữa lành, tôi không quan tâm anh chị em què quặt như thế nào, đui mù ra làm sao, điếc như thế nào, bất cứ điều gì đi nữa, yếu đuối, bệnh tật thế nào, hãy đứng lên trên đôi chân của mình, trong Danh Chúa Jésus Christ, hãy tiếp nhận điều đó. Amen. Hãy đứng lên, mọi nơi, cho dù vấn đề sai trật là gì đi nữa. Hãy đứng lên với đôi chân của mình, hãy đưa tay lên và ngợi khen Đức Chúa Trời vì sự nhơn từ Ngài. A-men.

SỰ KIÊN TRÌ VIE62-0218

(Perseverance)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 18 tháng Hai, năm 1962, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org